

የሚመጣ ነው። እርሱ የሰጠን ተልዕኮ ምን እንደሆነ ሰንገነዘብ፤ የእርሱንም ትዕዛዛት ለመፈጸም በምናወጣቸው አቅዶች ውስጥ ሥልጣናችን እያደገ ይሄዳል።

በአጭሩ

አምነት መንፈሳዊ ክስተት ነው። አምነት ከእኛነታችን፣ ከሰብዓዊነታችን የበለጠ ክስተት ነው። አግዚአብሔር ቃሉን በሕይወታችንም ሆነ በሁኔታችን እውነት አድርጎ ሲያመጣው (ሬማ ሲያደርገው) የሚቀሰቀስው መንፈሳችን የሚረዳው ክስተት ነው። ጌታ የሱስ የማይታየውን አባቱን በምድር ላይ በሥጋ እንደገለጠው፣ የማናየውን ነገር እውነት የሚያደርግልን ክስተት ነው። ፍቅሩንና ኃይሉን እንዲሠራ የሚያደርገው ክስተት ነው።

በሚቀጥለው ምዕራፍ አምነታችንን በሥራ የምንገልጥበትን ተግባራዊ ዘዴዎችንና ሞዴሎችን እናያለን።

ምዕራፍ አራት

ተግባራዊ ዘዴዎችና ሞዴሎች

“አምነታችንን የሚያቅደው አግዚአብሔር ነው” የሚለውን አሳብ በመድገም ይህንን ምዕራፍ መክፈት አወዳልሁ። የሚሠራ አምነት እንዲኖረን እኛ ከምንፈልገው የበለጠ አግዚአብሔር ይፈልጋል። ምክንያቱም የኛ አምነት እየጨመረ በሄድ ቁጥር እርሱ ለሕይወታችንና ለሁኔታችን የበለጠ ለማድረግ ቀላል ይሆንለታል። አምነታችንን የሚጀምረው አግዚአብሔር ሲሆን፣ አምነታችንን በሚያሳድጉ ድርጊቶች መሠማራት ግን የኛ ፋንታ ነው። ይህንን ማድረግ የምንችልባቸውን በርካታ ዘዴዎች በዚህ ምዕራፍ እናያለን። አስቀድመን ግን ሰንካላ (negative) አምነቶችን እናጋልጣቸው።

1. ሰንካላ አምነቶች

ሰው ሁሉ አምነት አለው፤ አምነት የሌለው ሰው የለም። ጥያቄው እንግዲህ አምነትን እንለማመዳለን ወይ የሚል ሳይሆን የምንለማመደው አምነት ምን እይነት ነው የሚለው ነው። ጠንካራ አምነት አለ፣ ደካማ አምነት አለ፤ የሚሠራ አምነት አለ፣ የማይሠራ አምነት አለ፤ ቅን (positive) አምነት አለ፣ ሰንካላ (negative) አምነት አለ። ሰንካላ አምነት ማለት አይሳካም፣ ይበለሻል፣ የሚል አምነት ነው። መጥፎ ነገር ይሆንብኛል ብዬ ካመንኩ፣ የዚያ መጥፎ ነገር የመሆን እድሉ ይጨምራል። ለዚህ ነው የአግዚአብሔር ቃል “አይዟችሁ” “አትፍሩ” እያለ የሚመክረን። ፍርሀት ሰንካላ አምነትን ያመጣል። ጌታ የሱስ በማርቆስ 4 የዘረውን ምሳሌ ከተናገረ በኋላ

“ሰለምትሰሙት ነገር ጥንቃቄ አድርጉ” ቁ. 24 አላቸው።

ልባችን መልካሙን አፈር አይነት ከሆነ የአግዚአብሔር ቃል ይተከላል፣ ይበቅላል፣ ብዙ ፍሪ አፍርቶ ለአዝመራ ይደርሳል። ግን ይህ ልባችን የሰይጣንንም ቃል ተቀብሎ፣ አብቅሎ እንዲያፈራ የማድረግ ችሎታም አለው። በሚቀጥሉት ምዕራፎች ይህንን

አሳብ በሰፊው አናየዋልን፤ ለአሁኑ ግን አንድን ይዘው የምፈልገው አሳብ ሰይጣን ቃሉን በሚዘራበት ጊዜ አላማው ቃሉ በውስጣችን ተተክሎ ብዙ ፍሬ እንዲያፈራ ለማድረግ መሆኑን ማወቅ ነው። ልብ አድርጎ መልካም አፈር የተዘራበትን ሁሉ ነው የሚያበቅለው።

ስለ በሽታ እንዳንድ አስደናቂ እውነቶች አሉ። እንዳንደ ጠዋት ሰነቃ እንዳንድ ለውጦች በራሴ ላይ ካየሁ፣ ለምሳሌ የጉሮሮ መድረቅ፣ ትንሽ የራስ ምታት፣ ደጋግሞ ማሰነጠስ ካጋጠመኝ “ሊያመኝ ነው መሰለኝ” የሚለው አሳብ ይመጣብኛል። ያንን አሳብ ተቀብቼ ካስተናገድኩት አታመጣለሁ። ምክንያቱም ያልሰለጠነኩበትን መያወስጄ በምልክት ብቻ ተመርኩዬ፤ ሰይጣን የወረወረልኝን ሰንካላ አምነት ተቀብቼ ያ ሰንካላ አምነት በውስጤ እድገት እንዲያፈራ አድል አስጠየቃለሁ። ነገር ግን ምልክቶቹን በዚህ ሳልተረጉም ብድራዊ ብዬ ወደ ዕለት ተግባራዊ ከሄድኩ ከጥቂት ጊዜ በኋላ የሕመሙ ነገር ትዝም አይለኝ። እንዳውም ያ ሰሜት ሲሰማኝ ሰይጣንን በግልጽ ጮኩ ብዬ እገባለሁ፤ “የበሽታ ሰሜትና ምልክት ሁሉ፣ በሀሳቤም ልትታመም ነው አያላችሁ የምትመስከሩ መናፍስት ሁሉ በየሱስ ስም ከኔ ራቁ” አላቸዋለሁ። እንደት ያለ አስደናቂ ውጤት እንደምታገኙ አሳባችሁ ይቅመሰው። ሰንካላ አምነት ተቃዋሚ ነው፤ ይዋጋናል፤ እንደ የእግዚአብሔር ሰው በመጽሐፋቸው ያስቀመጡት ታሪክ ትዝ ይለኛል። ኖርማ ስለተባልች ሴት እንዲህ ብለው ጻፉ።

ሰሟ ኖርማ ነው። ኖርማ በወጣትነት አድሜዋ በሞት ስለተለየችን አርሷን ቀብረን መመለሳችን ነው። ኖርማ ሞትን በጣም ትፈራ ነበር። ከፍርሃቷ የተነሳ “ሞት” የሚለው ቃል አርሷ ባለችበት አካባቢ እንዲነሳ እንኳን አትፈልግም። ቃሉ ያሰጩን ቃታል፤ ያቀነጠንጣታል “ያንን ቃል አትጥሩ” ብለ ትቆጣለች። “ያንን ቃል” ትላለች እንጂ “ሞት” ብለ እንኳን ለመናገር አትደፍርም። እኔ እንደሚመስለኝ ፍርሃቷ ራሱ ለሞት ባያደርሳት እንኳን ጊዜውን ያጣደፈው ይመስለኛል። ስለ ሞት ያላት ሰንካላ አምነት አመለካከቷን ሁሉ ስለቀየረባት “ቶሎ አሞታለሁ” የሚለውን አሳብ በውስጧ አሳድጋዋለች። አድሜዋ ገና ወደ ሰላሳዎቹ መግባቷ ነበር። የሳይኮሎጂ ባለሙያዎች ይህን አይነቱን ክስተት “ራሱን ወደ ፍጻሜ የሚያመጣ ትንቢት” (self fulfilling prophecy) ይሉታል። ሲተነትኑትም ሰዎች

በአንድ አሳብ በጣም ከመያዛቸው የተነሳ ነገሩ እንዲፈጸም ራሳቸው ሳያውቁት እንኳን ይገፋፋታል።

ይህ መተት ወይም ምትሃት አይደለም፤ አምነት ነው እንጂ። አምነት የበላይ የሆነው በኛ ላይ እንዲሰለጥን ሥልጣን ይሰጠዋል። በሕይወታችን የበላይ የሆነው እግዚአብሔር ከሆነ ለኛ ለመልካም ይሠራልናል። በሕይወታችን የበላይ የሆነው ሰይጣን ከሆነ ሊያበላሽብንና ሊያሳዝንን ይሠራል። ሰይጣን ግን የእግዚአብሔርን ያህል ኃይል የለውም። እግዚአብሔር ደግሞ የነፃ ፈቃድ ስለ ሰጠን በእርሱና በሰይጣን መካከል ያለውን ምርጫ ለኛ ትቶታል። ሀሳባችንን ወይም ቀልባችንን (attention) እንዲይዝ የፈቀድንለት ያ በኛ ላይ ይሰለጥናል። ይህንን አሳብ ከሚገባው ትርጉም በላይ ትርጉም ልንሰጠው አይገባም። ስለዚህ እያንዳንዱን የደረሰብንን መጥፎ ነገር ሁሉ ወስደን ትክክለኛ ያልሆነ አምነት ውጤት ማድረግ አይገባንም። ለመጥፎ ነገር መድረስ ሌሎች ብዙ ምክንያቶች አሉ። ለምሳሌ መንፈሳዊ ውጊያ የብዙ መጥፎ ነገሮች መነሻ ምክንያት ሊሆን ይችላል። መንፈሳዊ ውጊያ ለርግማን፣ ለፈተና፣ ለተቃውሞ፣ ለክብር፣ ለጉስቁልና፣ በጠላት ለመታለል መነሻ ምክንያት ይሆናል። ሰንካላ (negative) ነገሮች ያለንን ቅን አምነት ለመቃወምና እንዳንለማመዳቸውም ለማድረግ ነው የሚጥሩት። በሌላው በኩል ደግሞ እግዚአብሔር ሰይጣንን ለሁል ጊዜ እሸናፊ እንዲሆን ይፈቅድለታል ብለችሁ አታስቡ። የኖርማን ታሪክ መጨረሻውን እንዲህ ብለው ነው የጻፉት።

ኖርማ የሞተች ዕለት ሆስፒታል ውስጥ አጠገቧ ነበርኩ። ሐኪሞቹ እንዲህ ብለው አጫወቱኝ “ኖርማ ከቀናት በፊት ትሞት ነበር። ነገር ግን ለመሞት በተቃረበች ጊዜ ሁሉ ከፍርሃቷ የተነሳ ተሸማቃ ወደውስጧ ስለምትገባና ስለምትደበቅ መሞቷ ይቀርና መስቃያት ብቻ ይሆናል የሚደርስባት።” በመጨረሻ ጊዜው ከሌሊቱ ስምንት ሰአት (2 AM) ነበር። ቀስ ብዬ ጠጋ አልኩና “ኖርማ በሚቀጥለው ጊዜ ሞት ጫፍ ላይ ስትደርሹ አርሱን አሻግረሽ ተመልከቼና ከዚያ ወዲያ ያለው ማን መሆኑን አይ” አልኳት። ከግማሽ ሰዓት በኋላ እንደገና ሰውነቷ መሸማቀቅ ጀመረ፤ ፍርሃቷም በፊቷ ላይ ይነበብ ነበር። የዚያን ጊዜ “ኖርማ! ቀና ብለሽ ተመልከቺ” ብዬ በኃይል ተናገርኳት። ልክ ያንን ማድረግ ስትጀምር የፊቷ ገጽታ መለወጥ ጀመረ። ከሞት

ባሻገር ጌታ የሱስ ሰላላ ሞት የሚያስፈራ አልሆነባትም። ከጥቂት ጊዜ በኋላ ሕይወቷ አለፈ። በፊቷ ላይ ግን ውብ የሆነ ፈገግታ ነበር። በሕይወትዋ መጨረሻ ሞት ለካ ወደ ሕይወት የመሻገሪያ በር መሆኑን የተረዳች ይመስላል።

ሰንካላ አምነት አንድንላማመድ ሰይጣን እየሞከረ ለመሆኑ ዋናው ምልክታችን ፍርሃት ነው። በበሽታ ፍርሃት ሲያስፈራራን እኛም መፍራት ስንጀምር በፈቃዳችን በሽታን እየመረጥን ነው ማለት ነው። የድህነት ፍርሃት እንዲይዘን ከፈቀድንለት፣ ለሰይጣን ኃይላት የገንዘቤና የንብረት ነገሮች እንዲቆጣጠሩ ፈቃድ መስጠቱ ነው። አይባካልኝም የሚል ጭንቀት እንዲወጥረኝ ካደረግሁ የሰይጣን ኃይላት ለውድቀቱ እንዲሠሩ በር እየከፈትኩለቸው ነው። ለዚህ ነው ጭንቀት ራሱ በመጽሐፍ ቅዱስ ኃጢያት ሆኖ የቀረበው። ጭንቀት እግዚአብሔር በቃሉ የገባልንን ተስፋ ማፍረስ ነው፤ ጭንቀት እግዚአብሔር አይቻልም ወይም ታማኝ አይደለም ብሎ ጮክ ብሎ የሚናገር ሁኔታ ነው። ጭንቀት የእግዚአብሔርን አምላክነት በመጠራጠር ሌላ ክርሱ የበለጠ ክፉ ኃይል በላያችን ሰልጥኗል ብሎ መቀበል ነው።

የብዙዎቻችን ምክንያት “ከቁጥጥሪ በላይ ነው፣ ሰሜቱ እንደዚያ ሲሆን ምንም ለደርገው አልችልም” የሚል ይሆናል። ይህ አነጋገር አውነትነት አለው። በምዕራፍ 2 እንዳየነው ሁል ጊዜ ሰሜታችንን ሙሉ ለሙሉ መቆጣጠር አንችልም። ነገር ግን ፈቃዳችንን መቆጣጠር እንችላለን። ድርጊታችን ደግሞ ፈቃዳችንን ነው የሚከተለው።

ስለዚህ ሰሜታችንን ፍርሃት እንቅ አድርጎ ቢይዘውም ድርጊታችንን ግን መቆጣጠር ያስፈልገናል። ፍርሀት ይሰማናል፤ በፍርሃት ግፊት ግን ምንም ማድረግ የለብንም። ሰንካላ አምነት የምንላማመደው በፍርሃት የተያዘው ሰሜታችን የፍርሃት ድርጊቶችን ማድረግ ሲጀምር ነው። እግዚአብሔርን ከሰማነው ለመንፈሳችን ይናገራል። “ከታድርገው፣ ከዚህ ውስጥ አወጣህለሁ፣ ለፍርሃት አምቢ በለው፣ እኔን ለመተማመን ወስን” ይለናል። በዚህ አውነተኛ መንፈስ ድርጊት ስንጀምር የፍርሃት ሰሜት እየለቀቀን ይመጣል፤ አንዳንድ አንዳውም በውሳኔው ደረጃ ብቻ ፍርሃት ይሸሻል።

የሚያስፈራችሁ ምንድነው? በሽታ፣ እጦት፣ የትዳር መፍረስ፣ ውድቀት፣ አለመሳካት፣ አደጋ፣ አምቢ መባል፣ ሱስ፣ ግድያ፣ ወንጀል፣ ሥራ ማጣት፣ ከምንወዳቸው መለየት፣ ወይስ በምንወዳቸው ላይ መጥፎ ነገር ይደርሳል ብሎ መፍራት? በእነኚህ ነገሮች መፍራት የለባችሁም የሚል ብያኔ ለማስተላለፍ አይደለም ይህንን ጥያቄ ያነሳሁት። እግዚአብሔር ያውቃል በአንድ ጊዜ ወይም በሌላ በዚህ ዝርዝር ውስጥ ካሉት ጭንቀቶች አንዳንዶቹ ብቻ ሳይሆኑ ብዙዎቹ ነካክተውኛል። እግዚአብሔር ግን መልካም ነው። በቀስታ በጊዜ ውስጥ እርሱ እኔን ሊያስፈራራኝና ሊያስጨንቁኝ ከሚችሉ ነገሮች ሁሉ በላይ እንደሆነ አሳይቶኛል። ከእነኚህ ነገሮች ነፃ ወጥቻለሁ ማለቱ አይደለም፤ ወይም ከመረዳቱ መጠን የተነሳ ጥያቄ ሁሉ ተመልሶልኛል ማለቱም አይደለም። ግን ከጭንቀቴና ከፍርሃቴ የተነሳ የጠላት ኃይላት በሁኔታዬ ላይ እንዲሠለጥኑ በማድረጌ ይቅርታ መጠየቅን ተምራለሁ። በእርሱም መተማመን እንዳለብኝ አውቃለሁ።

2. ምስጋና

በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ያሉ አንዳንድ ጥቅሶችን በትክክል ማንበባችንን ብቻ ሳይሆን መረዳታችንን እርግጠኛ መሆን አለበን። ለምሳሌ

ኤፌሶን 5:20 “እግዚአብሔር አብን በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ስም ስለ ሁሉ ነገር ሁል ጊዜ እመሰግኑ”

ጥቅሱ የሚለው ስለ ሁሉ ነገር ሲሆን ብዙዎቻችን በአሳባቶችን የምንረዳው ግን ስለ ሁሉ መልካም ነገር መሆን አለበት ብለን ነው። እንዳለማ ብንተረጉመው ስለ መጥፎውም ነገር እግዚአብሔርን እመሰግኑ ማለት ይሆናል። የኤፌሶንን መልዕክት የጻፈው ሐዋርያው ጳውሎስ የክፉ ነገር መነሻ እግዚአብሔር ነው ብሏል ማለቱ አይደለም። እግዚአብሔር ግን በሁሉ ነገር ላይ (በደጉም በክፉም) የበላይነት አለው። በሌላው መልዕክቱ ላይ ደግሞ ጳውሎስ እንዲህ ብሏል፤

“እግዚአብሔርን ለሚወዱትና እንደ አሳቡም ለተጠሩት ነገር ሁሉ ተያይዞ ለበጎ እንዲሠራ እንደሚደረግላቸው እናውቃለን” ሮሜ 8:28።

አግዚአብሔርን መተማመን ይገባናል፤ በሁሉ ነገርም አግዚአብሔርን መተማመንም አንችላለን። አግዚአብሔርን ለመተማመናችን ትልቁ መግለጫ ደግሞ ማመስገን ነው። በዚህ ሁኔታ ስንሆን “ጌታ ሆይ አመስግንህለሁ” የሚለው ትንሽ ሐረግ ምን እንዳጠቃለለ ታውቃለችሁ?

ሀ. አግዚአብሔር የሁሉ የበላይና ተቆጣጣሪ መሆኑን

ለ. አግዚአብሔር ሰይጣንንም እንኳን እንዲሠራ ይፈቅድለታል፤ ምክንያቱም ሰይጣን የሚሠራውን ክፉ ነገር እርሱ በበለጠ መልካም ነገር እንደሚለውጠው ስለሚያውቅ

ሐ. አምነት አግዚአብሔርን እንዲሠራ የሚፈታው መሆኑን መገንዘብ

መ. አግዚአብሔርን ለሚወዱትና እንደ አሳቡም ለተጠሩት ነገር ሁሉ ለቦን እንደሚሠራ ማወቅና፤ እንደ አሳቡም መጠራት ማለት እርሱን መተማመን እንደሚጨምር ማወቅ

ሠ. “አመስግንህለሁ” ማለት የአምነት ድርጊት መሆኑን መገንዘብ

ረ. ስለመጥፎ ነገር የማመስገን ስሜት የሚኖረው የለም። ነገር ግን ማመስገንን መፍቀድ ይቻላል። በዚያን ጊዜ አግዚአብሔር ሁኔታዎችን እንዲቀይር እናደርገዋለን፤ ዘማሪው “በምስጋና ድል ይገኛልና” ያለው ይህንን ተረድቶ ይመስላል።

ይህንን ነገር እኔ በራሴ ሕይወት ተለማምጃለሁ። በተለይ ስሜቴ መጥፎ ነገር ሲነግረኝ ፈቃዴ ግን ድርጊቴን ወደ መልካም እንዲለውጠው ማድረግን ተለማምጃለሁ።

ዘመኑ በፈረንጆች አቆጣጠር 2004 ነበር። አገሩ ኢራክ ቦታው ደግሞ ደቡባዊዋ ከተማ ባስራ (መጽሐፍ ቅዱስ ባሶራ ብሎ ነው የሚጠቅሳት) ። ጊዜው የአሜሪካና የሌሎች ተባባሪ አገሮች ኃይላት አገሪቷን ከሳዳም ሁሴን አገዛዝ ነፃ እንወጣለን ብለው የወረሩበት ክፉ ጊዜ ነበር። እኔ በሥራ ምክንያት በዚያን ጊዜ ባስራ ነበርኩ። ተቃዋሚ ኃይሎች ደግሞ የወራሪ ኃይሎች ያሉበትን ቦታ በሮኬት በተወረወረ በሥምብ

(Rocket Proppelled Grende (RPG)) ያጠቁ ነበር። የነበርኩበትና በወራሪ ኃይሎች የተያዘው የባስራ ቤተ መንግስትም አልፎ አልፎም ቢሆን ይመታ ነበር። ሆኖም ያን ያህል አሳስቦኝ አያውቅም ነበር።

አንድ ቀን ግን ድንገት በፍርሃት ተሞላሁ። ለሥራ ግቢው ወስጥ በመኪና አያተዘዋወርኩ ነበር። ከዚያ በአሳቤ “አንድ ነገር ብሆን ባለቤቴና ልጆቼ ምን ሊሆኑ ነው” የሚል ፍርሃት ያዘኝ።

“ለምን ራሴን እዚህ ነገር ወስጥ አስገባሁ? በየጊዜው ቦምብ ነው፣ በየጊዜው ቦምብ መጠለያ (Banker) ግቡ ነው፣ የሳይረኑ ድምጽ ራሱ ያስፈራራል” አያልኩ ፍርጋቴን አሳድገው ጀመር። ሰይጣን ደግሞ ያንን ፍርሃቴን ወስዶ የበለጠ አጎለበተው። “ከዚያ ከግንቡ ውጪ ሆነው የሮኬት ቦምብ ቢተኩሱ ቢሮህን ወይም መኝታ ቤትህን መምታት ይችላሉ” አያለ ፍርሃቴን ያራግበው ጀመር። እንዲያውም አያባባሰው መጣ፣ “አሁን እኮ የተተኮሰ ቦምብ ወደ እዚህ አየመጣ ሊሆን ይችላል፤ ምናልባትም እዚህ መኪና ወስጥ ቁጭ እንዳልክ . . . ” የሚል ስሜት ሲነዛብኝ መኪናዬን ካቆምኩበት ቦታ ማንቀሳቀስ ጀመርኩ። ፍርሃቴ እያስጨነቀኝ ሲሄድ በአሳቤ

“በኃይልህ ጩኸ አትቆጡብ ድምፅህን እንደመለከት አንሣ” ኢሳይያስ 58፡1 የሚለው ጥቅስ መጣልኝ።

በዚያን ጊዜ ነው ራሴን እስከሚያስደነግጠኝ ድረስ “ጌታ ሆይ” ብዬ ጮህኩ። እዚያም ለኔ ግልፅ በሆነ ሁኔታ፣ በድምፅ አይደለም፣ በሚታይም ነገር አይደለም ግን በውስጤ “ሰይጣን አየፈተነህ እኮ ነው” የሚል እውነት ተገለጸልኝ። የቀድሞ ፓስተራ መጋቢ ሰይፉ ከቦደ ካስተማረኝ ብዙ ነገሮች አንዱ ሰይጣንን መገሰፅ ነው። ጥሩ አድርጌ ሰይጣንን በሥልጣን ከገሰፅኩ በኋላ አግዚአብሔርን ማመስገን ጀመርኩ፤ ስለ ባለቤቴና ስለ ልጆቼ፣ ስለ ጥበቃውና ስለ እንክብካቤው እያመስገንኩ ስሄድ በውስጤ ትልቅ ደስታና ሰላም ሞለኝ።

ከጥቂት ጊዜ በፊት የነበረኝን ሁኔታ ሳስበው በጣም አሳቀኝ።

ሰሜታችን ያን ዕለት የኔ ሰሜት ወዲያው እንደተለወጠ ቶሎ አይለወጥ ይሆናል። የአንዳንዶቻችን ሰሜት እምቢ ሌሊን ወይም ሊታገለን ይችላል። ቁም ነገሩ ግን ፈቃዳችን ለሰንካላው አምነት ሳይበገር ትክክለኛውን አምነት መምረጡ ላይ ነው። ባይሰማንም አንኳን ሰይጣንን መገሰጽና እግዚአብሔርን ማመስገን መቻል አለብን። ይህም ማለት፡

ያልተሰማችሁን መልካም ነገር ተሰምቶኛል በማለት እግዚአብሔርን ለማግባባት መሞከር ማለት አይደለም።

ለእግዚአብሔር ሰሜታችሁን በግልጽ ንገሩት፤ “እኔ የሚሰማኝ እንዲህ እንዲህ ነው፤ ግን እንተ ወደ መልካም እንደምትለውጠው አምናለሁ” በሉት።

እግዚአብሔርን አመሰግኑት።
ደጋግማችሁ አመሰግኑት።

ሰሜታችሁ ሌላ ቢልም በፈቃዳችሁ ደጋግማችሁ አመሰግኑት፤ ሊዘገይ ይችላል፤ ጌታ ግን በሰዓቱ ያስተካክለዋል። ለተወሰነ ጊዜ (ምናልባት ለአንድ ሳምንት) በምትጸልዩበት ነገር ውጤት ላይ ማተኮር ትታችሁ ምስጋና ላይ ብቻ አተኩሩ። ያ ጊዜ ካለፈ በኋላ ነገሩን የምትጸልዩበትን ነገር እንደገና ገምግሙት፤ እርግጠኛ ነኝ ለውጥ ይኖራል፤ ለውጡ ወይ በምትጸልዩበት ነገር ላይ ወይ በእናንተ አመለካከት ላይ ሊሆን ይችላል።

3 . ድርጊት

አምነት ድርጊት ነው ብለናል። በሰዋሰው የንግግር ክፍል ስም (noun) ሳይሆን ግሥ (verb) ነው ለማለት ነው። አምነትን እንዲህ ከተረዳነው ታዲያ ያ የአመንበት ነገር እንደሆነ ቆጥረን ድርጊታችንን በዚያ አንጻር ማከናወን እንደምራለን። ባለቤቴ አልሳቤጥ የመጀመሪያ ልጃችንን እርጉዝ በነበረችበት ጊዜ ከፍሉን ስታመቻች፤ አልጋውን ስትሠራ፤ ቤቱ ሲዘገጃጅ የምትወስደው የአምነት እርምጃ ነበር። ያ ብቻ ሳይሆን “ልጄ ይህን ቀለም አይወድም፤ መለወጥ አለበት” ብላ ሌሊት ከእንቅልፌ ትቀሰቅሰኝ ነበር። “አሺ” ብላትም እርግጠኛ ለመሆን እንደገና ትቀሰቅሰኝ ነበር።

ይህ የእናቶች ሁሉ ታሪክ ነው። ቁም ነገሩ ግን በሌለውም ነገር ላይ የአምነታችን እርግጠኝነት በተመሳሳይ ድርጊት መገለጥ አለበት። አምነት የእግዚአብሔር ፈቃድና የእግዚአብሔር መሪነት ባለበት ነገር ላይ ነው የሚሠራው። የመቶ ሺ ብር ደሞዘተኛ የሚሊዮን ብር ሞርጌጅ ቢገባና እምነቴን በሥራ መግለጹ ነው ቢል የራሱን ፈቃድና ፍላጎት ከእግዚአብሔር ፈቃድ ጋር እንዳያደባልቅ ወይም እንዳያምታታ መጠንቀቅ አለበት።

እግዚአብሔር ኦብረሃምን በካራን ባናገረው ጊዜ ኦብረሃም ያገኘው መመሪያ ሁሉ ከእግዚአብሔር እንደሆነ አምና ነው ማድረግ የጀመረው፤ እግዚአብሔር አደርጋለሁ ያለውን ሁሉ እንደተደረገ ተቀብሎ ነው የራሱን ድርጊት የቀጠለው። ያደረገው ድርጊት ደግሞ ትንንሽ ውሳኔዎች ብቻ ሳይሆኑ የሕይወቱን አቅጣጫ በሙሉ የቀያየረው ድርጊት ነው። እግዚአብሔር እኛንም የሕይወታችንን ሂደት ወደሚለውጥ አቅጣጫ ይመራን ይሆናል። ግን እንዲህ አይነቱ ስርነቀል መመሪያ እግዚአብሔርን በሚገባ ማዳመጥ ከተለማመድን በኋላ የሚመጣ ነው።

አምነትን መለማመድ ስንጀምር በአንዳንድ ነገሮች ላይ ቶሎ የማድረግ እርምጃ መውሰድ ያስፈልገናል።

1ኛ ዮሐንስ 1፡9 “ኃጢአታችንን ብንናዘዝ ኃጢአታችንን ይቅር ሌሊን ከአመጸ ሁሉ ሊያነጻን እርሱ ታማኝና ጸድቅ ነው” ይላል።

ሰለዚህ አንዱ ቶሎ ማድረግ የሚገባን የአምነት ነገር፤ ኃጢአታችን ሙሉ ለሙሉ ይቅር እንድትባለልን እርግጠኛች ሆነን፤ እንደዚያ መኖር መጀመር ያስፈልገናል።

ሁሉ አትኮራመት ደስታ እንዲህ አይደለም
ባንተ (በንቺ) ውስጥ ካለው የሚበልጥ የለም

ይህ የድሮ መዝሙር ብዙ ትርጉም አለው። መመዳደቅ አይደለም፤ ለእኛ ሕዝብ በተለይ ራሱን ዝቅ አድርጎ እንደ ኃጢአተኛ መመልከት ትሁት እንደ መሆን ከሚቆጠርበት ዳራ (Background) ለመጣን ራሱን እንደ ጸድቅ ማየት ያስቸግረናል። ይህንን ልምምድ ስንለማመድ ግን የተለየ አመለካከት ስለራሳችን ይሰጠናል፤ ባለፈው

በሆነው ሁሉ ራሳችንን ይቅር ለማለት በር ይከፍትልናል። የብዙዎች የረጂም ጊዜ ትግል ራሱን ይቅር አለማለት ነው። ስሜት አምነትን ይከተላል። ስለዚህ ስሜታችን አንዲከተል አምነታችንን መለማመድ አለብን። በታዛዥነት የምናደርገው የአምነት ድርጊት ለስሜት መከተያ አውራ ጎዳና ይከፍትለታል፤ ከድርጊት ወደ ስሜት ማለፍ ቀላል አርምጃ ቢመስልም ነገር ግን አስቸጋሪ ሞዴል ነው። ምክንያቱም አንዳንድ ስሜት የራሱ የሆነ አሳብ አለው።

ሌሎችን ይቅር ማለት እንዴት ይቻላል? ይህንኑ ሞዴል መከተል ነው ዘዴው። ሙሉ ለሙሉ ይቅር እንዳልናቸው በድርጊትና በቃል ሰንገልጽላቸው፣ ስሜትም ይከተላል። አርግጥ ለመጀመሪያ ጊዜ ስሜት ያንገራግር ይሆናል። ግን ያ መጠቃታችን ወይም መጎዳታችን ትዝ ባለን ቁጥር “ይቅር ብዬ አልፌዋልሁ፣ ተመልሼ አዚያ ውስጥ አልግባም” ብለን ለስሜታችን በመንገር የበደሉንን መልሰን ለመበደል በውሳኔ “አምቢ” ማለት ነው። ምስክርነታቸው ይህንን ነጥብ የሚያጎለ ብዙ ክርስቲያኖች አሉ። በተደጋጋሚ ይቅርታ ማድረግን ሲለማመደዱ ስሜታቸው ወደ ይቅርታ የመምጣቱ ፍጥነት እየጨመረ ይመጣል።

በመንፈሳዊ ትርጉሙ አግዚአብሔርን መጠበቅ አያደረጉ የሚሆን አንጂ እጅን አጣጥፎ መቀመጥ አይደለም። መጠበቅ የተሻለ የሥራ በር አስኪከፈት ድረስ አነስተኛ ሥራ መሥራት ሊሆን ይችላል። ያንን የምንሠራውንም ሥራ በሙሉ ልብና በተከፈተ አዕምሮ ማድረግን ያጠቃልላል፤ ማድመጥና መመልከትንም ይጨምራል፤ ምናልባት መልሳችን በዚያ ውስጥ ሊሆን ይችላል። ከአግዚአብሔር የምንጠብቃቸውን ብዙዎቹን ነገሮች መልሳቸውን የምናገኘው በደረጃ ነው። ጥያቄያችንን እንደ ካቀረብን ጉዳያችን በአግዚአብሔር ዙፋን ሥር እንደተቀመጠ መቁጠር አንችላለን። በጸሎት ወደ አግዚአብሔር ሰንቀርብ፤ አርሱ ደግሞ ልናደርገው የሚያስታውሰን ነገር እንዳለ መገንዘብ ያስፈልጋል። አንዳንድ ከምንጠብቀው ነገር የተለየ ሌላ ነገር እንድናደርግ ይፈልግ ይሆናል። ለምሳሌ የጠየቅነው ስለምናውቀው አንድ ሰው ደህንነት ከሆነ፤ አልፎ አልፎ ለዚያ ሰው ልናደርገው የሚያስፈልገንን ይጠቁመን ይሆናል። ቸርነት ማሳየት፣ ትንሽ ኖት ለሰውዬው መተው፣ በጸሎት ላይ ጊዜ ወስደን ስለዚያ ሰው መማለድ፣ የማበረታቻ ቃል ለዚያ ሰው መስጠት፣ ወደ መጽሐፍ ቅዱስ

ጥናት መጋበዝ እና የመሳሰሉ ድርጊቶችን ያስደርገን ይሆናል። እነዚህ ነገሮች ሁሉ በመጠበቅ ጊዜ ያሉ ቢሆኑም ለዋናው ጸሎታችን መልስ ደግሞ ቁልፍ ሊሆኑ ይችላሉ። መጠበቅ ማለት አግዚአብሔር ሰምቶኛል ብሎ መወሰንና ለጥያቄዬም ተገቢውን መልስ ይሰጠኛል ብሎ ማመን ነው። መጠበቅ አግዚአብሔርም ከሚያስፈልገው ጊዜ በላይ እንደማያስጠብቅ ማመን ነው። አርሱም ፈቃዱን እንዲፈጽም ጊዜና ቦታ መስጠት ማለት ነው። መጠበቅ መልሳችን ምን እንደሆነና መቼ እንደሚሆን ከእኛ የበለጠ አርሱ ያውቃል ብሎ ማመን ነው። ዘሩን የዘራ ገበሬ በየሳምንቱ የዘሩን ሁኔታ ለማወቅ አየቆፈረ ለማየት ቢሞክር ጥሩ ምርት አይኖረውም። ነገር ግን ዘሩ ተደብቆ በማይታይበት፣ ሞቶ በሚበሰብሰበት ጊዜ እንኳን ይሆናል ብሎ አምና በትዕግስት ይጠባበቃል።

4. መስማት

ጌታ የሱስ ክርስቶስ በምድር በነበረ ጊዜ የአሠራር ሞዴሉን እንዲህ ብሎ ነው የገለጸው፤

“እውነት አላችኋለሁ አብ ሲሠራ ያየውን ብቻ እንጂ ወልድ ክራሱ ምንም ነገር ሊያደርግ አይችልም” ዮሐንስ 5:19። ኃጢያት የሌለበት፣ ሁሉን አዋቂ፣ ሙሉ ጤነኛ፣ እጅግ ብልህ የሆነው የአግዚአብሔር ልጅ ይህንን ካለ በኋላ ደግሞ ስለ እኛ ሲናገር

“ያለ እኔ ምንም ልታደርጉ አትችሉም” አለ። ዮሐንስ 15:15

አግዚአብሔርን መስማት አለታዊ ትኩረታችን መሆን አለበት። ይህ ደግሞ የችሎታ ጉዳይ ሳይሆን የአመለካከት ጉዳይ ነው። አግዚአብሔርን መስማት እንድሚያስፈልገን እናውቃለን? በራሳችን ዕውቀትና ጥበብ ብቻ በመተማመን በልምምዳችንና በፈጠራ ችሎታችን ብቻ ተደግፈን እንቆማለን የምንል ከሆነ አግዚአብሔርን መስማት እንደሚያስፈልገን ገና አላወቅንም ማለት ነው። የራሳችሁ ዕውቀትና ብልህነት አልበቃ ካላችሁ ወይም የትም ካለደረሳችሁ አግዚአብሔርን መስማት እንድትለማመዱ አበረታታችኋለሁ።

አግዚአብሔርን መስማት እኮ የምንገምተውን ያህል ከባድ አይደለም። በመጀመሪያ የጥሞና ጊዜ በራሳችን መውሰድ መለማመድ ያስፈልገናል። እነዚህን ደረጃዎች እንከተል፤

- ሀ. በፀጥታ ልትሆኑ የምትችሉበትን ቦታ ምረጡና ተቀመጡ፤ ጋደም በሉ ወይም ተንበርክኩ፤
- ለ. መጽሐፍ ቅዱሳችሁ በእጃችሁ ወይም በእጣሳችሁ ይሁን፤
- ሐ. ያጋጠማችሁን ችግር ወይም የጸሎት ጥያቄ አሰላሰሉ፤
- መ. አጠገባችሁ ላለ ሰው እንደምትነግሩ ለአግዚአብሔር ንገሩት፤
- ሠ. ፀጥ በሉ፤ በአግዚአብሔር ፊት የተፈታችሁ ሁኑ፤ እዚህ ደረጃ ላይ ረዘም ያለ ጊዜ ውሰዱ፤
- ረ. ወደ አዕምሯችሁ የሚመጡትን አሳቦች አዳምጧቸው፤ ራሳችሁን ለማሰብ በማስገደድ ሳይሆን በተፈታ ሁኔታ ተዝናኑ፤
- ሰ. መጽሐፍ ቅዱሳችሁን እንብቡ፤
- ሸ. የሚመጡላችሁን አሳቦች በመጽሐፍ ቅዱስ መዝናቸው፤
- ቀ. አግዚአብሔር የሚለችሁን አድርጉ።

ብዙ ጊዜ ችግራችን አግዚአብሔር ሳይናገረን ቀርቶ ሳይሆን እኛ መስማት የማንፈልገው ነገር ይሆንና አዕምሮአችን አልቀበል አያለን ነው። አግዚአብሔር በአንድ መንገድ ወይም በሌላ ይናገራል፤ እኛ ግን አናስተውልም። ለመልሳችን ሳናውቀው በውስጣችን ዳር ደንበር አበጅተንለታል፤ መልሳችን ከዚያ ወጣ ካለ ከአግዚአብሔር ነው ብሎ ለመቀበል ይከብደናል። አንድ ምስጢር ልንገራችሁ። በራሳችን የመስማት ችሎታ ሳይሆን በእርሱ የመናገር ችሎታ እንተማመን። በራሳችን የመስማት ችሎታ ብቻ ከተማመንን ትኩረታችን በራሳችን ላይ ብቻ ይሆናል ያ ደግሞ ትክክለኛ ትኩረት

አይደለም። ነገር ግን በእርሱ የመናገር ችሎታ ከተማመንን፤ ማተኮር በሚገባን ነገር ላይ አተኩረናል ማለት ነው። እርሱ ስለ እኛ ሁሉን ያውቃል፤ ሙሉ ታሪካችንን፤ የአፈጣጠራችንን መዋቅር፤ የተፈተልንበትን ድርና ማግ፤ የተለማመድናቸውን ነገሮች፤ ያነበብናቸውን መጽሐፎች፤ ተስፋችንን፤ አቅዳችንን፤ ፍላጎታችንን፤ ግባችንን ሁሉ ያውቃል። ስለዚህ አንተን እንዴት ማናገር እንደሚችል፤ ካንቺ ጋር እንዴት መግባባት እንዳለበት ያውቃል። በዚህ እንተማመን። አንድ ሌላ ምክር ልጩምር፤ አግዚአብሔር ለመናገሩ ሙሉ በሙሉ የሆነ አርግጠኝነት ለማግኘት እንሞክር። ልብ አድርጉ ቀደም ብለን እንዳየነው አርግጠኝነትን መፈለግ አምነትን ይተካዋል። አግዚአብሔር ደግሞ በአምነት እንድንራመድ ነው የሚፈልገው። ለራሳችን ሐቀኛ ከሆንን፤ አግዚአብሔርም በቀስታ ለውስጣችን እንደሚናገር ከተንዘብብን፤ አግዚአብሔር ሲናገር እናውቀዋለን። የሚለንን ሰምተን ለመከተል ብንወስን ከፈቃዱ ብዙ ርቀን እንሄድም። በእውነት ልንታዘዘው መጣራችንን ካወቀ፤ የሰማነው የመሰለን የተሳሳተ እንኳን ቢሆን በመታዘዛችን ውስጥ ጉበቶ ሁሉን ወደ መልካም ይለውጠዋል። እርሱ ውስጣችንን የሚያውቅ አምላክ ነው። ጌታ እንድታደርጉት የሚነግራችሁ ነገር ምንድነው?

- በአምነት እርሱ እንደነገራችሁ እንደዚያ ማድረግ
- ሁሉን ለመልካም እንዲሠራ ያደርገዋል ብሎ ማመን

5. መናገር

በቃላት ችሎታ ወይም ኃይል የተሰሩ እንዳንድ ለሀሳቦች አሉ። እነርሱን በምዕራፍ 7 ውስጥ እናያችዋለን። ለጊዜው ግን ሁለት ጥቅሶችን እንመልከት።

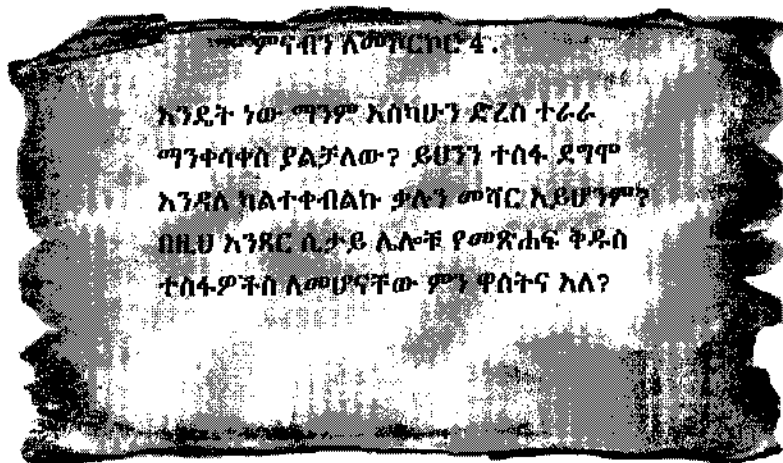
ሮሜ 4:17 “ያልነበረውንም እንደነበረ የሚያደርግ” ይላል።

አንድ የእንግሊዝኛ ትርጉም ይህንን ጥቅስ እንዲህ ብሎ ነው የተረጎመው፤ “የሌለውን ነገር እንደ አለ አድርጎ የሚጠራ” (calls things that are not as though they were) “እንደ አለ...” የሚለው ገለፃ አግዚአብሔር ቃል ብቻ በመናገር ለውጥ ስለሚያመጣ የመፍጠር ኃይሉን አስቀድሞ በቃል ያጸናዋል።

እግዚአብሔር ይህንን ማድረግ ይችላል፤ ምክንያቱም እርሱ እግዚአብሔር ነው። እኛም ደግሞ ቃል የመናገር ኃይል ተሰጥቶናል፤ ጌታ የሱስ ሲያስተምር እንዲህ ብሏል፤

“ኢየሱስም መልሶ እንዲህ አላቸው። በእግዚአብሔር እመኑ፤ እውነት አላችኋለሁ ማንም ይህን ተራራ ተነትለህ ወደ ባሕር ተወርወር ቢለውና ይህንንም በልቡ ሳይጠራጠር ቢያምን ይሆንለታል። ስለዚህ በጸሎት የምትለምንቱን ሁሉ እንደተቀበላችሁ አድርጋችሁ ብታምኑ ይሆንላችኋል” ማርቆስ 11፡ 22-24።

ይህ ማለት እግዚአብሔር ብሎታል ብለን እምነት ያንን ቃል ሰናገር መፍጠር የሚችል ኃይል አብሮት ይወጣል ማለት ነው። ያንን ኃይል ነው የምንፈታው።

ጊዜው በጣም ቆይቷል። እገሩ እሜሪካ ሲሆን በሐውስተን ቴክሳስ ገና የኢትዮጵያውያን ቤተ ክርስቲያን ማቋቋሚያ ነበር። ሰዎችን ለመድረስ ከምናደርጋቸው ነገሮች አንዱ መንገድ ፒክኒክ አዘጋጅተን ምግብ በተለይ ሥጋ ጥብስ (Barbeque) ሰርተን ሰዎችን መጋበዝ ነበር። አንድ ጊዜ ሐውስተን ሐይቅ አካባቢ ይህን አይነት ዝግጅት አዘጋጅተን አሳቱን ለማቀጣጠል ደፋ ቀና ሰንል ትልቅ ዝናብ መጣ። ከፓስተሮችን

ዶክተር ተስፋ ወርቅነህ ጋር ምን ማድረግ ይሻል ይሆን አያልን ሰንነጋገር ተስፋዬ የሚባል አንድ በዚያን ጊዜ ለእኛ አዲስ የነበረ ወጣት መጣና ተገዳደረን። “በሉ አስቲ እንግዲህ እምነታችን በሥራ ሲገለጽ ይታይ፤ ይህንን የመጣ ዝናብ ቁም ብለን እንገስጸው” አለን። ከዚያም ጮክ ብሎ እየጸለየ ዝናቡን ቁም ማለት ጀመረ። ዝናቡ አካባቢያችንን በጎርፍ ሲያጥለቀልቀው እኛ የነበርንበት ቦታ ግን ምንም አልዘነበም። ብዙዎች በአካባቢያችን ፕሮግራሞችን እየዘጉ ሲሄዱ እኛ ግን ፕሮግራሞችንን ጨርሰን እዚያው ውለን ተመለስን። እርግጠኛ ነኝ ብዙዎች ይህን ታሪክ ይጠራጠሩታል። ነገር ግን እውነትነቱን የሚመሰክሩ አንዳንድ የኢትዮጵያ ክርስቲያኖች ሳብረት ቤተ ክርስቲያን ሰዎች በሐውስተን ቴክሳስ ከተማ አሉ።

የምንናገረው ቃል ሁሉ እንዲህ ቶሎ የሆነ መልስ ሁል ጊዜ ያመጣል ለማለት አይደለም። ተናግረን ተናግረን ያልሆኑ ብዙ ነገሮችም አሉ። ማወቅ ያለብን ግን በእምነት ከተናገረን እንደተናገረን ባይፈጸምም እንኳን እግዚአብሔር ያንን ሸፍኖ መልካም ወይም የተሻለ ውጤት እንደሚያመጣ ማወቅ ነው። ያ ራሱ የእምነት ክፍል ነው። ትክክለኛ ነገር ለመሰራት እየሞከሩ መሳሳት እኮ ሰብዓዊነት ነው። ከተሳሳቱ በኋላ አልተሳሳትኩም ብሎ ድርቅ ማለቱ ነው ጥፋቱ። የዛን ሰለት ዝናቡ ባይቆም ኖሮ ጥፋቱ ብዙ አይሆንም ነበር። ነገር ግን ዝናቡ ባለመቆሙ የሰዎችን እምነት ጥያቄ ውስጥ ማስገባት ብንጀምር ጥፋቱ የከፋ ይሆን ነበር። ያ ተራ የሆነውን ስህተት ወደ አደገኛ ደረጃ ማድረስ ነው። በውጤቱ ምክንያት ወደተሳሳተ ትምህርት፤ እንዳንገባ ወይም በሀብረቱ መካከል መለያየትን እንዳይመጣ መጠንቀቅ አለብን። ጸሎቱ ካልተመለሰ ለሁኔታው የሚሰማው መልስ እንዲህ ሊሆን ይችላል፤ “እግዚአብሔር ዝናቡን እንዲቆም ተናገረው ያለኝ መስሎኝ ነበር፤ ዝናቡ ግን ቀጥሏል፤ እንግዲህ በትክክል አልሰማሁም ማለት ነው። በሉ ወደ መጠለያ እንሂድ”።

የእግዚአብሔር ቃል በማቴዎስ ወንጌል 17፡20 ላይ እንዲህ ይላል

“የሰናፍጭ ቅንጣት የምታሀል እምነት ቢኖራችሁ ይህንን ተራራ ከዚህ ተነስተህ ወደዚያ ሂድ ብትሉት ይሄዳል፤ የሚሰናፍችሁ ነገር አይኖርም”

የአንዚህ ተራሮች ጉዳይ እንዴት ነው? መቼም አስካሁን ክርስቲያን ሲያዘው ተነስቶ ስለሄደ ተራራ ሰምቼ አለውቅም። ግን እርግጠኛ ነኝ የሞከረ ሰው ሳይኖር አይቀርም። እኔ እንደሚመስለኝ ጌታ የሱስ መግለጫ አድርጎ ነው የተጠቀመበት። በዚህ ትርጉሙ ካየነው ብዙ ተራራ የሆኑ ነገሮች ሲወድቁ አይቻሉም። ተራራ በሕይወታችንና በሁኔታችን ያስቸገሩን ትላልቅ ነገሮች ናቸው፤ ተቃውሞ፣ ግራ መጋባት፣ ዕዳ፣ የመሳሰሉት ናቸው። እነዚህ ተራሮች ሲነጉሩ፣ ለአምነት እሺ ሲሉ አውቃለሁ። ታዲያ ለምድር ውበትን የሚሰጥ የተፈጥሮ ተራራ ተነስቶ ከሚወድቅ እንዲህ ያሉት ነገሮች ቢወድቁ አይቸሉም? ለእኛ ብዙ ጥቅምና ትርጉም የሚኖረው የራስ ዳሽን መውደቅ ወይም የኪሊማንጃሮ መንኮታኮት ሳይሆን አላጸልይ ብሎ የሚያጣብበን ሸክም ወይም ቃሉን እንዳናነብ የዘረብን አዚም ቢለቀን ነው።

6. አሥራት መስጠት

አሥራትን መስጠት ከአምነት ጋር በጣም ብዙ ግንኙነት አለው። ከግማሽ በላይ የሚሆኑት የጌታ የሱስ ምሳሌዎች ገንዘብን ይጠቅሳሉ።

“ሀብትህ ባለበት ልብህም በዚያው ይሆናልና” ማቴዎስ 6:21።

ለእግዚአብሔር አላማ ገንዘባችሁን የማትሰጡ ከሆነ እርሱ በረከቱን ከሚለቅበት ትልቅ ክፍል ራሳችሁን አርቃችኋል ማለት ነው። አምነት ድርጊት ነው ብለናል። አሥራትን መስጠት ደግሞ ጉልህ የሆነ የአምነት ድርጊት ነው። የመስጠትና የመተማመን ምልክት ነው። አሥራታችሁን መስጠት ለምትለማመዱ የምናገረው የማታውቁትን ነገር እንዳልሆነ ይገባል። አሥራታቸውን በመስጠት ስለተባረኩ ብዙ ሰዎች ታሪክ ልንግራችሁ እችላለን። ግን አላማውም ቦታውም ስላልሆነ በዚሁ እናልፈዋለን። እስቀድመን እንዳንሳነው መረዳት መታዘዝን ይከተላል። በታማኝነት ለእግዚአብሔር ቤት የምትሰጡት በተለይ ገንዘባችሁን በተመለከተ እንዴት ሊባርካችሁ እንደሚችሉ ካልተለማመዳችሁት (መታዘዝ) ሊገባችሁ (መረዳት) አይችሉም። አሥራት የእግዚአብሔርን ታማኝነት የምንገልጽበትና እርሱም እንዲያደርግ የምንፈታበት ትልቅ የአምነት ልምምድ ነው።

በየቦታው ሰሄድ ከቤተ ክርስቲያን መጋቢዎች የምሰማው አንድ የጋራ ችግር አለ። ብዙዎቹ ስለ አሥራት መናገር ከባድ ይሆንባቸዋል። እንዳውም እንዳንዶቹ በቤተ ክርስቲያናቸው ገንዘብ ስለ መስጠት ከተሰበከ ከአስር አመት በላይ እንደሆነ በመንፈሳዊ ኩራት ይናገራሉ። “እኔ ወንጌልን ለመስበክ እንጂ ስለ ገንዘብ ለመናገር አልተጠራሁም” ብለው የነገሩኝም አሉ። የሚያሳዝነው ታዲያ እነዚህ ሰዎች በአምነታቸው የቆዩ ሕይወታቸውን ለእግዚአብሔር የሰጡ፣ ጥሩ ምስክርነት ያላቸውና የቆዩ መንፈሳዊ አባቶች ናቸው። አስካሁን ያልተረዱት ነገር ግን ስለ መስጠት በትክክል ማስተማር የወንጌል ክፍል መሆኑን ነው። በሌላ አነጋገር ስለ አሥራት አለማስተማር ወንጌልን በሙሉት አለመስበክ ነው። ከዚያም በላይ ማወቅ የሚገባውን ምዕመን ባለማሳወቃቸው ትልቁን የበረከት በር አየዘጉባቸው ነው። ስለ ገንዘብም ብዙ የተዛባ ትምህርት ሊበዛ የቻለው፣ ታማኝ የሆኑ የእግዚአብሔር ሰዎች ትክክለኛውን የአሥራት ትምህርት በሰፊው አለማስተማራቸው ከምክንያቶቹ አንዱ እንደሆነ እገምታለሁ።

7. በዓይነ ሕሊና ማየት

እግዚአብሔርን ስለመሰማት ባልፋት ምዕራፎች እንብበናል። አንድ ሰው እግዚአብሔርን የሚሰማ ከሆነ በውስጡ የሚመጣው ምናብ (imagination) የእግዚአብሔርን ኃይል የሚፈታበት መንገድ ሊሆንለት ይችላል። ይህ ምናብ በሚለው ቃል የገለጽኩት ሁኔታ በውስጣዊ ዓይኖችን ነገሮች ሲለወጡ የማየት ችሎታ ነው። ለምሳሌ እግዚአብሔር የእጅ ቁርጥማት (እርትራይተስ) የያዘውን ሰው እንደሚፈውስ ታምኑ ይሆናል። በምናባችሁ ታዲያ በእርትርይተስ የተሸማቀቁ እጅ ታዩ ይሆናል። ከዚያም እነዚያ ጣቶች ተፈተው መሥራት ሲጀምሩ ይታያችኋል። በዚህ ጊዜ እግዚአብሔር እነዚያን እጆች እንደፈወሰ በማመን ማመስገን ትጀምራላችሁ። ይህ አይነቱ ልምምድ በእውነተኛ አምነት ያልተደገፈ ከሆነ ከሌሎች ባዕድ ልምምዶች ጋር ሊዘበራረቅ ይችላል።

እንደምናውቀው ክርስቲያናዊ ያልሆኑ ብዙ አይነት የባእድ መንፈስ ልምምዶች አሉ። ኒው ኤጅ (New Age) በሚል ዘመናዊ ስም በተለይ በሂንዱኢዝምና በቡዲዝም ላይ የተመሠረቱ ልምምዶች ዛሬ ሠለጠኑ በተባሉት እገሮች

ተስፋፋተዋል። እነዚህ ልምዶች በቀላሉ ሲታዩ ከፋት የሌላቸው ቢመስሉም፣ በጣም አደገኛ መሆንም ይችላሉ። አደገኛ በሚሆኑበት ደረጃ ከሰይጣንና ከአጋንንቱ ጋር ተሳትፎ ይኖራቸዋል። እነዚህ ኃይላት ደግሞ ምንም አምረው ቢቀርቡም፣ ምንም ዘመናዊ ቋንቋ ቢናገሩም፣ ምንም በሆሊዉድና በታላላቅ ዩኒቨርሲቲዎች ተቀባይነት ቢኖራቸውም ለሰው ልጅ ያላቸው አላማ ጥፋት ብቻ ነው። ከኒው ኢጅ ኮከብ ቆጣሪዎች (Star Gagers) መዳፍ አንባቢዎች (Palm Readers) ሞራ ገለጮች (Chart Readers) አድል ነጋሪዎች (Fortune Tellers) ሌላው ቀርቶ ከቴሌቪዥን ወሬ አድቃቂዎችና ሰላቂዎች (Talk Show) የሰማነውን በማየት (visualize) የአጋንንት ኃይል በራሳችንና በሌሎች ላይ እንዲሰለጥን እንፈቅድለታለን። የአግዚአብሔር ሰዎች በጣም ልንጠነቀቅበት የሚገባን ዘመን ላይ ነን ያለነው። ሰይጣናዊ መንፈሳዊነት የበዛበት ከአግዚአብሔር አሠራር ጋር በጣም የተቀራረበበት፤ ቋንቋው እንኳን ሳይቀር የተደበላለቀበት ነው ያለንበት ዘመን። በሙያቸው በጣም የምናደንቃቸውና የምንከተላቸው በቴሌቪዥን ሁሉ የምናያቸው፤ በሲኒማ የምናውቃቸው ብዙዎቹ ባለሙያዎች የኒው ኢጅ ተከታዮች መሆናቸውን በግልፅ ከመናግራቸውም በላይ ክርስትናን የዘረኛች፣ የአከራሪዎች፣ እና የኋላ ቀሮች እምነት ብቻ አድርገው ነው የሚያቀርቡት (በዚህ አሳብ ላይ በሰፊው አምላክን ፍለጋ በተባለው በቅርቡ በሚወጣው መጽሐፌ ውስጥ ጽፏልለሁ)

ነገር ግን አንድ ችሎታ በተሳሳተ መንገድ ስለሚሠራበት ያንን ችሎታ ሙሉ ለሙሉ መጣልም ትክክል አይደለም። ይህ የትምህርትና የዲሲፕሊን ጥያቄ ነው። ክርስቲያናዊ ካልሆኑ መነሻዎች የሚመነጩትን መንፈሳዊ ልምዶች ለይቶ የማወቅ፣ የማስወገድና የመቃወም ዲሲፕሊን ሊኖረን ይገባል። ክርስቲያኖች ሁሉ በቅርባችን በሚገኝ አጥቢያ ቤተ ክርስቲያን አካል መሆን የሚጠበቅብን ለዚህ ነው።

ከአግዚአብሔር ቃል ጋር የማይስማማ ምንም ነገር ከአግዚአብሔር አይደለም። ቃሉን ሰናውቅ ያርመናል፤ ከመሠረታዊ የክርስትና ዲሲፕሊኖች አንዱ የአግዚአብሔርን ቃል የማንበብ ልምድ ነው። ቃሉን ሰናውቅና በቃሉ ስንመራ ማንም መጥቶ “ምንም አይደለም ካምፒንግ ሄደን አብረን በደግምት ብንቃትት (meditation and chanting) ቢለን” በቀላሉ እንወስድም። አንድ ጓደኛዬ ልምምዱን እንዲሁ

ብሎ ነው ያጫወተኝ። “አንድ የኮሌጅ ጓደኛዬ ወደ እንደዚህ አይነት ቦታ ሲጋብዝኝ ያለኝ ትዝ ይለኛል “it will be a cross cultural experience” ነበር ያለኝ። እኔ ኮሌጅ በነበርኩበት ጊዜ ይህ ልምድ የተስፋፋ ነበር። እንዳውም አንደ ትልቅ የዕውቀት ማዳበሪያ መንገድ ይቆጠር ስለነበር ያንን መቃወምም ሆነ አለመሳተፍ ኋላ ቀር መሆን ነበር። ታዲያ እኔ የዛን አለት “አምቢ ብዬ መቻታ ቤት ለመቅረት ትልቅ ብርታት ነበር የጠየቀኝ” አለኝ።

መጽሐፍ ቅዱስ በዚህ አሳብ ላይ ያለውን ስቃይ ለማወቅ በአማርኛ ከቻላችሁም በሌላ ቋንቋ በተለያዩ የመጽሐፍ ቅዱስ ትርጉሞች ዘዳግም 18፡9-13 ያለውን ክፍል አንብቡት። በሩቁ ማስወገድ የሚገባችሁ የባዕድ መንፈስ ልምዶች ምን ምን እንደሆኑ ይንግራችኋል።

አግዚአብሔርን ለመስማትና አግዚአብሔርን ለመታዘዝ በፈቃዳችን የተሰጠን ከሆንን በመንፈሳዊ አይናችን የማየት ችሎታችን ሌላው የእምነት መንገድ ይሆንልናል። ጌታ የሱስ የሚሠራው አብ ሲሠራ ያየውን ብቻ ነው (ዮሐንስ 5፡19)፣ የሚያስተምረው አብ የላከውን ብቻ ነው (ዮሐንስ 7፡16)፣ የሚናገረው አብ የነገረውን ብቻ ነው (ዮሐንስ 8፡28)፣ ምን እንደሚል፣ እንደት እንደሚል እንኳን (ዮሐንስ 12፡49) ሳይቀር ከአባቱ ነው የሚቀበለው። በራሱ አጀንዳ ሳይሆን የአባቱን አጀንዳ ነበር የሚያደርገው (ዮሐንስ 7፡28) ።

ምናብን ለመከርከር 5 .

የአብጂሃም እምነት አለን ከያሉ የሌለን ነገር እንዳለ በመቀጠርና ራሱን በማታለል መክበል ምን ልዩነት አለ? እምነትን መንፈሳዊ የሆነ ራሱን ማታለል አይደለም አንድ?

ጌታ የሱስ አልዓዛርን ለማስነሳት ሲሄድ እኔ አንደሚመስለኝ በመንፈሳዊ አይኑ አልዓዛርን ከመቃብሩ ውጪ ቆሞ ያየው ይመስለኛል። ፍላጎታችሁን ለአግዚአብሔር ገልጻችሁ አርሱ ደግሞ ወደ አንድ አቅጣጫ የጠቆማችሁ ከመሰለችሁ፣ ያንን ነገር በመንፈሳዊ አይናችሁ ማየት ትችላላችሁ። የልጆቻችሁ በትምህርት ቤት ጥሩ ውጤት ማምጣት ሊሆን ይችላል የሚታያችሁ፣ ችግራችሁ ገንዘብ ከሆነ ገንዘብ የሚመጣበትን መንገድ ማየት ትጀምራላችሁ፤ ጸሎቱ ለበሽታ ከሆነ የአግዚአብሔር የፈውስ ኃይል የበሽታውን ሥር ሲነቅለው ማየት ትችላላችሁ፤ ዓደኛችሁ ወይም ወዳጃችሁ ጌታ የሱስን አንዲያገኝ ከሆነ ጸሎታችሁ፣ ያ ሰው አጠገባችሁ ተንበርክኩ ሲጸልይ ማየት፤ ወይም ቅር የተሰኛችሁበት ሰው ካለ ይቅርታ ስትለዋወጡ ማየት ትችላላችሁ። ማየት፣ መስማትና በእዕምሮ ውጤቱን መገንዘብ ተፈጥሮአዊ ምናብ (imagination) የሚሠራባቸው መንገዶች ናቸው። ይህንን አሳብ በምዕራፍ ሰባት “የሰህተት ትምህርቶች (ኑፋቄ) በሚለው አርዕስት ስር በሰፊው አቅርቤዋለሁ።

8. አምነት ለጥበቃ

መዝሙረኛው ዳዊት ለችግራችን መልስ የሚሆን አምነት እንዴት ሊኖረን እንደሚችል ልንከተለውና ልንለማመደው የሚገባን ሞዴል አሳይቶናል። መዝሙር 143 በተከታታይ ያሉ ርምጃዎች ናቸው።

- ሀ. ችግርን እንዳለ አምኖ መቀበል “ጠላት አሳደኛል...መንፈሴ በውስጤ ዝላለኝ... ልቤም በውስጤ ደንግጧል” ቁ. 3-4።
- ለ. አግዚአብሔር ባለፈው ያደረገልንን መልካም ነገር ማስታወስ “የቀደመውን አስታውሳለሁ፣ ሥራህንም ሁሉ አሰላለላለሁ፣ የእጆቼህን ሥራ አውጠንጥናለሁ” ቁ. 5።
- ሐ. የአግዚአብሔርን አርዳታ መጠየቅ “እጆቼን ወደ አንተ ዘረጋሁ” ቁ. 6።
- መ. መልስ መጠየቅ “ፈጥነህ መልሰልኝ...ምህረት አሰማኝ... መንገድ አሳየኝ... አድነኝ... ፈቃድህን እንድፈጽም አስተምረኝ” ቁ. 7-10

ለ አምነትን ለመገንባት ቁልፍ ነው። “ትናንት ያደረገው ለዛሬ አምነት ሆኖልናል” የሚል የዱሮ መዝሙር አለ፣ ይህንን አሳብ ያጎለዋል። አግዚአብሔር ባለፈው ያደረገውን ማስታወስ በአሁኑ ሁኔታችን ላይ ሊያደርግ ይችላል የሚለውን አምነታችንን ያጠብቀዋል፣ ያቀጣጥላዋል። ሰለዚህ ጊዜ ወስደን አግዚአብሔር ባለፈው ጊዜ ያደረጋቸውን ከመጽሐፍ ቅዱስ፣ ከታሪክ፣ ከራሳችንም ሕይወት አያወጣን መከለስ ይኖርብናል።

ነቢዩ ዕንባቆም እንዲህ አለ

“አግዚአብሔር ሆይ ዝናህን ሰምቻለሁ፣ አግዚአብሔር ሆይ ሥራህም አሰፈራኝ፣ በእኛ ዘመን አድሳቸው፣ በእኛ ዘመን እንዲታወቁ አድርግ” ዕንባቆም 3፡2።

ነቢዩ ኢሳይያስም ተመሳሳይ ነገር ነው የተናገረው፣

የአግዚአብሔር ክንድ ሆይ ተነስ፣ ተነስ፣ ኃይልን ልበስ እንዳለፋት ዘመናት፣ በጥንት ትውልዶች እንደሆነው ሁሉ ተነስ ... የታላቁን ጥልቅ ውሆች ያደረቅህ ... አንተ አይደለህምን? ” ኢሳ. 51፡9-10

አግዚአብሔር ባለፈው የሠራውን ማስታወስ ስንጀምር እሁን ሊሠራ ላለው ነገር አምነታችን ማደግ ይጀምራል።

እሁንም ኢራክ የነበርኩ ጊዜ የሆነ አንድ ታሪክ ልንገራችሁ። አንድ ሌሊት ከተኛን በኋላ ኃይለኛ ተኩስ ተጀመረ። ተኩሱ እየበዛ አኛ ወዳለንበት ካምፕ እየቀረበ ከየአቅጣጭው መጣ። ከነበርንበት ድንኳን ወጥተን በግቢው ባለ አንድ ሕንጻ ውስጥ ታመቅን። ምንም እንኳን የዛን ዕለት ማታ ካምፓችን የሚሰበርና የምንያዝ መስሎ ቢታይም በውስጤ ግን ልረዳው የማልችለው ሰላም ነበረኝ። አንዳውም አጠገቤ የተቀመጠች እንዲት እንግሊዛዊት ቤት ደንግጣ በጣም ስታለቀስ ዞር በዬ እየኋትና “እይዞሽ ምንም እንሆንም” አልኳት። በውስጤ የነበረኝ አርግጠኝነት በብዙ ሁኔታ ወስጥ ጠብቆ ያሳለፈኝ በዚያን ጊዜ እንደማይተወኝ ማወቁ ነበር። አርጧም ሁኔታዬን አይታ ተረጋጋች። በኋላ ሰንሰማ ግን ተኩሱ በኛ ላይ ሳይሆን የሚያከብሩት በአል

ሰለነበረ እንደሆነ ሰማን። ከዚያ በኋላ ሴትዮዋ ባዮችን ቁጥር Mr. Teflon ብላ ነበር የምትጠራች (መቀት በቀላሉ የማይሰማው ለማለት ነው)። ለምን እንደዚያ ሊሰማች እንደቻለ ራሴን ደጋግሜ የጠየቅሁት ጥያቄ ነው።

ስለ መንፈሳዊ ውጊያ በሰፊው በምዕራፍ 6 አቀርባለሁ። እዚህ ቦታ ግን ስለ ጥበቃ እንድንሰጥ አቅርቤ ልለፍ። ሁኔታው ለሰባት ስራና አስጨናቂ በሚሆኑበት በዚህ አለም በቀላሉ ራሱን መቆጣጠር ወደማይቻልበት መርበትበት (Paranoia) መግባት ቀላል ነው። በኤፌሶን 6 ውስጥ ሐዋርያው ዳውሎስ በግልፅ የሚናገረው ነገር አለ። የምንዋጋው ጠላታችን አቅሙ እኛ በተፈጥሮ ኃይላችን ልናሸንፈው የማንችለው ነው። ስለዚህ ዳውሎስ ሁልጊዜ የእግዚአብሔርን ጥበቃ መቀበል እንዳለብን ነው የሚያስተምረን። በሌላ አነጋገር ያለ እግዚአብሔር ጥበቃ የጠላት መጨወቻ ካሉት ነው የምንሆነው፤ ከእግዚአብሔር ጋር ስንሆን ግን በጠላት ላይ ከእሸናፊዎች በላይ እንሆናለን።

ከቤተሰቤ ሩቅ በነበርኩበት ጊዜ በየጠዋቱ እግዚአብሔር ቤተሰቤን እንደሚንከባከብ በምናብ አመለከት ነበር። የተለያዩ የመጽሐፍ ቅዱስ ምንባቦችን በመጠቀም እግዚአብሔር በዘረዘረው ቅጥር ሆኖ ከክፉ ሲጠብቃቸው በመንፈሴ አመለከታለሁ። ስጸልይለቸው በመንፈሴ በክርስቶስ ደም እሸፍናቸዋለሁ፤ ወይም በጽድቁ ጽዳል አሸብርቀው አያቸዋለሁ፤ ከዚያም “ጌታ ሆይ! በእሁኑ ጊዜ ጥበቃህ በቤተሰቤ ላይ ነው” ብዬ አመሰግናለሁ። ይህ መንገድ የአምነት መንገድ ስለሆነልኝ በየቀኑ የቤተሰቤን ጥበቃ በዚህ አምነት አጽናው ነበር። ከዚያም ስልክ ሰደውል አስግቶን የነበረው ነገር ለመልካም ተለውጦ፤ ውጤቱ አያምር ይሆናል ብለን የፈራነው ነገር በታወቀ ወይም ባልታወቀ ምክንያት መልካም ሆኖ አሰማለሁ። ፍርሀትና ሥጋት ከቤታችን እየጠፋ፤ መንፈሳዊነትን እንኳን ጣፋጭነት ያለው ናፍቆት እንጂ የተጎዳንበት አልነበረም። ጭንቀትን ዞር በል አልነው፤ ምክንያቱም የእግዚአብሔር እንክብካቤና ጠበቃ በቤታችን ላይ ተሰፋፋ።

9. የእግዚአብሔር መገኘት

እስከሚሞትበት ጊዜ ድረስ ለወንድማችን ለሄናክ ሰይፋ ከበደ ብዙዎቻችን እንጸልይ

ነበር። ሄናክ የመጋቢ ሰይፋ ከበደ ልጅ ሲሆን የዳላስ ቴክሳስ ቤተ ክርስቲያን አገልጋይ የነበረና በዳላስና በአካባቢዎቿ ባሉ አብያተ ክርስቲያናትና ክርስቲያኖች ውስጥ የፍቅርና የትህትና ማህተሙን ትቶ ያለፈ ወጣት ነው።

የሄናክን መታመም ስሰማ በጸሎት ወደ እግዚአብሔር ቀረብኩ። ከአባቱ ጋር ካለኝ የቅርብና የረጅም ጊዜ ወዳጅነት በላይ ሄናክን ገና በጨቅላነቱ ስለማውቀው የእርሱ መታመም በጣም ካስደነገጠኝ ክስተቶች አንዱ ነበር። ስለዚህም ብዙ እጸልይለት ነበር። እንደ ጊዜ እንዳውም በምጸልይበት ጊዜ ከእግዚአብሔር ቃል መዝሙር 68፡20 ወደ አሳቤ መጣልኝ፤ “አምላካችን የሚደኛን አምላክ ነው፤ ከሞት ማምለጥ የሚቻለውም በጌታ በእግዚአብሔር ነው”። “ከሞት ማምለጥ” የሚለው ቃል በአሳቤ ስለገላ ቃሉ ራሻ ሆነልኝ። ስለዚህ ሄናክ አይሞትም ብዬ ተበረታታሁ። ወዲያው ደግሞ ተሻለው የሚል ወሬ ስሰማ እጅግ ተጽናናሁ። ግን ብዙ ሳይቆይ በተለይ ሄናክን በቅርቡ ሆነው ከሚያስታምሙት አንዱ በሽታው እየባሰ እንደ ሆነ ሰማሁ። “እንዴት ነው ጌታ ሆይ ፈወሰኸው የለም እንደ” ብዬ ጌታን ጠየኩት። ሕዝቅኤል 33፡16 በአሳቤ መጣ፤ ስመለከተው የጥቅሱ መጨረሻ “...በእርግጥ በሕይወት ይኖራል”። ይላል።

እግዚአብሔር በእነኚህ ጥቅሶች ስለተናገረኝ ስለፈውስ እንድፀልይለት ይፈልጋል ማለት ነው ብዬ ወሰንኩ። ሄናክ ከመሞቱ በፊት በሌሎች ብዙ ምልክቶችም እግዚአብሔር በበሽታው ጣልቃ ሲገባ፤ ከስቃዩ ሁሉ ነጻ እንደሆነ የሚመሰክሩልኝ፤ የገንዘብ ጥያቄው ተአምራዊ በሆነ መንገድ ሲፈታ፤ ሄናክ ራሱ ያለው ጥያቄ ሁሉ ሲመለስለት ይታወቀኝ ነበር። በዚህ ሁሉ ጊዜ ውስጥ ግን በሽታው እየፀናበት እንደሆነ ነበር የምሰማው።

ከጥቂት ቀናት በኋላ ሄናክ ወደ ጌታ ሄዶ የሚል ስልክ ተደወለልኝ። ሞቱን ስሰማ ዜናው በጣም መታኝ፤ ብዙ ጥያቄዎችም ወደ አሳቤ መምጣት ጀመሩ። ለብዙዎቹ አሰካሁን ድረስ አጥጋቢ መልስ አላገኘሁለቸውም። ለምን እግዚአብሔር ይፈውሰዋል የሚል ሰሜት እንዲኖረኝ ሆነ? እነዚያ የመጽሐፍ ቅዱስ ጥቅሶች ለምን ወደ አሳቤ መጡ? ለምን? ለምን? ብዙ ጥያቄዎች ይገዢ ለቀብሩ ሥነ ሥርዓት ወደ ዳላስ ቤተ ክርስቲያን ሄድኩ።

በዳለስ ቤተ ክርስቲያን ውስጥ ተቀምጠን ግን አንድ ነገር ሆነ። የረጂም ጊዜ ፓስተራና የሄናክ አባት መጋቢ ሰይፉ ከበደ መድረኩ ላይ ቆሞ መናገር ሲጀምር እግዚአብሔር በዚያ ቦታ ነበር። እግዚአብሔር በዚያ ሰለተገኘ አባቱ ተጽናኑት ቆሞ ወንጌልን መስበክ ችለ፤ እናቱ፣ ባልቤቱ፣ ወዳጆቹ ሁሉ ተጽናኑ። እዚያው ቁጭ እንዳልነጉ ለጥያቄ ሁሉ መልሱ አኮ ይሄ ነው ብዬ ለራሴ ተናገርኩ። መልሱ የእግዚአብሔር በመካከላችን መገኘት ነበር። መልሱ አጽናኝ የሆነው እርሱ ለባለቤቱ፣ ለወላጆቹ፣ ለወዳጆቹ የሰጠው መጽናኛት ነበር። ከዚያ በኋላ ጥያቄ አልነበረኝም። ምክንያቱም ሄናክ ከእግዚአብሔር ጋር ለመሆን ነው የሄደው፣ ለጥያቄእችንም ሆነ ለፀሎታችን ፍፁም የሆነው መልስ የእግዚአብሔር መገኘት መሆኑን ተረዳሁ።

10. ለታላቅነቱ አሰግዳለሁ

አንድ ቀን በጸሎት ጊዜ ከመዝሙር 119 አነብ ነበር (መዝሙር 119፣ 176 ቁጥር) ች ሎት በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ረጂሙ ምዕራፍ ነው) ።

ቁጥር 18 ላይ “ከሀግህ ድንቅ ነገርን እንዳይ አይኔን ክፈት” ይላል።

ለምንድነው ጌታ አይኔን እንዲክፍት የምለምነው? ለምን ራሴ ከፍቼ አላይም? በውስጤ ነበር የምጠይቀው፤ ግን ማንበቤን ቀጠልኩ ከቁጥር 33 እስከ 37 ውስጥ ደግሞ እንዲህ የሚሉ ቃላት አሉ፡

እግዚአብሔር ሆይ የሥርዓትህን መንገድ አስተምረኝ... ማስተዋልን ሰጠኝ... በትዕዛዝህ መንገድ ምራኝ... ከንቱ ነገር ከማየት አይኖቼን መልስ”

ዳዊት እግዚአብሔር እንዲያደርግለት የሚጠይቀው በተፈጥሮ የራሳችን አላፊነት የሆነውን ነገር እንደሆነ አስተዋልሁ። ከዚያም ራሴን ለማሻሻል እየፈለግሁ የወሰድኳቸውን አንዳንድ እርምጃዎች ማሰላሰል ጀመርኩ። ማን እንዳለው ትዝ አይለኝም ግን የዳሮ የሰብከት ማስታወሻ ደብተረ ላይ የተጻፈ አንድ ጽሁፍ ነበር “ማንም የራሱን ልብ መለወጥ አይችልም፣ የሚችለው ግን እግዚአብሔር እንዲለውጥለት መጸለይ ነው” ። እግዚአብሔር ታላቅ እምላክ ነው። በእግዚአብሔር ታላቅነትና የበላይነት ላይ አተኩረን ታላላቅ ነገሮች ያደረገበትን ጊዜ እያስታወሰን

ችሎታውን ሰናደንቅ እግዚአብሔር አሁንም ያደርጋል። ለእኛ አስቸጋሪና የማይቻል የሆኑት ነገሮች ሁሉ ለእርሱ ቀላል ናቸው። ለታላቅነቱ በመንበርከክ፣ ለበላይነቱ በመጸለይ “ ልቤን ለውጥው፣ ፍላጎቴ የአንተ ፈቃድ እንዲሆን አድርግ፣ እግሮቼን ወደ ከፋት እንዳይሄዱ ከልክል፣ ወደ ጽድቅ መልሰኝ” እንበለው።

እምነት የሚጠቁመው ወደ ጌታ የሱስ እንጂ ወደ ጸሎት መልስ መሆን የለበትም። ደህንነታችንን የሰጠን ጌታ የሱስ ብቻ ስለሆነ የእምነታችን ጀማሪና ፈጻሚ እርሱ ብቻ ነው። መቼም በድርጊት ለምንመራ በተለይም የምዕራባውያን አመለካከት አመለካከታችንን ለቀረጸው ለብዙዎቻችን ይህ አሳብ ከበድ ይላል።

የተባልነው፣ የተነገረን፣ የተማርነው “ድርጊትህ ይተረጉምሃል” (you are what you do) የሚል ነው። በእርግጥ እምላካችን የድርጊት እምላክ ነው። ነገር ግን ማተኮር ያለብን በእርሱ ላይ ነው እንጂ በድርጊቱ ላይ ብቻ መሆን የለበትም። የዕብራውያን ጸሐፊ ስለ ክርስቶስ ሲናገር

“የእምነታችን ጀማሪና ፍጹም አድራጊ” ዕብ. 12፡2 ይለዋል።

እርሱ የእምነት መጀመሪያና መጨረሻ፣ መነሻና መድረሻ፣ ሥርና ጨፍ፣ ፍጹም አድራጊ ነው። ስለዚህ እይናችን በእርሱ ላይ መተካል አለበት እንጂ እንዲያደርግልን በምፈልገው ነገር ላይ መሆን የለበትም። ሙሉ ትኩረቴ እርሱ እንዲያደርግልኝ በምፈልገው ነገር ላይ ብቻ ከሆነ በቀላሉ መሳሳት አችላለሁ፣ ውጤቱም ሊያሳዝነኝም ሊያረካኝም ይችላል። እውቀቴና ጥበቤ የተወሰነ ስለሆነ፣ የችግራንም አይነት አሳባቼ ማየት አችላለሁ፣ መልስ ያልሆነውም መልስ መስሎ ሊታየኝ ይችላል። ጌታ ሊያደርግልኝ ይገባል ብዬ የጠበቅሁት ነገር ልቤን ከሰረቀው ትኩረቴ መሆን የማይገባው ቦታ ላይ ነው ያለው ማለት ነው። እምነቴን ግን በእርሱ ላይ ካደረግሁ፣ ኃይሉን፣ ቸርነቱን፣ ምህረቱን፣ ቅድስናውን፣ ዕውቀቱን ጥበቡን፣ ብልጽግናውን ካሰለሰልኩ፣ አሁን ትኩረቴ መሆን የሚገባው ቦታ ላይ አደረግሁ ማለት ነው። ዳዊት ይህንን የተረዳ ይመስላል እንዲህ ሲል፡

“አለቴና መድኅኒቴ እርሱ ነው፣ መጠጊያዬም እርሱ ነው፣ ከቶም አልናወጥም” መዝሙር 62፡2።

ዳዊት ሰባ አምስት በመቶ በሚያክለው የመዝሙሩ ክፍል እግዚአብሔርን ስለጠላቶቹ ያስታወሰበት ነው ይላሉ የመጽሐፍ ቅዱስ አጥኚዎች። ጌታ በጠላቶቹ ላይ እንዲያግዘው የጠየቀበት ነው። ነገር ግን የዳዊት ዋና ተስፋ ራሱ እግዚአብሔር አንደኛው ግልጽ ነው፤ እየደጋገመ እግዚአብሔርን “አንተ ብርታቴ ነህ” ይለው ነበር።

በጌታ ላይ ካተኮራችሁ ጨርሶ አትሰቱም፤ አትሳሳቱም። በእርሱ ላይ የሚያተኩር አምነት እርሱን እንዲያደርግ የሚያነሳሳ ብቻ ሳይሆን፤ ባያደርግም እንኳን አለማድረግ ራሱ መንፈሳችሁን የሚያረካ ይሆናል። ጌታ ራሱ ከመልሶች ሁሉ በላይ ነው። ከእርሱ ጋር ያለን ግንኙነት ከሚደረግልን ነገር ሁሉ በላይ ውድና የከበረ ነው።

11. የቆራጥ ዘዴ

ይህን የቆራጥ ዘዴ በሕይወቱ ምሳሌነት ያስተማረን ኢዮብ ነው። ተስፋ ላለመቆረጥ መወሰን፤ ወይ ፍንክቶ ወይ ንትንቅ የሚል ቆራጥ ውሳኔ ያስፈልጋል እንደ ኢዮብ፤

“በገደለኝም እንኳን በእርሱ ተስፋ አደርጋለሁ” ኢዮብ 13፡15። ማለት መቻል አለብን።

የታወቁት አየርላንዳዊው ወንጌል አገልጋይ ጀርጅ ማክዶላንድ እንዲህ ጻፉ፦

እውነተኛ የእግዚአብሔር ልጅ፤ ጻድቅ ሰው፤ አምነቱ ፍጹም ነው። ሁኔታዎች ምንም አይነት አስቸጋሪ መልክ ቢኖራቸውም፤ እግዚአብሔር በፍቅርና በጽድቅ እንድንፈጠረው ያምናል። እግዚአብሔር ለኢዮብ የደረሰበት ሁሉ ለምን እንደ ደረሰበት አልነገረውም፤ አምነቱ እንዳይዛባ ግን ልቡን ጠብቆለታል።

በጣም የቃተትንባቸው ጥያቄዎች አጥጋቢ መልስ ሳያገኙ የሚቀሩባቸው ጊዜያት አሉ። የምናደርገው ነገር ሁሉ መንፈሳዊውም ሆነ ሌላው በሁኔታችን ላይ ምንም ለውጥ ሳያመጣ የሚቀርበት ጊዜ፤ ሁኔታዎች ከቁጥጥራችን በላይ ብቻ ስይሆን ከአቅማችን በላይ ሲሆኑ፤ ሆኖም የሚቀጥለውን አርምጃ እንወስዳለን፤ የማይቻል

በመሰልም፤ ተስፋ የሌለው ቢሆንም

ምንም ነገር ሳይሠራ ቢቀር - እግዚአብሔር ዝም ሲል
የሌሎች እርዳታ ሳይኖር - ተስፋ ሞኝነት ሲመስል
በጣም ደክመህ - ሰረፍት ማግኘት ግን ሲያቅትህ
ነገር ሲዘበራረቅ - ስትንገዳገድ ለመውደቅ
አይዞህ ቁም!
በርታ!
ብድግ ብለህ ቁም!
ከፍ ብለህ ቁም ...
... እዎን ቁም!

ሐዋርያው ጳውሎስ የኤፌሶንን ቤተ ክርስቲያን ሲዎች፤

“ሁሉን ከፈጸማችሁ በኋላ ጸንታችሁ መቆም...” ኤፌ 6፡13 ይላቸዋል።

መቆም በራሱ ስኬት ነው። ሲገፉ አምቢ ማለት ቦታን አለመልቀቅ የአሸናፊ ጸባይ ነው። ለጊዜው ወደፊት መራመድ አንችል ይሆናል፤ ምናልባትም በቆምንበት አንንገዳገድ ይሆናል። ነገር ግን አምቢ አልወድቅም፤ ወደ ኋላ አልመለስም ማለት የደፋር አዳም ነው። የቆራጥ ዘዴ ይህ ነው፤ ይሠራል ምክንያቱም እግዚአብሔር ከበስተኋላው ነው።

በአጭሩ

እምነታችንን ለመሳደግ የሚረዱ በርካታ ዘዴዎችን በዚህ ምዕራፍ አየን። የሚሠራው ግን ዘዴው ሳይሆን እግዚአብሔር መሆኑን እንደገና ባሳስባችሁ ደስ ይለኛል። የምናምነው እምነታችንን ሳይሆን፤ እምነታችን እንዲሠራ የሚያደርገውን እግዚአብሔርን ነው። ሆኖም እነዚህ ዘዴዎች ከእግዚአብሔር ቃል የወጡ ናቸው። በታላቁ እግዚአብሔር ላይ ያለንን እምነት ለማጎልመስ በጣም ጠቃሚ ዘዴዎች ሆነው ታገኟቸዋልችሁ። ቀጥሎ ወደ ሶስተኛው የመጽሐፉ ክፍል እንገባለን። ለእምነታችን ጠንቅ የሆኑትን ዘመናዊ እንቅፋቶችን በዚህ ክፍል እናያለን።

ክፍል ሶስት የእምነት እንቅፋቶች

አሁን ደግሞ እምነትን ለየት ካለ አቅጣጫ ወይም ለወጥ ባለ ርዕዮት (perspective) እንየው፤ እምነት ጠላት አለው። ስለዚህ ውጊያ አለበት። እንግዲህ ጊዜው መሣሪያችንን የምናነሳበት፤ አካኪ ዘራፍ ብለን የምንታጠቅበት፤ ጊዜ ነው። ምክንያቱም እምነታችንን እንደ አደገኛ ነገር የሚመለከቱ ኃይላት በአለም ወስጥ እየሠሩ ናቸው። ከእነኚህ አንዳንዶቹ ባሕላዊና ማሳበራዊ ናቸው፤ አንዳንዶቹ ደግሞ ግላዊ ናቸው፤ የአንዳንዶቹ መነሻ ከነፍሳችን ጠላት ከሆነው ከሰይጣን ነው፤ አንዳንዶቹ ደግሞ ከተሳሳተ ትምህርት የሚመነጩ ናቸው። ያንን ትምህርት ከቤተ ክርስቲያንም አግኝተነው ሊሆን ይችላል። እነኚህ ተዋጊዎች ሁሉ እምነታችንን ለማሳነስ፤ ወይም በእምነታችን የተሳካ ውጤት እንዳናገኝበት ለማደናቀፍ ይሠራሉ። ስለዚህ እነኚህን ሁኔታዎች ለመመርመር የታጠቁ መሆን አለብን። በዚህ ክፍል ውስጥ ያሉት አሳቦች አንዳንዶቹ ከበድ ያሉ የእዕምሮ ነገር ወይም በትምህርት ብቻ የተገኙ ሊመስሏችሁ ይችላሉ። ግን ተስፋቆርጣችሁ አታቁሙ። ሥጋ ሥጋውን እየበሉችሁ አጥንቱን ወደ ዳር አስቀምጡትና እለፉ። ምን ይታወቃል ክፍሉን ከመጨረሳችሁ በፊት አጥንቱ ራሱ ሥጋ ይሆን ይሆናል፤ ያውም ሙከክ ብሎ የበሰለ። የእምነት ጉዳይ እኮ ፈርጁ ብዙ ነው።

ምዕራፍ አምስት

ባሕልና ርዕዮት

የአማርኛ ቃላት ሲያጥረኝ ወደ ቤተ ክርስቲያናትን ረዳት መጋቢ ፓስተር አለማየሁ ደምሴ ዘንድ ሄጄ ትርጉም አጠይቀዋለሁ። እርሱ አዳዲስ ቃላት ሲያገኝ ከትርጉማቸው የሚይዝበት ማስታወሻ ደብተር አለው። ርዕዮት ከእርሱ ካገኝኋቸው ብዙ ቃላት አንዱ ነው። perspective የሚለው የእንግሊዝኛ ቃል ትርጉም ነው። ርዕዮት አመለካከት ብቻ ሳይሆን ወደፊት ሊሆን የምንፈልገውንና የምናቅደውን የምናይበት የአስተሳሰባችን አቀራረጽ ነው።

አውነት የሚቀርብበት ማህደር ወይም ዐውድ (context) አለው። በሌላ አነጋገር አውነት መፈክር ብቻ ከሆነ ኃይሉን የሚገልጽበት ዐውድ አላገኘም። “ኢየሱስ ጌታ ነው” ማለት አውነት ነው። ግን አየሱስ ጌታ የመሆኑን አውነት በግል ሕይወታችን ካልገለጸንው፣ በቤተሰብና በመካከረሱ ተቋሞች ካልኖርንው፣ ከዚያም አንኳን አልፎ በኢኮኖሚው በፖለቲካው፣ በሶሻልና በሳይኩሎጂካል ዐውድ ካለቀረብንው ትርጉም የለውም፤ “ተፈጥሮን እናሸንፋለን” ይባል ከነበረው ባዶ መፈክር የተሻለ አይሆንም። ግን አውነትነቱ አይለወጥም።

ዐውድ (context) ሊለወጥ ይችላል። ምክንያቱም ተጨባጭ ነው ያልነው ነገር (reality) ነው። ጥ (dynamic) አለው። ስለዚህ አውነት ራሱ ባይለወጥም፣ ተግባራዊነቱ ይለወጣል። ለዚህ ነው ከትምህርት ቤት ጨርሰን ከወጣን በኋላ አንኳን ወደኋላ እንዳንቀር ማንበብ ያለብን፣ ለዚህ ነው ለዘመኑ የሚሆኑ አዳዲስ መጻሕፍት መጻፍ ያለባቸው። ባሕል ደግሞ አውነት ከተያዘባቸው ማሕደሮች አንዱ ነው። ለዚህ ነው አባት ለልጁ “በእንተ አድሜ በነበርኩባት ጊዜ...” ማለቱ የማያበቃው፤ ምክንያቱም በመካከሉ ታላላቅ የሆኑ ባሕላዊ ለውጦች ተከሰተዋል።

ልጁ መልሶ አባቱን “የእኔን አድሜ ሆነህ አታውቅም” ቢለው ብዙ የተሳሳተ አይሆንም፤ ምክንያቱም አሁን ልጁ በቆመበት ጫማ ውስጥ አባቱ ቆሞ አያውቅም። ይህ ደግሞ ከማንም የበለጠ በዲያሶፖራ ትውልድ ጉልህ ሆኖ ይታያል።

በአያንዳንዱ ትውልድ የሰውን አዕምሮ ለመያዝ የሚሻው የኃይሎች ውጊያ አለ። ሰዎች ስለሚያስቡት ወይም ስለማያስቡት፣ ስለሚያምኑት ወይም ስለማያምኑት ለመወሰን ብዙ ሸሚያ አላቸው፤ በተለይ ከአምነት አንጻር በዘመናችን አስፈላጊ የሆኑትን አንዳንድ ባሕላዊ ሁኔታዎችን በዚህ ምዕራፍ አናያለን። በዚህ ቦታ የምናቀርባቸውን አንዳንዶቹን አሳቦች ለመያዝ ትንሽ ማሰላሰልን ይጠይቃሉ። የሚከተሉትን ሰባት አሳቦች አጥርቶ ማጤን ለብዙ መረዳቶች በር ከፋች ይሆናል።

1. ሉአላዊ አመለካከት (Worldview)

ባሕላዊ ሁኔታዎችን በምንገመግምበት ጊዜ ሉአላዊ አመለካከት ትልቅ ሚና ይጫወታል። ሉአላዊ አመለካከትን ብዙ ምሁራን ሲተረጉሙት ሰዎች ለአምነት አንደኛውን አንደሚያዩትና አውቀውም ሆነ ሳያውቁ የሚያዩትን የሚተረጉሙበት መላ ወይም ግምት ነው። ሰዎች ይህንን አመለካከታቸውን ለማጥራት የሚጠቀሙበት ወንፊት የተለያየ ነው። ባህላዊ የሆነ ነውጥ ሲንቀሳቀስ በተለይ በኢንተርናሽናል ዲፕሎማሲ በፖለቲካ፣ ንግድ፣ ሃይማኖት፣ የጦር ትብብርና የትምህርት ልውውጥን በሚመለከት፣ በዘር ልዩነት፣ ሌላው ቀርቶ በወንድና በሴት አለመግባባት ሉአላዊ አመለካከት ትልቅ ቦታ አለው። ብዙ ጠበብቶች ግንኙነት እየተስፋፋ ሲሄድ፣ ሰዎች ከተወለዱበትና ከአደገበት አካባቢ ወደ ሌላ አየሄዱ መኖር ሲቀጥሉ ሉአላዊ አመለካከት እየተቀራረበ ይመጣል የሚል ተስፋ አላቸው። አንደኛውን አሜሪካ ያሉ ብዙ የውጪ ዜጎችን የሚቀበሉ አገሮችም ሉአላዊ አመለካከታቸው ቶሎ ቶሎ ይለወጣል ይላሉ።

ዛሬ ተቀባይነት ያለው ሉአላዊ አመለካከት ከአውሮፓውያን ያስተሳሰብ ሂደት የተወረሰ ምላ ምትን (assumption) ወደ ምክንያታዊነት (rationalism) በመለወጥ ላይ የተመሠረተ ነው። ታዋቂው ፈላስፋ ሪኔ ዴካርቴስ “አስባለሁ ስለዚህ እኔም ነኝ” (I think therefore I am) የሚል ብዙ ተቀባይነት ያለው አባባል አወጡ። የአባባሉ ይዘት በቀላሉ ሲተረጎም ርዕዮቱ እኔ ራሴ በማሰበው አሳብ የተመሠረተ ነው እንደ ማለት ነው። ይህ አመለካከት ታዲያ አውቀትን (intellect) በምእራባውያን አስተሳሰብ ሚዛናዊ ያልሆነ ከፍተኛ ቦታ ሰጠው። ከአስራ ስምንተኛው ምዕተ አመት ጀምሮ

ይህ አመለካከት ሳይገታና ሳይታረም አስከዛሬ ድረስ እንዳለ ነው። ይህ አመለካከት የሰውን መንፈስ ዝቅ ያለና ባይተዋር አደረገው። ስለዚህ በደመ ነፍስ የማወቅ ችሎታ (intuition) ምናብ (imagination) እና የመንፈስ ንቃት (conscience) በአስተሳሰብ ሂደት ውስጥ ከግምት የማይገቡ ሆኑ። ይህ አስተሳሰብ አያደገ መጥቶ አብርሆት (Enlightenment) ተብሎ ተሰየመ። አብርሆት በዚህ መልኩ ሲታይ አራት ክፍሎች ብቻ ነው ያሉት፡ ምክንያታዊነት (rationalism) መማር (learning) መጠራጠር (Skepticism) የሳይንስ ሀሳብ (Empiricism)። በእነዚህ ያልተደገፈ አስተሳሰብ ተቀባይነት የለውም። እነዚህን ሀሳቦች ዘርዘር አድርገን እንተርጉማቸው።

- ሀ. ምክንያታዊነት፡ አንድን አሳብ ለመቀበል ወይም ላለመቀበል ዋናው ወሳኝ ምክንያት ብቻ እንደሆነ አድርገን የምንከተለው መንገድ፣ ወይም የምናደርገው ልምምድ።
- ለ. መማር፡ አውቀትንና ብልሃትን መቅሰም፣ መሰብሰብ።
- ሐ. መጠራጠር፡ አውነት ነው ተብሎ የሚቀርብ ነገር ሁሉ መጠየቅ አለበት። እንዲያውም ያንን አውነት በመጠራጠር የምናመጣቸው ጥያቄዎች ለአመለካከታችን ወሳኝነት አላቸው።
- መ. የሳይንስ ሀሳብ፡ አውቀትን ለመፈለግ የምንከተለቸው መንገዶች፣ ለምሳሌ መመልከት (observation), መክራ (experimentation)፣ በእነዚህ መንገዶች የተገኘ ግኝት ብቻ ነው ተቀባይነት ያለው ብሎ ማመን ነው።

የአብርሆት መልካምነቱ ይህንን ዘዴ በመከተል አለማችንን ለማሻሻል በጣም ብዙ ነገሮች ተፈልሰዋል። ዘመናዊ ሀክምና፣ የግንኙነት ግኝቶች ከቴሌፎን አስከፊ ቴሌቪዥን አስከ ኢንተርኔት፣ ሜዲካል የሆኑ ቁሳቁሶች፣ የአመራርና የአስተዳደር ዘዴዎችን እንኳን ሳይቀሩ ያሻሻሉ ብዙ ግኝቶች የዚህ መንገድ ውጤቶች ናቸው። አብርሆት ባይኖር ኖሮ አለም ከዚህ የባሰች የችግርና የረሀብ ቦታ ትሆን ነበር። ሆኖም ይህ መንገድ መልካም ያልሆኑ ውጤቶችንም በአለማችን ትቷል።

አስቲ በአሳባችሁ በሰውና በእግዚአብሔር መካከል መስመር እንዳለ ተመልከቱ።

እግዚአብሔር

የሰው ዘር

አብርሃም የሚለው አንዲህ ነው። እግዚአብሔር ካለ ሳይንሳዊና ምክንያታዊ መንገዶችን በመጠቀም፣ የመጠራጠርን ጥያቄዎች አልፎ በትምህርት ብዛት መገኘት አለበት። በሌላ አነጋገር ሰው በራሱ ችሎታና ጥበብ፣ በራሱ ምርምርና ፍለጋ ያንን መካከል ላይ ያለውን ግድግዳ ተሻግሮ እግዚአብሔርን ማግኘት አለበት። ይህ መንገድ ሌሎች አማልክትን ለመገናኘት መጠቀሚያ መንገድ ሊሆን ይችላል። ከእውነተኛው አምላክ ከእግዚአብሔር ጋር ለመገናኘት ግን ያንን በመካከል ያለውን ግድግዳ ማለፍ ካልቻለ አብርሃም (Enlightenment) የሚለው “ግድግዳውም የለም፣ ስለዚህ እግዚአብሔርም የለም” ነው።

አብርሃም ሊደርስበት የሚችለው የመጨረሻው የበሰለና ከፍተኛ መልስ ይሄ ነው። ለምሳሌ አንድን ቁስ (matter) በሁለት አቅጣጫ (Two Dimension) ማየት እንችላለን። ያንኑ ቁስ በሶስት አቅጣጫ (3-D) እሁን ደግሞ በተሻሻለው በአራት አቅጣጫ (4-D) ማየት እንችላለን።

በአራተኛው አቅጣጫ የምናየውን አንዳንድን የቁሱን ክፍል በሁለት ወይም በሶስት አቅጣጫ እንኳን ለማየት፣ መኖሩን እንኳን ማወቅ እንችልም። መንፈሳዊ አቅጣጫ (Spritual Dimension) ደግሞ ከዚህ የተለየ የመጠቀሚያ ነው። በሁለት ወይም በሶስት ወይም በአራት አቅጣጫ በምናገኘው እውቀት ብቻ ልንረዳው እንችላለን።

መጽሐፍ ቅዱሳዊ አመለካከት ግን (ከሉዳላዊ አመለካከት ጋር ሲነጻጸር) ያንን ግድግዳ አልፎ መሔድ የሚችል እግዚአብሔር ብቻ ነው ይላል። ያንን ግድግዳ አልፎ የመምጣቱ ክስተት መገለጥ (Revelation) ይባላል። ስለ እግዚአብሔር የምናውቀው ነገር ሁሉ እርሱ ራሱን ለእኛ ስለገለጠልን ብቻ ነው። ስለ እርሱ ያለን እውቀት በሙሉ፣ ከተፈጥሮ ቢሆን፣ ከመጽሐፍ ቅዱስ፣ ከቤተ ክርስቲያን ሕይወት፣

ከእርሱ ጋር ባለን የጥሞና ጊዜ፣ በምንም መንገድ ስለ እርሱ ላለን እውቀት መነሻው እርሱ እግዚአብሔር ብቻ ነው።

እግዚአብሔር ለሰው ዘር በአጠቃላይ መንገድ ራሱን ገልጿል። ይህን ራሱን የገለጸውን እግዚአብሔርን የማወቅ ችሎታ ደግሞ በግል ለአንዳንዳችን የተሰጠን ሲጠታ ነው። ከብዙ ዘመን በፊት ለኢሳይያስ የተገለጠ እውነት አለ፣ እኔ ደግሞ የዚያ እውነት ተጠቃሚ እንደሆን ዛሬም ለእኔ መገለጥ አለበት። በተጨማሪም በዚህ መጽሐፍ ምዕራፍ ሁለት አንዳየነው፣ እግዚአብሔር ራሱን የሚገልጸው ለአዕምሯችን (የንቃተ ህሊና መቀመጫ) ሳይሆን ለመንፈሳችን ነው ከእግዚአብሔር የሆነውን ነገር ሁሉ መቀበል የሚችለው የእኛነታችን ክፍል መንፈሳችን መሆኑን አይተናል። የሰው ምርምርና ጥናት ምንም የመጠቀሚያ የጠለቀ ቢሆን፣ በራሱ እግዚአብሔርን ማግኘት አይችልም።

ምክንያታዊ ብቻ ለሆነ ሰው (Rationalist) መንፈስ ቅዱስም ሆነ የሰው መንፈስ የሚባል ነገር የለም። ምክንያታዊም በሳይንስ መንገድም ሆነ በምክንያታዊ መንገድ ሊረጋገጡ አይችሉም። ይህ ግን ብዙ የሚናገረው ስለእውነተኛ ነገር (reality) ሳይሆን ስለ ምክንያታዊነት (rationalism) ነው። የምክንያታዊ ሰው አስተሳሰብ እርሱ ራሱ ሳያሰበው ነው የሚሠራው፤ ምክንያታዊ ሰው በሕይወቱ ላይ ተፅእኖ ስላላቸው ኃይሎች የሚያውቀው በጣም ትንሽ ነው፤ እርሱ ሊረዳው ያልቻለ ለየት ያለ አመለካከት ካጋጠመው፣ የሚገባውን ትኩረት እንኳን ሳይሰጠው እንደ ተረት ያየዋል ወይም ያረጀ ያፈጀ ፈሊጥ ብሎ ይጥላል። ስለዚህ መንፈሳዊው ክፍል ምናብንና (Imagimation) በደመ ነፍስ የማወቅ ችሎታን ጨምሮ (Intuition) በምክንያታዊው ሰው ዘንድ ጥቅም የሌለው ይሆናል። ለዚህ ነው የምዕራባውያን አመለካከት ለምሥራቁ (ለቡዲስትና ሂንዱ) እንዲሁም ለእስላሞችና ለሶስተኛው አለም ክርስቲያኖች እንኳን ባዶ የሚሆንባቸው። የእነኚህ ባሕሎችና ሕዝቦች አመለካከት ለመንፈስ ቦታ ይሰጣል። በእነኚህ ባህሎች መንፈስ፣ እርግጣን፣ መለዕክት፣ አጋንንት፣ ምትሃት፣ እና የመሳሰሉት ገለጣዎች ቦታ አላቸው። አተረጓጎሙ የየግሉ ቢሆንም፣ አንዳንዶቹ ከክፉ መናፍብት ጋር መገዳገትና አብሮ መሰራት የሚያጥባ ቢመስላቸውም፣ ከክፉ ታቸው ደግነትን የሚያገኙ መስሎ

ቢታያቸውም፤ ሀልውናቸውን ግን ያምናሉ። ለእነዚህ ባሕሎች የምዕራቡ ባሕል ባዶና ርካሽ ሲሆንባቸው፤ ለምዕራቡ ደግሞ የእነዚህ ባሕል ኋላ ቀርነትና የድንቁርና ምልክት ይሆንባቸዋል። ልዩነቱን ለማጥበብ እንኳን አይቻልም፤ የዕውቀትን ባለ ሀቅነትን ማመቻመቻ (compromising intellectual integrity) ይሆንባቸዋል።

2. ርዕዮትና እምነት

በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ከተደረጉ ድርጊቶች ለመቀበል የሚያስችላቸው አለ? ለምሳሌ አንዳንድ ተአምራት ወይም ከሰቶች በእርግጥ መሆናቸው ያጠራጥራችኋል? ያ ከሆነ ምናልባት ከምታስቡት በላይ በአብርሃት (Enlightenment) ርዕዮታችሁን አየተጫነው ነው። በተለይ በምዕራቡ ባሕል ብዙ ለቆየን ሳይታወቅ ነው እየተለወጠ ያለው። ብዙዎቹ ለመቀበል የሚያስችሉን በመጽሐፍ ቅዱስ የተገለጹ ድርጊቶች ከተፈጥሮ መንገድ ውጪ የተከሰቱትና እኛ ተአምራዊ ብለን የምንጠራቸውም ናቸው። ያ ማለትም የአብርሃት ሰዎች አጥብቀውና ተደራጅተው የሚያጸኑትን ብቻ መቀበል ማለት ነው። ለምሳሌ ጸሎት በብዙ ምዕራባውያን ዘንድ ክርስቲያኖች እንኳን ሳይቀሩ ለበሽታ መፍትሔ ያመጣል ብለው መቀበል ያልተለመደ ነው። ከቅርብ ጊዜ ወዲህ ካሪዝማቲክ እንቅስቃሴ ባለባቸው አብያተ ክርስቲያናት ለበሽተኛ መጽሐይ የሚታይ ልምምድ አየሆነ መጣ እንጂ ከእርባእና ከአምሳ አመት በፊት በወንጌላውያን ቤተ ክርስቲያኖች እንኳን ለበሽተኛ መጽሐይ የተለመደ ነገር አልነበረም። የመንፈስ ቅዱስ እንቅስቃሴ ወደ አገራችን በገባበት ጊዜ ሲጸለይና አጋንንት ሲጮሁ ከምዕራብ የመጡ ሚሲዮናውያን ግራ ይገባቸው ነበር። ምክንያቱም የብዙዎቹ አስተሳሰብ ሕክምና ካላዳነው ተስፋ የለውም የሚል ነበር። የእምነት ጸሎት አንዳንድ ቢሞከርም እንኳን፤ ዋናውና የመጀመሪያው ልምምዳቸው ሳይሆን በሌላው ነገር ሁሉ ተስፋ ከቆረጡ በኋላ የሚደረግ ሙከራ ብቻ ነበር።

አውነተኛ ፈውስና ተአምር በሶስተኛው አለም ክርስቲያኖች ዘንድ የሚሰጠው ትልቅ ግምት በምዕራቡ አይሰጠውም። በእርግጥ እንደ ፈረንጆቹ አቆጣጠር ከ 1980ዎቹ ጀምሮ ለቴሌቪዥን ተመልካች የሚሆኑ የፈውስ ፕሮግራሞች በዝተዋል። እዚህ ላይ የምጠቅሰው ይህንን አዲሱን ልምምድ ሳይሆን ባሕላዊ ቅርስን ነው። መሠረታዊ

ነጥባችንን እንደገና ለስታውሳችሁ፤ መታዘዝ መረዳትን ይቀድማል። በፈቃድ የሆነ መታዘዝ፤ በእውቀት የተገኘ መረዳትን ይቀድማል። አግዚአብሔር በእውቀት የተገኘ መረዳትን እይወድም ማለቱ አይደለም፤ ግን መረዳት የእምነት ውጤት ነው እንጂ የእምነት ምክንያት ሊሆን አይችልም።

ርዕዮታችን በመንፈስ አለም የሚሆነውን ነገር ተቀባይ ካልሆነ የእምነታችን ጠላት ነው። እንደገና ገለጽ ባለ መንገድ ለስታውጠው፤ በሁሉ ነገር ላይ እርግጠኛ ካልሆንን ብለን ከጠበቅን፤ ወይም የተጨበጠ መረጃ የሌለው ነገር አግዚአብሔርን የመታዘዝ እርምጃ ከመውሰድ የሚከለክለን ከሆነ፤ አመለካከታችን የእምነታችን ጠላት ነው። አውቃለሁ ይህ አባባል በጣም አጠቃላይ የሆነና አላፊነት የጎደለው አባባል ይመስላል። ታዲያ ይህ ከሆነማ ሰው ሁሉ በስሜቱ የተሰማውን ብቻ ያድርግ ማለት ይመስላል፤ አይደለም! ያም የእምነት መንገድ እይሆንም። እርግጠኛ ለመሆን እምነት የሚጠይቃቸውን ነጥቦች ማስታወስ ይጠይቃል።

“ያለ እምነት አግዚአብሔርን ደስ ማለንን አይቻልም ምክንያቱም ወደ አግዚአብሔር የሚቀርብ ሁሉ አግዚአብሔር መኖሩንና ከልብ ለሚጅትም ዋጋ እንደሚሰጥ ማመን አለበት” ዕብራውያን 11:6።

ጥቅሱ “ወደ አግዚአብሔር የሚቀርብ ሁሉ አግዚአብሔር መኖሩን ... ማረጋገጥ” አይደለም የሚለው፤ ወይም “መኖሩን ... በማያጠያይቅ ጥናት መደገፍ” አይልም። “መኖሩን . . . ማመን” ነው የሚለው። እንዲያውም የጥቅሱ መንፈስ እርግጠኛነትን መፈለግ አግዚአብሔርን እንደማያስደስተው ነው። ምክንያቱም አግዚአብሔርን የሚያስደስተው እምነት ነው ይላል። ታዲያ ታያለችሁ በጣም የበሰለ፤ በአላፊነት የተሞላና ምጥቅና ጥልቅ የሆነ የሚመስለው የምዕራባውያን አመለካከት ሳይታወቅ የእምነት ጠላት እንዳሆነ?

ለአንዳንድ አንባቢዎች ይህ የማይዋጥ መዘለበድ እንደሚሆንባቸው እርግጠኛ ነኝ። አንዳንዶቻችሁም ደህና ጀምሮ ነበር እሁን ግን መዘባርረቅ ውስጥ ገባ ትሉኝ ይሆናል። ግን ግዴላችሁም ለጥቂት ጊዜ እንቻቻል። በዮሐንስ ምዕራፍ 6 ውስጥ ሰዎች ጌታ የሱስ የነበራቸውን አመለካከት ሲያዘበራረቅባቸው እንደዚያ ገምተውት

ነበር። እንዲያውም ሰው በሌላውን (Cannibalism) ተለማመዱ ያላቸው ነበር የመሰለቸው። እርሱ ግን ለየት ባለ መንገድ ይላቸው የነበረው እርግጠኛ መሆኑን ከመፈለግ ይልቅ አመኑ፤

“መንፈስ ሕይወትን ይሰጣል፤ ሥጋ ግን ምንም አይጠቅምም” የሐንስ 6:61-63።

ጌታ የሱስ ሥርዓትና ወጋቸውን በመጣስ እንደሚያስቆጣቸው በደንብ ያውቅ ነበር። በሌላ መንገድ ደግሞ መልስ የሚያገኙት በአምነት ብቻ እንጂ በገለጻ አለመሆኑንም ያውቃል። ከላይ ያየነው ጥቅስ ዝቅ ብሎ

“ብዙዎቹ ወደ ኋላ ተመለሱ፤ አልተከተሉትም” ቁጥር 66 ይላል።

እርሱን መከተል ትተው ሲሄዱ ዝም አላቸው ማለት ነው። የተቆጡበትን የአመለካከት ነገር አስተካክሎ ተከታዮቹ ሊያደርጋቸው አልፈለገም፤ በዚያ አይነት መንገድ ተከታዮቹ ከሚሆኑ በአምነት ቢከተሉት ይወዳል። በጌታ አመለካከት መታዘዝ ከመረዳት ይቀድማል። ታዲያ ከማመናችን በፊት መረዳት ብንፈልግ ጌታ ለዕውቀታችን ይተወናል። ይህንን የመጽሐፍ ቅዱስ ክፍል አስቲ አሁንም ዝቅ ብለን እንየው። እነዚያ ትምህርቱ ያስቆጣቸው ትተውት ከሄዱ በኋላ ደቀ መዛሙርቱን፤

“አናንተም ደግሞ መሄድ ትፈልጋለህ? አላቸው” ቁጥር 67 ይላል።

ደቀ መዛሙርቱን እንዲሄዱ ከተዋቸው ለአኛ የተለየ የሚያደርግ ይመስላችኋል? ጴጥሮስ የመለሰው መልስ ብዙ ቁም ነገር አለው። ተመልሰው መሄድ እንኳን ቢፈልጉ የተሻለ ምርጫ እንደሚይሆንላቸው ነው የገለጸው፤

“ጌታ ሆይ ወደማን እንሄዳለን? አንተ የዘለአለም ሕይወት ቃል አለህ፤ አንተ እንደያ የእግዚአብሔር ቅዱስ እንደሆንህ አምነናል አውቀንማል” ቁጥር 68-69።

የሁለቱን የመጨረሻ ቃላት የአቀማመጣቸውን ቅደም ተከተል አስተውሉ፤

“አምነናል አውቀንማል” ። ጌታ ግን አሁንም በእነርሱ መተማመን እንደጎደለው ነው የሚነግራቸው፤

ቁጥር 70 “አስራ ሁለታችሁን የመረጥኋችሁ እኔ አይደለሁምን? ነገር ግን ከአናንተ አንዱ ዲያቢሎስ ነው”

ይህ ተግሳጽ እንጂ መተማመንን የሚያሳይ ንግግር አይደለም። በዚህ ሁሉ ውስጥ ደግሞ ማስታወስ ያለብን የመጀመሪያውን “የሰው በላሽነትን” ጥያቄ አልመለሰውም። “ሥጋውን መብለት አለባችሁ” የሚለው አባባል ያስነሳውን ጥያቄ እንጠንጥሎ ነው የተወው። ይህ አባባል ዛሬ እኛ በትርጉም ስለምንረዳው እንግዳ አባባል አይደለም። ለእነርሱ ግን

“ይህ የሚያስጨንቅ ነው” ቁጥር 60 ነው ያሉት።

ጌታ ትርጉሙን ያሳወቃቸው ቆይቶ በሌላ ጊዜ፣ በሌላ ቦታ ነው። ደቀ መዛሙርቱ ግን የአምነትን ፈተና አለፉ። የሚለውን ባይረዱም፤ የሚለው ነገር ቢያስጨንቃቸውም፤ ሳይረዱ አመኑበት። ትምህርቱ እያስጨንቃቸውም ተከታይነታቸውን ቀጠሉ።

“መንፈስ ሕይወትን ይሰጣል” ቁ. 63

ስላላቸው፣ ያንን ተከትለው ባስጨንቃቸው ነገር ላይ እንኳን ስላሙን እንደሚያበዛላቸው ተማምነው ራሳቸውን ሰጡት።

አመለካከታችን ከእግዚአብሔር ሊያርቀን ወይም ወደ እግዚአብሔር ሊያቀርብን ይችላል። አምነታችን ግን እንደገዛተለው ያስችላናል። እነዚህ ሁለቱ በሚጋጩበት ጊዜ ከአምነታችን ጋር እንተባበር።

3. የፍልስፍና ተጽእኖ

የሚቀጥለው ነጥብ አብርሃት (enlightment) ሉአላዊ አመለካከት (worldview) በባህላዊ ፍልስፍና ላይ ያስቀመጠውን አባዛኝ ተጽእኖ የሚመለከት ነው። በምክንያታዊነት፣ በመማር በመጠራጠርና ሳይንሳዊ በሆነ መንገድ

ላይ የተመሠረተ አመለካከት ከአይሁዳዊ ክርስትና (Judial-Christian) አመለካከት ጋር ብዙ አብረው መጓዝ አይችሉም፤ ግጭት ይፈጠራል። የኦብሮሆት አመለካከት ነው ዛሬ ያለውን የህብረተሰብ ፍልስፍና ለመፍተል ድርና ማግ የሆነው። በምዕራብ (አውሮፓና ሰሜን አሜሪካ) በ18ኛው መቶ ክፍለ ዘመን የክርስትና ሥነ መለኮት (theology) ወይም መጽሐፍ ቅዱሳዊ አመለካከት በምክንያታዊነት መወገዝና መነቀፍ ጀመረ። እንደ ቦታ ላይ እንዲህ ሁለት ፍልስፍናዎች መንገድ ለዩ፤ ያልታወጀ ውጊያም ጀመሩ። ልዩነታቸው ከክርስትና አንጻር ሲታይ በጣም መሠረታዊ በሆነ ነገር ላይ ነው። የልዩነታቸው ስር እንዲህ የሚል ነው። የአውነተኛ ነገር (reality) መካከለኛ አግዚአብሔር ነው ወይም ሰው ነው፤ ሁለቱም ሊሆኑ አይችሉም ። የአይሁዳዊ-ክርስትና አመለካከት መካከለኛው አግዚአብሔር ነው ይላል፤ የሰብዓዊ ፍልስፍና (humanistic) ደግሞ መካከለኛው ሰው ነው ይላል።

የሰውነት ወይም የአካል ባለቤትነት ወይም ሰውነትን ማን መቆጣጠር አለበት የሚለው የፍልስፍና ግጭት ብዙ ግለሰቦች ባህላዊ የሆኑ ድርጊቶች ላይ ተጽእኖ አለው። ለምሳሌ ያህል አስቲ ራስን ስለመግደል አንይ።

በ1990ዎቹ አመታት ውስጥ በአሜሪካ አገር በየጊዜው በዜና ማሠራጨ ላይ የሚወጡ አንድ የሕክምና ደክተር ነበሩ። ስማቸው ደክተር ጃክ ኬቮርኪያን ይባላል። በዚያን ጊዜ አሜሪካ ውስጥ የነበራችሁ ብዙዎቻችሁ የኒህ ሰው ስም ትዝ የሚላችሁ ይመስለኛል። ኮቨርኪያን የታወቁት ሕመምተኛ በበሽታ ከመሰቃየት ራሳችንን መግደል እንፈልጋለን ካሉ ራሳቸውን እንዲገድሉ በመርዳት ነው። በዚህም የሚሰነዘርባቸውን ነቀፋ ሁሉ አየተሟገቱ ይከላከላሉ፤ እስር ቤት አስከመውረድም ደርሰዋል። “ሰዎች መሰቃየት ካልፈለጉ ያለመሰቃየት መብት አላቸው” ይላል የሰብዓዊ ፍልስፍና፤ “የራሴ ሰውነት የራሴ ነው፤ በዚያ ላይ ማንም ሥልጣን የለውም፤ ራሴን መግደል ብፈልግ ማንም ሊከለክለኝ አይገባም” የሚል ነው የፍልስፍናው መካከለኛ ክርክር፤ በአርማጥ ደግሞ በሰው ላይ ለተኮረ ፍልስፍና ይህ ክርክር ትርጉም ይሰጣል። በአግዚአብሔር ላይ ለተኮረ ፍልስፍና ግን የሕይወት ባለቤት አግዚአብሔር ነው።

“ምድርና በእርሷ ያለው ሁሉ፤ አለምና በውስጧ የሚኖረው ሁሉ

የአግዚአብሔር ነው” መዝሙር 24:1።

በሌላ ቦታ ደግሞ ሐዋርያው ጳውሎስ ለቆሮንቶስ ሰዎች እንዲህ ብሎ ጽፏል፤

“እናንተም የራሳችሁ አይደላችሁም፤ በዋጋ ተገዝታችኋልና” 1 ቆሮንቶስ 6: 19-20።

መቼ እንደምንሞት የአግዚአብሔር ውሳኔ ነው። ስቃይም እንኳን ቢኖርበት፤ የራሳችንን ሕይወት ለመፈጸም ውሳኔው የእኛ አይደለም። ይህ የክርስቲያናዊው ፍልስፍና አመለካከት ነው። ከዚያም በላይ ክርስትና የሚለው የሕይወታችን ባለቤት አግዚአብሔር መሆኑ ለእኛ የተሻለ ነው፤ ትርፍ አለው። ያ ትርፍ አሁን የሚታይ ይሁን ወይም ዘለክለማዊ ይዘት ይኑረው አናውቅ ይሆናል። ነገር ግን ሞታችንና የአሟሟታችን ሁኔታ ለአግዚአብሔር የተተወ መሆን ይገባዋል። ይህ አመለካከት መጽሐፍ ቅዱሳዊ ነው፤ ለግልም ለህብረተሰቡም ጥሩ ነው፤ መጽሐፍ ቅዱሳዊ አመለካከት ደግሞ ሕብረተሰቡን ያሳላል።

ሰብዓዊነት (humanism) በሰው ላይ ማተኮሩ ብቻ ሳይሆን ከዚያም ጠበብ ብሎ በግለሽነት ላይ ያተኮረ ነው። ይህም ማለት የግል መብት ከህብረተሰቡ መብት የቀደመ ነው። በምዕራብ አስተሳሰብ ለደገ ይህ አመለካከት ትርጉም መስጠት ብቻ ሳይሆን ህጋዊ መብትም ነው። ለዚህ ነው በምዕራብ ኅብረተሰቦች ብቸኝነት (privacy) በመመለክ ደረጃ የሚከበረው። በእስያ፤ በአፍሪካና በደቡብ አሜሪካ እንዲሁም በሌሎች ተመሳሳይ ኅብረተሰቦች የቤተሰብ፤ የቤተዘመድ፤ የኅብረተሰብ ጉዳይ ቀዳሚ ነው። ሚስት ክሌንተን (የቀድሞ የአሜሪካ ፕሬዚዳንት ቢል ክሌንተን ባለቤት) ቀዳሚ አመቤት (First Lady) በነበሩበት ጊዜ የልጆች ጉዳይ ከሚያራምዱት እጅንዳ አንዱ ነበር። በዚህ ነገር ላይ ንግግር ሲያደርጉ “ልጅን ማሳደግ የመንደሩ ሰው ሥራ ነው” (It takes a village to raise a child) ብለው ተናገሩ። (በኋላም በሽያጭ ስኬታማ የሆነ መጽሐፍ Best seller Book) ወጣው)። ይህ አባባል በሌሎች ኅብረተሰቦች ለምሳሌ በአፍሪካ ቢሆን የታዋቂ ከመሆኑ የተነሳ እንደ አባባል እንኳን አይቆጠርም ነበር። በአሜሪካ አገር ግን እንደ አዲስ ስር ነቀል አሳብ ተቆጥሮ ብዙ የሚዲያው መንጋገሪያ አሳብ

ሆኖ ከረመ። ወንጀልን በሚመለከት የምንሰማው አንዳንድ የፍርድ ቤት ጉዳይ በተለይ ለአኖ በሌላ ባህል አድገን ለመጣን አልገባ የሚለን ለዚህ ነው። ሰክሮ ራሱን የጎዳ ሰው የጠባበቅን መጠጥ ቤትና መጠጡን የሰራውን ፋብሪካ መክሰስ ይችላል፤ መክሰስ ብቻ ሳይሆን ለጉዳታቸው ብዙ የካሳ ገንዘብ ያገኙም አሉ። ከአመታት በፊት ማክዶላንድ ከተባለው ታዋቂ ምግብ ቤት ትኩስ ቡና ገዝታ አቃውን በጭኗ መካከል ይዛ መኪና ስትነዳ ‘የሸጡልኝ ቡና ለበለበኝ’ ብላ ከሳ የተፈረደለት ቤት ትዝ ትላችኋለች? ከዚያም የተነሳ የማክዶላንድ ሰዎች ቡናቸውን ለብ ያለ ብቻ እንዲሆን አርገው ነበር በኋላ የገበያው ማነስ እንዲያስተካክሉ አደረጋቸው እንጂ። ታዲያ ይህ ሁሉ ሀተታ ከአምነት ጋር ምን ያገናኘዋል? አራት ነጥቦችን አስቲ እንመልከት።

አንደኛ፤ አግዚአብሔር የአርሱን ፈቃድ የሚጻረርን ውሳኔ አይባርከውም። ምንም ውሳኔው የተደረገው በደግነት፣ በጥንቃቄና መልካም በሆነ ግምት ቢመሰለንም፤ የአግዚአብሔርን ፈቃድ የሚጻረር ከሆነ የሰው ደግነት ብቻ ትክክል ሊያደርገው አይችልም። ለምሳሌ በሽተኛ መሆኑን (pre-birth congenital deformity) ከመለዱ በፊት ወለጆቹ አውቀው ሳያስወርዱ ወልደውት በሽተኛ ሆኖ እንዲኖር በማድረጋቸው ልጁ ከሰ ሁለት መቶ ሺያለር የተፈረደለት ሰው አለ) ። ይህ ፍርድ በደግነት፤ በጥንቃቄና መልካም ከሆነ ግምት የመነጨ ሊሆን ይችላል። አግዚአብሔር ግን አይባርከውም።

ሁለተኛ፤ ሰብዓዊነት (humanism) በሞራል ከፍተኛውን ደረጃ እንደያዘ አድርጎ ነው ራሱን የሚያቀርበው። የተማሩ ቀልጣፋ ንግግር አዋቂዎች የሰብዓዊነትን ፍልስፍና ሲያስተላልፉ የክርስትናን ፍልስፍና የሚያዳለ፡ ጥበብ የጎደለው፣ ያረጃ፣ ኋላ ቀር፣ ቀዝቃዛ አድርገው ነው የሚያቀርቡት። በብዙ መንገድ ወደው አይደለም፤ ክርስቲያኖች የምንለካበት ልክ፣ የምንቀርብበት ደረጃ፣ የምናስተምርበት ሥልጣን የተለየ ነው። በአርግጥ እንዲረዱን እንፈልጋለን፣ ግን ያ የሚሆን ነገር አይደለም። ምክንያቱም እነርሱ የሚረዱት ቀደም ሲል በዚህ ምዕራፍ እንዳየነው ከ 2-D እስከ 4-D ባለው መንገድ ነው። መንፈሳዊ አቅጣጫ (Spritual D) መኖሩን እንኳን አያውቁም። በሌላ አነጋገር ለመረዳት አውቀት ሳይሆን አምነት ያስፈልጋቸዋል። ስለዚህ አኛ ማድረግ የምንችለው የሰብዓዊነትን ግፊት በመቋቋም የአግዚአብሔርን

ሥራ ለማራመድ በአምነት መጠንከር ነው። ይህ ማለት ግን በክርስቲያኖችና ክርስቲያን ባልሆኑ መካከል ለመነጋገር ቦታ የለም ማለት አይደለም። ሰብዓዊነትና ክርስትናም በሁሉ ነገር አይሰማሙም ማለትም አይደለም። አምነት ተሻግሮ ምክንያትን መድረስ ይችላል። አምነት ነውጣዊ (dynamic) ነው። ክልልንና ድንበርን መጣስ ይችላል። አምነትና ሎጂክ ብዙ ጊዜ አብረው ጉዞ ይጀምራሉ፤ ሎጂክ አልቆ ሲወድቅ አምነት ግን ይቀጥላል።

ሶስተኛ፤ አማኞች አስቸጋሪ የሆኑትን የዘመኑን ችግሮች የሚፈቱበትን መላ ለማግኘት፤ አምነትንም በሥራ የሚገልጹበትን ዘዴ ለማወቅ ወደ አግዚአብሔር ቃልና ወደ መንፈስ ቅዱስ ምሪት መሄድ አለባቸው። መጽሐፍ ቅዱስም፣ መንፈስ ቅዱስም አስፈላጊዎች ናቸው። መንፈስ ቅዱስ የመጽሐፍ ቅዱስ ደራሲም ተርጓሚም ነው።

ያለ መንፈስ ምሪት ሰው መጽሐፍ ቅዱስን የፍርድና የቁጣ ቃል ብቻ አድርጎ ነው የሚቀበለው። ያለ መንፈስ ቅዱስ እንኳን የብሉይ የአዲስ ኪዳን ቃል ገዳይ ነው።

“እርሱም በፊደል ሳይሆን በመንፈስ ላይ የተመሠረተውን የአዲስ ኪዳን አገልጋዮች እንድንሆን ብቁዎች እደረገን፤ ምክንያቱም ፊደል ይገድላል፤ መንፈስ ግን ሕይወትን ይሰጣል” 2 ቆሮንቶስ 3፤ 6።

ሰዎች መጽሐፍ ቅዱስን የፍርድ ወይም የሞት መጽሐፍ አድርገው ሲያቀርቡት ሰዎታችሁ ታውቃላችሁ? ያ የሚመነጨው ቃሉን ያለ መንፈስ ቅዱስ አርዳታ እንብቦ ለመረዳት ከመሞከር የተነሳ ነው። በአግዚአብሔር ቃል ካልተደገፈ መልእክትም ንግግርም ከአግዚአብሔር ነው ብሎ መቀበል ወደ ስህተት ሊመራ ይችላል፤

“ወዳጆችህ ይመንፈሱን ሁሉ አትመኑ፤ ነገር ግን መናፍሰት ከአግዚአብሔር መሆናቸውን መርምሩ” 1 ዮሐንስ 4፤ 1።

በካረዝማቲክ ክርስቲያኖች እካባቢ ይህ ስህተት ብዙ ይታያል፤ በመንፈስ ቅዱስ ያልተመረመረ ነገር ግን ከመንፈስ ቅዱስ የመጣ የሚመስልን መልዕክት ለመቀበል ተሎ አርምጃ ይወስዳሉ። መገለጥም ሆነ ትንቢት በአግዚአብሔር ቃል የተደገፈ መሆኑን ጊዜ ወስዶ መመርመር አለማመን አይደለም፤ ትጋትን ግን ይጠይቃል፤

ከብዙ ጥያቄና ችግርም ያወጣል።

አራተኛ፡ “ሰብዓዊ ፍልስፍና ከአምነት ጋር አይስማማም በማለት ፍልስፍናን ሙሉ በሙሉ ለሰብዓውያን መተው የለብንም። ቤተ ክርስቲያንም የፍልስፍና ሰዎች ያስፈልጋታል። አምነታቸውን አጥርተው መናገር ብቻ ሳይሆን በተቀላጠፈ ሁኔታ ማሰራዳት፣ ማሳመን የሚችሉ ሰዎች መነቃቃት አለባቸው። ጳውሎስ ከኦቴና ፈላስፋዎች ጋር የነበረው ልውውጥ ሙሉ በሙሉ በአዕምሮ ደረጃ ነበር። ግን በአዕምሮ ደረጃ ብቻ ወደ አግዚአብሔር ሊያቀርባቸው አንደሚችሉ ሰላወቀ ነው። ጳውሎስ የአዕምሮን ነገር ወስዶ ወደ መንፈሳዊነት ያዞረው (የሐዋርያት ሥራ 17) ።

4. ሰነና ሰኞ (Timing)

ሰነና ሰኞ ገጠመ የሚል አባባል አለ በአገራችን። ፈረንጆቹ (Friday the 13th) የሚሉትን አይነት ነው። የጊዜንና የሁኔታን መግባጠምን ለመግለጽ ይመስለኛል። በዚህ ክፍል ትንሽ ስለ ጊዜ አንመለከታለን። አምነትንና ባህልን ለመግለጽ ጊዜ ደግሞ ምን ቦታ አለው? ብላችሁ ትጠይቁ ይሆናል፤ ጥሩ ጥያቄ ነው። ለጊዜ ያለን አመለካከት በጣም አየተለወጠ ነው።

ቤታችን ቁጭ ብለን ቴሌቪዥን ሰናይ፣ በመንገድ ላይ መኪና አየነዳን ሰንሄድ፣ ወይም ሱቅ ወይም ራስቱራንት ሄደን ተራ ሰንጠብቅ መጠበቅ የሚለው የጊዜ ተመናችን በጣም ተለውጧል። ከሃያ ወይም ከሶላሳ አመት በፊት የነበረን አመለካከትና አሁን ያለን አንኳን በጣም የተለያየ ነው። መቸኮል፣ ቶሎ ቶሎ ማለት ዘገየ ብሎ መበላጩት በጣም የተለመደ ሆኗል። የቴክኖሎጂ ግኝቶች ነገሮቻችን ለማድረግ የጊዜውን መጠን ባላጠፋልን ቁጥር የኛ የመጠበቅ ችሎታ ግን በበለጠ ፍጥነት አያነሰ ነው።

በእርግጥ አግዚአብሔር ስለ ጊዜ ያለንን ችኩልነት ያውቃል። ግን እርሱ በዚያ የሚገፋ አይደለም። እርሱ አግዚአብሔር ነው። እኛ ራሳችንን ከምናውቀው የበለጠ ያውቀናል፤ የፀጉራችንን ቁጥር ሳይቀር ላይቶ ለሚያውቀው ለእርሱ (ሉቃስ 21፡ 18) ለጸሎታችን አስፈላጊውን መልስ መቼና እንዴት መሰጠት አንደሚችል ማመንና ማወቅ አለብን። እርሱ ስለ እኛ ሙሉ አውቀት አለው።

ሁኔታችንን፣ ታሪካችንን፣ ፍላጎታችንን፣ ችኩልነታችንንም ጭምር በደንብ ያውቀዋል። የአምነታችንን መጠን፣ መቼ የአምነታችንን ውጤት እንደሚያስጨብጠን እርሱ ጊዜውን በእርግጥ ያውቀዋል። እኛ በሁኔታችን የተያዘን ነን፤ እርሱ ግን ሁኔታችንን የያዘነው። እርሱ ለጊዜ ያለው ግምት ፍጹምና ትክክል ነው። ታዲያ ዘመኑ በተለዋወጠ ቁጥር የእኛ ቶሎ ቶሎ ቢጣደፍ፣ አስከ 11፡59 (እኩለ ሌሊት ሊሆን አንድ ደቂቃ አስቲቀረው ድረስ ለማለት ነው) ሊያስጠብቀን ይችላል፤ ግን አይዘገይም።

“የሚዘገይ ቢመስልም ጠብቀው፣ በእርግጥም ይመጣል፣ ከቶም አይዘገይም” ዕንባቆም 2፣ 3።

ስለቱ ደርሶ አንዳውም ያለፈ ይመስለናል። ችኩል ሰዓታችንን ማስተካከል ያለብን ግን እኛ ነን። መጠበቅን የሚወድ ማንም የለም፤ ነገር ግን መጠበቅ በራሱ የሚያስተምረን ብዙ ነገር አለ፤ “ካለገኘሁት ብሞት ይሻለኛል በሚል ጉጉት አጠብቅ የነበረውን ነገር ባንድ ሌሊት ውስጥ ከሚሆንብኝ ብሞት ይሻለኛል ያልኩብት ውሳኔ ደርሻለሁ” ያለኝ ሰው ንጥፈኛ (extremist) ሊመስለን ይችላል፤ ግን ሁላችንም በዚያ አቅጣጫ የሚሄድ ታሪክ አናጣም። ጆየስ ማየርስ “How to Hear From God” ውስጥ በዚህ አሳብ ላይ አንዲህ ብለው ጽፈዋል። “አንድን ነገር ለማድረግ ካስቸኮለኝ ቢያንስ ለ24 ሰዓት መጠበቅ አንደሚገባኝ ተምረክለሁ። ነገርን ለጥቂት ሰዓቶች አንኳን አንዲቆዩ ማድረግ ምን ያህል የአስተሳሰብ ለውጥ አንደሚያመጣ ያስደንቀኛል። አግዚአብሔርን መጠለቅ ብንማር ራሳችንን ከብዙ ችግር አንሰውራለን” ስለዚህ የኛ የአምነት ጸሎት አንዲህ መሆን አለበት፤ “ጌታ ሆይ ስለመቆየት ያለኝን አመለካከት ታውቃለህ፤ ግን መልሴንም መቼ መመለስ አንዳለብህ የምታውቀው አንተ ነህ፤ አንተ ሩሀሩህ ነህ፤ ለእኔ ያለህም አሳብ በጎና ያማረ አንደሆነ አውቃለሁ፤ አስከታደርግልኝም ድረስ አጠብቅሃለሁ”።

5. ቀላልና ከባድ

ቀጥሎ ልጠቅሰው የምፈልገው አምነትን የሚነካ ባህላዊ ነጥብ ከአኛነታችን ጋራ የታተመ ከመሆኑ የተነሳ ሳናስተውል የምንወስነው ውሳኔ ነው። ይህም አንድ ነገር አንዴት ቀላል አንደሆነ ወይም አንዴት ከባድ አንደሆነ አስቀድመን በውስጣችን ወስነን አምነትን ግን መለማመድ ሳናስታውስ መቅረታችን ነው።

ባህላችን ነገርን ቀላል ለማድረግ ከፍ ያለ ዋጋ ይከፍላል። ድካምን የሚቀንሱ፣ ሥራን የሚያቀላጥፉ ቁሳ ቁሳ ገበያውን ሞልተውታል አንዳንዴ የሚሰጡት አገልግሎት ከዋጋቸው ጋር ሲወዳደር ተመጣጣኝ ባይሆንም ከፍለን እንገዛቸዋልን፣ ከዚያም ሕይወታችንን በእነርሱ የተደገፈ አድርገን አልሠራ ባሉ ቁጥር ጸጉራችንን እንነጫለን። የብዙዎቻችን ወለጆች አንኳን የቤት የሀዘብ ሰልክ በሌለበት ሁኔታ እኛን አሳድገው እዚህ ሊያደርሱን በቅተዋል።

ዛሬ ከምንጋዛቸው አይ-ፎን፣ አይ-ፖድ፣ ስማርት ፎን አንዱ መሥራት ቢያቆም የኦርማጌዶን ጦርነት የሚያክል ሽብር ይሆናል። ማይክሮዌቮ ከተበላሸ ቤቱ ጦም አደረ ማለት ነው። አንድ የመሥሪያ ቤት አለቃ ነበረኝ፣ ሴል ፎን እንዲህ ባልበዛበት ዘመን የመሰሪያቤት ስልክ እንዲሰጠን የምንሆነውን ሁኔታ ሲያይ “ይህ የሶስት ሺ አመት ስልጣኔ ያለ ሴል ፎን አንዴት እዚህ ሊደርስ አንደቻለ ይገርመኛል” ይለን ነበር። የሚያስቁ ታሪኮች አያሉ በኢንተር ኔት ላይ የሚያቀርቧቸው አንዳንድ አውነተኛ ታሪኮች አሉ። ሰውዬው ቢሮ ቁጭ ብሎ ሲሠራ ኮምፒውተሩ ያስቸግረዋል፤ ከዚያ ተናዶ ኮምፒውተሩን መምታት ይጀምራል። በአካባቢው ኪዩቢክልስ (ትንንሽ ቢሮዎች) ያሉት ሰዎች ተደንቀው ያዩታል፤ የሰውዬው ንዴት እየጨመረ ይሄድና ኮምፒውተሩን ከቢሮው ወርውሮ ይጥለውና እወደቀበት ቦታ ሄዶ በርግጫና በቦክስ ያናፍጠዋል። ያ ሰው አኮ ከጥቂት አመታት በፊት አርሶ ምናልባት ሁለት ቀን ፈጅቶ የሚሰራውን ሥራ ኮምፒውተሩ ለምን በሁለት ሰዓት አልጨረሰም ብሎ ይሆናል ያ ሁሉ ጠብ።

“ሕይወት ቀላል ነው አትበሉኝ፤ ይሄ ጌታ የሱስ መጥቶ ካልገለገልኝ እኔ በጣም ሰልቶቶኛል” አለች ይባላል አንዲት ሚሲዮናዊት አዲስ አበባ ሸራተን ወይ ሂልተን

መዋኛው አጠገብ ቁጭ ብለ “የሜካፕ ሙዳይሽ ከሌለው አቃሽ ጋር አልደረሰም” ባለት የአየር መንገድ ሠራተኛ ምርር ብለ። የምግብ ትሪዋን ሊያስቀምጥለት ጎንበስ ቀና ይል የነበረው አሳላፊ ሰዎች ነው አሉ ወሬው የወጣው፤ እውነት ባይሆን ኖሮ ያስቅ ነበር።

ራሳችንን በሐቀኝነት ለማየት ድፍረቱ ቢኖረን በጣም ተሞላቀናል። በተለይ የምዕራቡ ባህል ሰዎች መሞላቀቅን ሀጋዊ መብታቸው አድርገውታል። ሪሞት ኮንትሮል ስለ ጠፋባት 911 (ለአጣዳፊ አደጋ የሚደወለውን ቁጥር) የደወለችዋ ሴትየ፣ የፈጣን ምግብ ቤት የመስኮት አገልግሎት ስላቆመ የከሰሰው ደንበኛ፤ ያዘዘው ፒዛ ስለ ዘገየበት አንደገና ደውሎ ፒዛ እምጪውን እንደሚገድለው ስለሰፈራ ፒዛው በፖሊስ ተልኮለት ታስሮ የተወሰደው፤ እነኚህና ተመሳሳይ ብዙ የኢንተርኔት ታሪኮች የምዕራብን አመለካከት ያንፀባርቃሉ። አንዳንድ የካቶሊክ ቤተ ክርስቲያኖች ኑዛዜ (Confession) በቴክስት ለመቀበል አሳቡን እያብላሉት አንደሆነ አንዳንድ ዜና ማሰራጨዎች የአንድ ሰሞን ሰበር ዜና አርገውት ነበር።

በመጀመሪያ ኢራክ የሄደኩ ጊዜ ያየሁትና ያስገረመኝ ነገር ነበር። አንዳንዶቹ ኢራካውያን የኮሌጅ ምሩቆች ሆነው ሳሉ ለመጀመሪያ ጊዜ ከምጥውተር ያዩት እኛ ይዘን የሄድነውን ነበር። ግን አንዳንዶቹ የሰራቸው ጥራት በኮምፒውተር የተሰራውን ያስንቅ ነበር። ሆኖም እኛ የደረሰንበትና መሻሻል ብለን የያዝነው ቁሳዊነት ላይ ስላልደረሱ ቁልቁል ነበር የምንመለከታቸው፤ የሥራቸውንም ውጤት ሊሰጠው የሚገባውን ዋጋ አልሰጠነውም። እነርሱ በድካም የሰሩትን እኛ በተላሉ ልንሰራው ስለቻልን አንበልጣለን የበላይ ነን የሚል ሰሜት አሳደርንባቸው።

ምዕራባውያን ከምሥራቃውያን በተለይም ከአረቦችና ከአንዳንድ የአስያ ክፍሎች እንዲሁም ከአፍሪካ ባህል መግባባት የማይችሉበት አንዱ ችግር ይህ ነው። የመሻሻልን ልክ ራሳቸው (ምዕራባውያን) ባበጁት መለኪያ ተምነው በዚያ መለኪያ መተመን የማይፈልጉትን ዝቅ አድርገው ያያሉ። ትልቅ ዋጋ አለው ብለው የሚገምቱትን ነገር ሌሎች ያን ያህል ዋጋ ካልሰጡት የኋላ ቀርነት ምልክት ያደርጉታል፤ ከዚህ ጋር የሚሄደውን ቸርነታቸውን ካልተቀበሉም አንደ ምስጋና ቢሶች አድርገው ይገምቷቸዋል። የሀያ አምስት ሚሊዮን ዶላር ከፍያ በአናቱ የተደረገበት ቢን ላዲን

ያን ያህል ዘመን ከምዕራብ ተደብቆ ሊኖር የቻለው ያን የሚያውቅ ሰው ጠፍቶ የመሰለችኋል? አይደለም! ምስጢር መጠበቁን ከገንዘብ የበለጠ ዋጋ (value) ስለ ሰጡት ነው።

ታዲያ አግዚአብሔር የሚመርጠው የትኛውን ባህል ነው? በምዕራብ ትምህርትን ለማቅለል ብዙ ጥረት ይደረጋል። ትምህርት ስርዓትን የተከተለ ነው፤ በትምህርት ቤት ውስጥ የሆነ፤ በተማሪው ላይ ሳይሆን በአስተማሪው ብቃት ላይ ያተኮረ፤ ካሪኩለም የተከተለ ነው። የሌሎች ባህላዊ ትምህርት ደግሞ ብዙ ስርዓትን ያልተከተለ ብዙ ከመናገር ይልቅ በሥራ የሚገለጽ ፤ በተማሪው ላይ ያተኮረ በምሳሌና በፈሊጥ የተደገፈ ነው። የትኛው ነው ከባድ የትኛው ሰው ነው ቀላል? ከሰው ኃይልና ከንብረትስ (ረዕዮተኛነት) አኳያ ሲታይ የትኛው የተሻለ ምርጫ ነው?

ቅደም ተከተላችንን ለማስተካከል ምርጫ ማድረግ አለብን። ጊዜያትንን፣ ጉልበታችንን፣ ንብረታችንን በምን ላይ ማዋል አንደሚገባን ቀላልና ከባዱ ምን አንደሆነ ለመለየት ዳራ (background) ወሳኝ ነው። አንዳንድ ነገሮች እየከበዱ ሲመጡ አጥብቀን የያዝነውን ለመለወጥ ትግል ስለሚሆን በአግዚአብሔር ፈቃድ መተማመን ያስቸግራል። በዚያን ጊዜ የቀላልና የከባድ አመለካከታችንን እንኳን ለጌታ መስጠት ይኖርብናል። ሙሉ አውቀት ያለው አርሱ ብቻ ነው፤ አርሱ ያውቃል።

አርሱ ምን እንደምንፈልግ ያውቃል፤ ለኛ ደግሞ በጎና መልካም የሆነውን ብቻ ያቅድልናል፤ ለፈቃዱም ያለንን መልስ በግልፅና በዝርዝር ያውቃል። ካንድ ቦታ ተነስተን የተጠበቀበት ቦታ አንዴት እንደምንደርስ ያውቃል። አግዚአብሔር በመምህራ ላይ አንዳተኮረ አስተማሪ ሳይሆን ትኩረቱ በተማሪው ላይ ነው። ይህም ማለት ትኩረቱ በአንቺ ላይ ነው፤ በአንተ ላይ ነው።

የማህበራዊ ሕይወትሽን ብቻ ሳይሆን የግል ሕይወትሽን በዝርዝር ያውቀዋል፤ በቤትሽ ውስጥ ሊያስተምርሽ ነው የሚፈልገው፤ ብዙ ስርዓት ያልበዛበት፤ ካሪኩለምም ያልተከተለ፤ እንደ ቅርብ ጓደኛ ሆኖ ሊያስተምርሽ ይወዳል። ክፍል ውስጥ ቆሞ በህተታ ሊያስተምረን ሳይሆን አጠገባችን ቁጭ ብሎ አጃችንን ይዘ

ሊመራን፤ የሕይወትንና የግንኙነትን ምስጢር ሊገልጽን ይፈልጋል። የሚገባንና የሚጣፍጥ ታሪክ በመናገር ያስረዳናል። አውቀትን ከመስጠት የበለጠ አላማው ባህሪን መገንባት ነው። ጌታ የሱስ ራሱን አንደሰጠ፤ እኛም በመጨርሻ በፊቱ ሰንቆም ከጌታ ጋር አብረን

“የሰጠኸኝን ሥራ በመፈጸም በምድር አክበርኩህ” ዮሐንስ 17፣ 4 ማለት እንድንችል ያሠለጥናል።

ጌታ የሱስ አባቱ ያለውን ሁሉ አድርጓል። ነገር ግን በእኛ መደረግ ያለበት ብዙ ሥራ አለ። መደረግ ያለበትን በእኛ አንደሚያደርግ አናምናለን? ወይስ ቀላል ነው ብለን ንቀነዋል፤ ከባድ ነው ብለን አልፈንዋል? ወይስ ቀላል የሆነው ላይ ብቻ በማተኮር ከባድ የሆነው የእኛ አንዳልሆነ አያለፍነው ነው? ባህላችንና የጀርባ ታሪካችን ልናደርገው የሚገባንን ነገር አንዳይመርጥልን ማስተዋል ይገባናል። አግዚአብሔር እኛንም ባህላችንንም ከኛ የበለጠ ያውቀዋል፤ ማድረግ የሚገባንን እንድናደርግ ይረዳናል ብለን እንመነው።

6. ስኬትና ውድቀት

ስኬትና ውድቀት ብዙ አይነት ልክ ወይም ሚዛን አለው። በአንድ በኩል ሲለካ ስኬት ተብሎ የተተረጎመው በሌላው በኩል ውድቀት ይባላል። አሜሪካ በአልካይዳ ቴሪሪስቶች የተመታች አለት (ዛሬ 9-11 በመባል ብቻ ቢታወቀው ክስተት) ለብዙዎች የውድቀት ቀን ሆኖ ሰው ሲለቀስ በምሥራቅ አፍጋኒስታን ቶራ ቦራ ተራራዎች ግን እንደ ትልቅ ስኬት ስለተቆጠረ ይጨፈር ነበር። (በቶራ ቦራ ተራራዎች ውስጥ ያሉ ዋሽዎች የረጃም ጊዜ የአልካይዳ ምሽጎች ነበሩ)። ስኬትና ውድቀት ከምንገምተው በላይ የተቀራረቡ ናቸው። እሁን ስኬት የመሰለን ወዲያው ተገልብጦ ራሱ ያ ነገር ውድቀት ይሆናል። ታዋቂው የኔ ዘመን ጋዜጠኛ ጳውሎስ ጃኖ የሚተርኩት እንድ ታሪክ ነበር። ታሪኩ

በመንግሥቱ ነዋይ መፈንቅለ መንግሥት መካከል ጊዜ የሆነ ነው። “ጄኔራል መንግሥቱና አባሮቹ ንጉሡ ውጪ አገር ሆነው ሥልጣን በያዙበት ትንሽ ጊዜ ውስጥ ዜናው በሬዲዮ ሲሰማ ብዙ ሀዘብ አራዳ ጊዮርጊስ ተሰበሰበ። አዲሱ መንግሥት

የተሳካለት ስለመሰለን “አዲሱን መንግሥት እንደግፋልን” ብለን መዘፈን ጀመርን፤ ጭፈራው እየደመቀ መጣና ወደ ሰልፍ ተለውጦ ያንኑ ዘፈን እየዘፈንን ወደ ቤተ መንግሥት አመራን። አሁን የሰልፍ የፊት ጫፍ ትምህርት ሚኒስቴርን አልፎ ቁልቁል ወደቤተ መንግሥት ሲተም “ንጉሡ ገቡ” የሚል ወሬ መጣ። ወሬው የደረሰው ፊት ጫፍ አካባቢ ያሉት ዘፈኖቻቸውን ለውጠው “ለንጉሳችን እንሞታለን” ማለት ጀመሩ። ወሬው ያልደረሰባቸው ከኃላ ያሉት ግን አሁንም “አዲሱን መንግሥት እንደግፋለን።” ሲሉ ለንጉሳችን እንሞታለን” እየተባለ ሲጨፈር የተነሳውን ለማንሳት፤ የወደቀውን ለመጣል መሐሉ ላይ ድብልቅቅ ሆነ።

ስኬትና ውድቀትን ለመተርጎም የሚችለው እግዚአብሔር ብቻ ነው። ምክንያቱም እርሱ ብቻ ነው ወደፊት አይቶ የቅርብም ሆነ የሩቅ ውጤቱን ማወቅ የሚችል። በሆነልን ብለን የተመኛነው ባለመሆኑ በኋላ ደስ የተሰኘንበት ነገር አጋጥሞን አያውቅም? በሪሰርቻችን ተመክተን፤ በአውቀታችን ተገፋፍተን በሰሜታችን ተቀሰቅሰን ራሳችንን የምናታልልበት ጊዜ በዙ ነው። እንኳን እኛ በነገሩ ሊቃውንት የተባሉት ሰንቴ ይሳሳታሉ?

ሱካር ለሕጻናት ጥሩ ነው እንጂ አይጎዳቸውም እንዳውም በቂ ሰኳር ካለገኙ አስፈላጊ የሆነ ንጥረ ነገር ያጣሉ የሚል ጥናት በቅርቡ ጋዜጣ ላይ አነበብኩ። ያ ከሆነ ልጆቼን ይቅርታ መጠየቅ አለብኝ ማለት ነው ብዬ አሰብኩ። ምክንያቱም ሰኳር እንዳያበዙ እየተቆጣሁ የሚያስፈልጋቸውንና የሚወዱትን ሰኳር አየነፈግሁ ነው ያሳደግኳቸው ብዬ አሰብኩ። ግን የሚወጡት ጥናቶች አስኪሰማሙ ከመጠበቅ እግዚአብሔር እንዲረዳኝና ትክክለኛውን ውሳኔ እንዳደርግ ስለ አገዘኝ አመሰግኜ ማረፍ አችላለሁ።

የውሳኔዬን መሠረት ከጥናትና ከሪሰርች ወደ እግዚአብሔር ለመለወጥ አችላለሁ። እግዚአብሔር ጥናትን ይጠላል ማለቴ እንዳልሆነ በዚህ ጊዜ መቸም ታውቃለችሁ፤ ጥናት ግን የእርሱን ቦታ እንዲወስድ አይፈልግም። ስብ (fat) የሌለው ምግብ አለመብላት ጥሩ ነው በተለይ ጣዕም የለሽነቱን መቋቋም ከቻልን፤ ለኮሌስትሮል ቁጥጥር በጣም ይጠቅማል። ነገር ግን በአንዳንድ ሰዎች እንደሚታየው ስብ የለሽ ምግብ በአምልኮት ደረጃ ተይዞ ትንሽ ስብ የገባበት ምግብ መርዝ የገባበትን ያህል

ነው የሚፈራው። እንደዚያ ግን መሆን የለበትም። ባለቤቴ ኢልሲ ስለምንበለው ነገር ትጠነቀቃለች። ብዙ ጊዜ በዚህ አደንቃታለሁ፤ “ጥሩ ነው፤ ነገር ግን ሃይማኖት እንዳናደርገው አላታልሁ።” ጥናት ሁሉ ይለዋወጣል፤ አስተማማኝም አይደለም፤ ስኬትና ውድቀታችንም በእነኝህ ጥናቶች ላይ ብቻ የተመረኮዘ መሆን የለበትም። በእግዚአብሔር መደገፍ ግን ሁሉ አስተማማኝ ነው። ምክንያቱም እርሱ አይለወጥም። ከእርሱ ጋር ከቆምን ደግሞ ውጤታችን ውድቀት የለበትም። ሁል ጊዜ ስኬት ነው።

7. አቤት ውሸት!

ትልቁ ውሸት እንግዲህ “ምክንያታዊ ካልሆነ ትክክል አይደለም” (If it is not logical, it is not so) የሚለው ነው። የሰብዓዊነት እንቅስቃሴ ከ 1970ዎቹ ጀምሮ ይህንን ውሸት በማሻሻል አዲስ ፈርጅ ጨምሮለታል፤ “ካልተሰማህ ትክክል አይደለም።” በሰው ላይ ለተኮረ ፍልስፍና አዕምሯችን መርምሮ ወይም ሰሜታችን ተሰምቶት ካለጋገጥነው እውነት አይደለም የሚለውን ይህን አሳብ መቀበል ይቀለጻል። የዚህ የሰባአዊነት አስተሳሰብ ውጤት ታዲያ የአንተ ሰሜትና ከዚያም ተነስተህ የምትደርስበት ግብ ከሌለው የተለየ ስለሚሆን፤ እውነት አንድ ብቻ ሊሆን አይችልም፤ አይችልም ይላል። ስለዚህ እውነት ተለዋዋጭ (relative) እንጂ ፍጹም (absolute) አይደለም። በእግዚአብሔር ላይ ባተኮረ አመለካከት ግን እውነት እግዚአብሔር እንዳለ ነው። ስለዚህ እውነት እኔ ከምረዳው በላይ ነው፤ ወይም ሰሜቴ እንደሚነግርኝ ብቻ አይደለም ብል ለእውቀት ወይም ለእምነት ያለኝን ታማኝነት (integrity) ማጓደኤ አይደለም ወይም አይቀንሰውም።

እንዲት በቅርብ የማውቃት ሴት ከባሏ ተፋታ ባሏ የበደለት ሁሉ በውስጧ እንደ ቁስል ሆኖባት ነበር። እንደ ጊዜ ስታጫውተኝ ታዲያ ይቅር እንድትለው ነገርኳት። ‘ይቅር ብትዬው ለራሰሽም ፈውስ ታገኚያለሽ’ አልኳት

“ይቅር አለዋለሁ ብል ውሸት መናገሪ ይሆናል” አለችን

“ለምን እንደዚያ ትያለሽ?”

“ይቅር እንድለው የሚገፋፋ ሰሜት የለኝም” አለችኝ

“ባይሰማሽ ምንም አይደለም፤ አንቺ ይቅርታ ልታደርግለት ከወሰንሽ ሰሜትሽም ቀስ ብሎ ይከተላል” አልኳትና “አሞክራለሁ” ብላኝ ተለያየን።

ከጥቂት ሳምንታት በኋላ ሰንገናኝ “ሰሜትሽ እንዴት ነው?” ስለት “አየተከተለ ነው” አለችኝ። ካመንን ይሰማናል፤ እንዲሰማን ከጠበቅን ግን ማመን እንችልም። ትልቁ ውሸት ታዲያ ሰዎችን አሳባችሁን ወይም ሰሜታችሁን ብቻ ተከተሉ የሚለው ነው።

በአጭሩ

በሚቀጥሉት ቀናት ጋዜጣ ስታነቡ ከሰብዓዊነት አመለካከት የመነጨ አስተያየቶችን ለማየት ሞክሩ። ከዚያ ደግሞ መጽሐፍ ቅዱሳዊ አመለካከትን የሚያንጸባርቁ አሳቦችን ፈልጉ፤ ባህላዊ አመለካከትም ከበስተ ጀርባ ሆኖ በእምነት ላይ ተጽእኖ ያደርግ እንደሆነ አስቲ መርምሩ።

በሚቀጥለው ምዕራፍ እምነታችንን ስለሚዋጉ መንፈሳዊ ኃይላት አናያለን።

ምዕራፍ ሰድስት

መንፈሳዊ ውጊያ

ባለፉት ህያ አምስትና ሰላሳ አመታት እንዳየሁት በዕውቀት ንቃትና በቁስ ማካበት ላይ በተመሠረተው በምዕራቡ ባህል ሳይቀር ዋናው የእምነት ውጊያ መንፈሳዊ ውጊያ መሆኑን ነው። ታላቁ እንግሊዛዊ ደራሲ ሲ ኤስ ሉዊስ Christian Reflections በተባለው ጽሁፋቸው ካቀረቡት አሳብ ጋር ይህ ሁኔታ ይመሳሰላል። “በሉኦላዊ (Universal) አለም ውስጥ ተፅእኖ የሌለበት (Neutral) ቦታ የለም። አያንዳንዷ ሰንዝር ቦታ፤ አያንዳንዷ ኢምነት ጊዜ በሙሉ የተያዙ ናቸው። ወይ በእግዚአብሔር ተይዟል ወይ ሰይጣን ይዞታል”። ጳውሎስ ስለዚህ ውጊያ ሲያስተምር

“የሚንበለበሉትን የክፉውን ፍላጻዎች ሁሉ ልታጠፉ የምትችሉበትን ...”

ኤፌሶን 6፣ 16።

ይህ ቦታ የሚናገረው ስለ እምነት ነው። ጠላት ከሚያጠቃቸው የእኛነታችን ክፍሎች ዋናው እምነታችን ነው። እምነታችንን ሊያስጥለን ወይም፤ የተሳሳተ እምነት እንዲናገረን ለማድረግ፤ ጠላት የተቻለውን ሁሉ ያደርጋል። እምነትን እንዳንለማመድ ያስፈራራናል፤ ይፈትነናል፤ ይነቅፈናል።

ጳውሎስ ይህንን መልዕክት ለኤፌሶን ቤተ ክርስቲያን የጻፈው አስር ቤት በነበረበት ጊዜ ነበር። ከሚጠብቀው ወታደር ጋር አብሮ ታስሮ ስለነበር፤ የጦርነት ነገር በቅርብ ነው የሚያውቀው።

ሮማዊ ወታደር ሁለት የተለያዩ ጋሻዎች ይጠቀም ነበር። የመጀመሪያው “አስፒስ” የሚባል ነው። ይህ ክብ የሆነ አነስተኛ፤ ጋሻ ዙሪያው ከሁለት ጫማ የማይበልጥ ነው። ይህንን ጋሻ ሮማዊ ወታደር የሚጠቀምበት በጨበጣ ውጊያ ጊዜ ነው። ከጠላቱ የሚሰነዘርበትን መክቶ የራሱን ማጥቂያ መሳሪያ ለመጠቀም ያስችለዋል። ሐዋርያው በዚህ ቦታ የሚጠቅሰው ግን ቱሪዮን የተባለውን ከባድ የብረት ጋሻ ነው። በቁመቱ አራት ጫማ፤ በስፋቱ ሁለት ጫማ የሆነ ባለአጀታ ጋሻ ሲሆን፤ ወታደሩ ከጋሻው

በስተኋላ አሸምቆ መደበኛና ከጠላት የሚወረወርበትን ፍላጻ ሁሉ ማምለጥ ይችላል። የሚፈናጠሩት ቀስቶች ሁለት ስንዝር (20 ኢንች) ያህል የሚሆኑና ጫፋቸው እንደ ሰም አይነት የሆነ መንደድ በሚችል (Burning Tar) ፈሳሽ የተነከረ ነው። እነዚህ ቀስቶች በጋሻው መከታ ካልቆሙ ወታደሩን ከመቱት ቆዳውን በስተው ይገባሉ። ቀስቱ እንኳን ከሰውነቱ ውስጥ ተመንጭቆ ቢወጣ፤ ያ ጫፋ የተነከረበት ነገር በሰውነት ውስጥ ይቀርና መቅለጡንና ማቃጠሉን ይቀጥላል። ወታደሩንም ውስጣዊ ብልቶቹን፤ ጡንቻውንና ነርቮቹን እየነካ፤ እያፈዘዘውና እያደነዘዘው ይሄዳል። ታሲተስ የተባለው በጊዜው የነበረ ታሪክ ጸሐፊ በአንድ ወታደር ጋሻ ላይ 300 የዚህ አይነት ቀስቶች እንዳየ መስክሮ ጽፏል። ቀስቱ አጥፊና አስቃይቶ ገዳይ መሳሪያ ነው። ጋሻው ግን ለተከለሉበት መከታ ነው።

አምነትን በተመለከተ እነዚህ አጥፊና ገዳይ ቀስቶች በሕይወታችን ብዙ ጊዜ ይሰነዘሩብናል አልፎ አልፎም ይመቱናል። ቀስቱ ከሕይወታችን ቢነቀልም ያ የቀስቱ ጫፍ በተወው ነገር እየተቃጠልን የፈዘዘንና የደነዘዘን ግን ብዙዎች ነን። ኃጢአት በሕይወታችን በሚተወው ሐፍረትና መሸማቀቅ በመከሰስ ወይም ራስን በመውቀስ የተጨበጥን ብዙዎች ነን። አንዳንድ የቀስቱ ራስ በቀጥታ ባያገኘንም ባጠገባችን ሲወነጨፍ የተነከረውን መርዝ መርጨት ይችላል። አያችሁ ጠላት ወደ እኛ የሚተኩሰው የተለያዩ አይነቶች የሚንበላበሉ ፍላጻዎች አሉት። ፍርሃት፣ ንዴት፣ ብስጭት፣ መጎዳት፣ ሀፍረት፣ ክፉ ምኞት፣ መደበር (depression)፣ በሽታ፣ አደጋ፣ ችግር፣ ውጊያ፣ የነገር ከቁጥጥራችን ውጪ መሆን፣ (እነሱ ካላችሁ የራሳችሁንም ጨምሩበት)። እንደ አግዚአብሔር ቃል ግን ለዚህ ሁሉ መልሱ ቀላል ነው (ልብ አድርጉ ችግሩ ቀላል ነው አላልኩም)። እነዚህን ሁሉ የሚንበላበሉ ፍላጻዎች ወይም ቀስቶች በአምነት (በትልቁ ጋሻ) ብቻ ነው መቋቋም የምንችለው።

አምነት ተንበልባይ ፍላጻዎችን ወይም ቀስቶችን በዚህ ምዕራፍ ውስጥ ቀረብ ብለን እንድናይ እፈልጋለሁ። በእነዚህ ፍላጻዎችም ላይ የአምነታችንን ጋሻ እንዴት እንደምናነሳ ጨምረን እንመለከታለን።

1. ፈተና (Temptation)

ፈተና አምነትን የሚጎዳው እንዴት ነው? ኃጢአያት የሚያደርገው የመጀመሪያው ነገር ከአግዚአብሔር ጋር ያለንን ግንኙነት ማቋረጥ ነው። ያ ግንኙነት ከተቋረጠ ደግሞ አምነት የለም ማለት ነው። በፈተና መውደቅ እንግዲህ በሁለት ወገን የሚቆርጥ ሰይፍ ነው።

- ሀ. ከአግዚአብሔር ጋር ያለንን ጎብረት ያበላሸዋል፤
- ለ. ከአግዚአብሔር የምናገኘውን አምነት ያጠፋዋል

በፈተና እንዳንወድቅ

ሰይጣን ክርስቲያኖችን በመፈተን ያሳለፈው ዘመን ክርስቲያኖች ፈተናን ለመቋቋም ካሳለፍነው ዘመን በጣም የበለጠ ነው።

ከልምምድ አንጻር ካየነው እንግዲህ እርሱ ከእኛ የተሻለ አጀማመር አለው። ሰይጣን በእርግጥ የሚውጠውን ፈልጎ እንደሚያገሳ አንበሳ ነው (1 ጴጥሮስ 5፣ 8)። ትግሉን የማያላ፤ ፋታ የማይሰጥ፤ 'ከወደቀ አልመታውም' ብሎ ችላ የማይል፤ መጥፎ፤ ርኩስ፤ ጨካኝ ጠላት ነው። ለትግሉ ደግሞ ስልት አለው፤ ከሚያገሳ አንበሳ አስከ ብርሀን መልክክ ድረስ ያለውን ርቀት የሚያጠቃልል ነው። ሰይጣን ለፈተና ከሚጠቀምባቸው ስልቶች አንዱና ምናልባትም የመጀመሪያው፤ ፈተናችንን በራሳችን የምቋቋመው እንደምንችል እድርገን እንድናስብ ማድረግ ነው።

የሰንበት ትምህርት ቤት አስተማሪ የሚያስተምረው የዘጠነ አመት ወጣቶችን ነበር ይባላል። “ሰይጣን ቤታችሁ መጥቶ በሩን ቢያንኳኳ ምን ታደርጋላችሁ?” ብሎ ጥያቄ ጠየቃቸው። አንዲት ወጣት እጇን አውጥታ “ጌታ የሱስ በሩን እንዲከፍት አጠይቀዋለሁ” ብላ መለሰች።

ለልጅ የሚሰማታ ታሪክ ይመስላል፤ ብዙ አዋቂዎች ግን ያልተረዱት ምስጢር ነው። በራሳችን በሩን ለመክፈት እንሸቀዳደማለን። ጥበበኛነት ግን ብቻውን ሊቋቋመውና ሊያሸንፈው የሚችለውን ጌታን መለክ ነው። ሐዋርያው ጳውሎስ እኮ ጳውሎሳዊ በሆነ አጻጻፉ ሊነግረን የፈለገው ይህንን ነው።

“አግዚአብሔር ታማኝ ነው፣ ስለዚህ ከምትችሉት በላይ አንድትፈተኑ አይተዋችሁም፤ ነገር ግን በምትፈተኑበት ጊዜ ፈተናውን መታገስ አንድትችሉ መውጫ መንገዱን ያዘጋጅላችኋል” 1ቆሮንቶስ 10፡13።

በፈተና ከወደቅንስ?

ህሊና በመንፈሳችን የሚገዛ የአኖነታችን ክፍል ነው። ኃጢአት ከማድረጋችን በፊት ህሊናችን “ተው አታድርግ” ይለናል። ይህንን በተለያዩ መንገድ ልንለማመደው እንችላለን። አረፍት ሲነሳን ወይም ባዶነት ሲሰማን፣ ትክክል ያለመሆናችን ግንዛቤ ሲኖረን፣ በደንብ ካዳመጥነው ይህ ሁሉ የህሊና ድምጽ ነው።

አንዳንዴ ተፈጥሮአዊ በሆነ ክስተትም ይገለጻል፤ አውቀን ኃጢአትን ለመለማመድ ሰንወሰን የልባችን አመታት ሲጨምር፣ ላብ ላብ ሲለን ትንፋሻችን መቆራረጥ ሲጀምር ህሊናችን እያስጠነቀቀን ነው። በዚህ ጊዜ በህሊናችን ላይ አቅመኞች ሆነን ነው በኃጢአት የምንወድቀው።

በፈተና ከወደቅንም በኋላ ህሊና “ማድረግ አልነበረብህም” አያለ ይወቅሰናል። አሸንፈነው የነበረው ህሊና አንደገና ይበረታብናል። ስለዚህ ፀፀት ይሰማናል፤ ሐፍረት ያሸማቅቀናል፤ ራሳችንን ኢይጭ አስከምንለው ድረስ አኖነታችን ያስጠለናል፤ መንፈሳዊነታችን ይከብድብናል።

ይህ ግን የአግዚአብሔር ቅጣት አይደለም። ይህን በደንብ ማስተዋል ይገባናል። አግዚአብሔር ለሰው ሁሉ ልጅ ኃጢአት የገዛ ልጁን ቀጥቶታል፤ አሁን አያንዳንዳችንን የመቅጣት ፍላጎት የለውም። ለመለኮታዊ ቅጣት ደግሞ ማንኛችንም ብቁ አይደለንም፤ ለኃጢአት መስዋዕት ሆኖ ዋጋውን ሊከፍል የበቃው ኃጢአት ያልተገኘበት የአግዚአብሔር ልጅ ብቻ ነው። ፀፀት የሞለው ህሊና ታዲያ የኃጢአት ቅጣት ሳይሆን ለንስህ የሚያበቃ ማነቃቂያ ነው። ከአግዚአብሔር ጋር ያበላሸነውን ግንኙነት አንደገና መመስረት አንድንጀምር የሚያደርግ ጥቆማ ነው።

በፈተና ሰንወድቅ ሰይጣን ማድረግ የጀመረውን መጨረሱ ሳይሆን ገና መጀመሩ ነው። አሁን ግን ስልቱን ይለውጥና ፈራጅ ሆኖ ይመጣብናል፤ ይረግመናል። ፍርድ

ቁልቁል የሚጨቁን ሲሆን ወቀሳ ግን የሚያነሳ ነው። ከኃጢአት በኋላ ሰይጣንና አግዚአብሔር በሕይወታችን የሚኖራቸው ሚና ይሄ ነው።

“ኑና አንዋቀስ ይላል አግዚአብሔር፤ ኃጢአታችሁ እንደ አለላ ቢቀላ እንደ በረዶ ይነጣል፤ እንደ ደም ቢቀለም እንደ ባዘቶ ነጭ ይሆናል” ኢሳይያስ 1፡18።

ሰይጣን ይፈርድብናል፤ አግዚአብሔር ግን ይወቅሰናል፤ ሰይጣን የሚፈልገው በፍርድ ራሳችንን እንድንቀብር ነው “በድያልሁና ልሙት እኔ ለአግዚአብሔር የማልገባ ነኝ” አንድንል ነው የሚያደርግን። ይቅርታን ጠይቀን ይቅርታ ከመቀበል ይልቅ “ወንድ ይውጣህና ወይም ሴት ይውጣሽና ቀጥልበት ወይም ቀጥይበት አለዚያም ራስህ አስተካክለው አስተካክዱ” ይለናል፤ ለሰህተታችን አላፊነትን የወሰድን ያስመሰለዋል። ግን አይደደም፤ በራሳችን ለማስተካከል መሞከሩ የኃጢአት ውጤት እንዲበዛ ነው የሚያደርገው፤ ያ ሁኔታ ደግሞ ከአግዚአብሔር የበለጠ ያርቀናል።

በራሳችን ልናስተካክለው እንችልም፤ የክርስቶስ ደም ብቻ ነው ኃጢአትን ሊያጥብ የሚችለው። እኛ ማድረግ የምንችለው ኃጢአታችንን በመናዘዝ ይቅርታን መቀበል ነው። ይህ እውነት ነው ለብዙዎች የማይዋጥላቸው።

ምንም ያህል ደረት መድቃት፣ ፊት መጧጠጥ፣ ራስን ማንቋሽሽ ኃጢአታችሁን ሊያስወግደው አይችልም። ይህ ምስጢር ነው፤ በሁሉ ነገር ላይ የአርሱንቱ አሻራ እንዲታይ ለሚጣጣር የሰው ልጅ የማይገባው። ይህን በሚያክል ትልቅ መዳን ውስጥ የራሱ የሆነ የሥራ ድርሻ የለበትም ሲባል ሰአው መቀበል ያቅተዋል፤ ስለዚህም ምስጢር ይሆንበታል። ስለዚህ አሁንም ደግሜ አለዋለሁ በኃጢአት ሰንወድቅ ልናደረግ የምንችለው በኃጢአታችን መናዘዝና ይቅርታን መቀበል ብቻ ነው።

አዎን እንደዚህ ቀለል ነው! እንዲያውም ቶሎ ብናደርገው የበለጠ መልካም ነው። ከዚያ በኋላ “እርሱ በፈቃዱ ይቅር ብሎኛልና ይቅር ተብያለሁ” ብላችሁ ለራሳችሁ ንገሩት፤ ቢያስፈልግም ደገሙለት፤ አሁንም አልሰማ ካለ ጮክ ብላችሁ ንገሩት። አንዳንዴ እኮ ጀሮ ከባለቤቱ የራቀ ስለሆነ ጮክ ብሎ መነገር ያስፈልገዋል። ይቅር እንደተባለችሁ አይሰማችሁ ይሆናል፤ ያ ቀስ አያለ ይመጣል። ለማመን ግን

ሰሜታችሁን አትጠብቁት።

2. ክስ

“ከሳሻችን” የሚለው ቃል የሰይጣን የተፀዋኦ ስሙ ነው፤ ወይም ከቁልምጪ ሰሞቹ አንዱ ነው። የከሳሽ ዋና ተግባሩ ደግሞ መክሰስ ነው። መጽሐፍ ቅዱስ ሰይጣንን

“የወንድሞቻችን ከሳሽ” ራዕይ 12፣ 10 ይለዋል።

ሰይጣን ሁልጊዜ የሚከሰው የእግዚአብሔርን ሰዎች ብቻ ነው እንጂ አለማውያንን አይደለም። አለማውያን ባለፈው ክፍል እንዳየነው በሰይጣን ፍርድ ሥር ናቸው። በንስሃ አስካለመለጡ ድረስ እነርሱን መክሰስ አያስፈልገውም። የማያቋርጥ ክስ የሚመሰርተው፣ ፋይል የሚከፍተው፣ ዶሴ የሚያከማቸው በእግዚአብሔር ሰዎች ላይ ነው። የሚንበላበሉትን የክስ ፍለጻዎቹን ወደ እኛ የሚልከው፣ በተለይ በሶስት ሁኔታዎች በምናልፍበት ጊዜ ነው።

ፈተናን ተቋቁመን እምቢ ስንል

ሰይጣን ባቀረበልን ፈተና ካልወደቅን፣ ኃጢአትን ካልሰራን፣ ዘዴውን ይቀይርና ክስ ይጀምራል። በምን ይከሰናል ለሚለው ጥያቄ መልሱ ራሱ ባቀረበልን ፈተና መልሱ ራሱ ከሳሽ ይሆናል። ራሱ በአሳባችን ያስቀመጠውን አሳብ እምቢ ብንልም በክስ ይመጣና “እቤት እንዴት ከእግዚአብሔር ብትርቅ ነው እንዲህ ያለ ርኩስ አሳብ የምታስተናግደው፣ ደግሞ ፀፀት እንኳን አይሰማህም?” ይለናል። ክሱን የሚያቀርበው ደግሞ የራሳችንን የአስተሳሰብ ዘዴ፣ የራሳችንን ቃላት፣ የራሳችንን ሰሜት እየተጠቀመ ስለሚሆን በሰይጣን እየተከሰሰን እንደሆን እንኳን አናውቀውም፤ የራሳችን ሀሊና እየወቀሰን ነው የሚመሰለን። አስፈላጊ ከመሰለው ደግሞ ለክሱ መደገፊያ የሚሆን የእግዚአብሔርን ቃል ይጠቅሳልናል። ጌታ የሱስን ሲፈታተን አንዱ የሞከረው ዘዴ ቃሉን መጥቀስ እንደነበረ አስታውሱ (ማቴዎስ ምዕራፍ 4) ። አንዳንድ ሰለ መጽሐፍ ቅዱስ ብዙ የማያውቁና ሰለ እግዚአብሔር ምንም የማይገዳቸው ሰዎች በጥቅስ ይመቷችሁ የለም እንዴ? ክሱ እንዲህ ሊቀርብ ይችላል፡ ቀለል ምሳሌ

ሀ. ሰይጣን፡ “ተመልከት ያጅን ሸጋ ወጣት፣ ሸንጥና ዳሌዋ አያጓጓም?”

ለ. ክርስቲያን፡ “ጌታሆይ ወደዚችልጅ ያለኝን የተሳሳተ አሳብ አቃወማለሁ፣ የጣላትን አስብ ከኔ አስወግድ”

ሐ. ሰይጣን፡ “አታፍርም እንደ እንዲህ ያለ ርኩስ አሳብ የምታስተናግደው?”

መ. ክርስቲያን፡ “የሰይጣንን ክስ በጌታ ስም አቃወማለሁ”

ሠ. ሰይጣን፡ “መቃወም በፊት ነበር እንጂ፣ ጌታ የሱስ ወደ ሴት አይቶ የተመኛት አመነዘረ ብሎ የለም”

ረ. ክርስቲያን፡ “በመፈተኔ ብቻ ኃጢአተኛ ነህ ብሎ የሚከሰ የሰይጣን አሳብ በጌታ ስም ይጥፋ”

ሰ. በዚህ ጊዜ ጌታ ጣልቃ ይገባና ከሳሹን ያባርርልናል።

ብዙዎቻችን በሰይጣን ወጥመድ ጥልቅ የምንለው ደረጃ ሠ ላይ ነው። ማስተዋል ያለብን ግን መፈተን ኃጢአት አይደለም። መፈተን ኃጢአት ቢሆን ኖሮ ጌታ የሱስ ከሁላችንም የባለ ኃጢአተኛ ነበር ማለት ነው። የዕብራውያን ጸሀፊ

“በማንኛውም ነገር የተፈተነ ... ይሁን እንጂ ምንም ኃጢአት አልሰራም”

ዕብራውያን 4፣ 15።

ከሳሻችን እንደ ብርሃን መልእክ እየተመላለሰ በመፈተናችን ሲከሰን ለአውቀት ባህሪያችን ተቀባይነት ያለው ጉዳይ ያቀርባል። ነገር ግን ውሸት ነው። ጌታ የሱስ ስለ ሰይጣን ያለውን አስታውሱ።

“እርሱ ሐሰተኛ የሐሰትም አባት...” የሐንስ 8፣ 44።

የእርሱን ውሸት ለማድመጥ ጊዜ ከሰጠነው፣ ላለደረግነው ኃጢአት እንኳን የክስ መጥሪያ ከተቀበልን፣ ውጤቱ ኃጢአቱን ከማድረግ ጋር አንድ ነው። ከእግዚአብሔር

የመለየት ስሜት ይሰማል፤ ኃጢአተኛ ነኝ በማለት ራሳችንን ከአግዚአብሔር አናርቃለን። ሰይጣን በሚከላችሁ ጊዜ ገበጹት፤ ተቃውሙት። “ብንቃወመው ግን ከአኛ ይሸሻል” ይህ መጽሐፍ ቅዱሳዊ ቃል ኪዳን ነው።

መንፈሳዊ ዝግጅት ሲቃረብ

ይህ ዘዴ መንፈሳዊ እንቅስቃሴ በማዘጋጀትና በመምራት ልምምድ ላለን ለብዙዎቻችን ማልጽ ነው። ይህ ዝግጅት አየተቃረበ ሲመጣ፤ በተለይ በዝግጅቱ ላይ ሙሉ ተሳትፎ ለሚኖራቸው ሰዎች የማይቀር ውጊያ አለ። ከውጊያዎቹ አንዱ ክስ ነው። ራሳችንን ለዚያ አገልግሎት ብቁ አይደለህም ብሎ ይከሰናል፤ ሊያሳምነንም ይጥራል። እኛን በደንብ አድርጎ ስለሚያውቀን ብዙ ጊዜ ክሱን የሚመሰርትበት ትንሽ እውነት ወጥሮና ዘርግቶ ለእውቀት ባህሪያችን አሰማምቶ ያቀርባታል፤ ራሳችንንም እንድንጠራጠር ያበረታታናል። ለምሳሌ፡

ብዙ ልምምድ የሌለን ከሆነ “አንተ ደሞ ማነኝ ብለህ ነው አንዲህ ያለ ቦታ ጥልቅ ያልከው፤ ራህን አታውቀውም አንዴ? ትዝብት ለማትረፍ ነው። ለራስህ አንኳን የምታደርገውን በደንብ የማታውቅ ሰው ፊት ስትቆም እኮ ያንን ሁሉ ሰው ማታለልህ እኮ ነው” ;

ወይም ይቅርታ ጠይቀን ይቅርታ የተቀበልንበትን ኃጢአት ያነሳና “ይህን ይህን ኃጢአት ስትለማመድበት የነበረው ጊዜ እኮ ሩቅ አልነበረም፤ አሁን ከዚያ ተነስተህ እዚህ ደርሻለሁ ለማለት ነው?”

ወይም በዝግጅታችን ይከሰናል፤ “አንዲህ ያለ ፕሮግራም ሲሰጥህ በጸም በጸሎት የቆየህበት ስንት ቀን ነው? ታዲያ በቂ ይመስልህል?” ወይም “ቃሉን እኮ ለመሰበክ ብቻ አጠናክው/አጠናሺው እንጂ በሕይወትህ/ብሕይወትሽ መቶ ተለማመድሺው?” ወይም “ዘማሪት መባልን ፈልገሽ እንጂ መቶ የዘማሪ ሕይወት አለሽ?”

ወይም እኛ ልንቆጣጠረው በማንችለው ሁኔታ ላይ ይከሰናል፤ “አንተ ገና ወጣት ነህ፤ ይህ የብዙ ጊዜ ልምምድ ላላቸው አንኳን አስቸጋሪ አገልግሎት ነው”

ወይም “ሚስትህ ታማ ቤት ተኝታ አንዴት ብለህ ነው እዚህ ለበሽተኛ እጽልያለሁ የምትለው?”

ሰይጣን በአሳባችን ወስጥ ጥርጣሬ ለማስቀመጥ የሚያስችለውን መንገድ ሁሉ ይጠቀማል። ሰይጣን ትንሽ እውነት ተጠቅሞ ሙሉ ውሸት በማውጣት የረቀቀ ባለሙያ ነው። ታዲያ ለአንዲህ አይነት ክሶች መልሳችን ምንድነው? ጌታ የሱስ ያስተማረው ነዋ!

“ከባለጋራህ ጋር ፈጥነህ ተስማማ” ማቴዎስ 5፣ 25።

ምንድነው የምትለው፤ ከሰይጣን ጋር ተስማማ? ሻረ ቴዮሎጂህን አስተካክል፤ ይህ የብዙዎቻችሁ ጥያቄና ትችት ሊሆን ይችላል። እንደዚያ ማለቴ አይደለም። ግን ክስን ራሱን ወስደን ወደ አግዚአብሔር እንዲያቀርብን ልንጠቅምበት እንችላለን። አግዚአብሔር ደግሞ ለክስ ሁሉ መልስ አለው።

እስቲ እላይ የቀረቡትን ክሶች ወስደን በዚህ መንገድ መልስ እንሰጣቸው። ሰይጣንን ግራ ለማጋባት ጥሩ መንገድ አርሱ እኛን ሲከስ እኛ ንግግራችንን ከአግዚአብሔር ጋር ብቻ ማድረግ ነው። ይህ ሰይጣንን ግራ ያጋባዋል፤ አንዲበሳጭ (frustrate) ያደርገዋል። አንጋፋው የቤተ ክርስቲያን መሪ ዶክተር ከበደ ወልደማርያም ዱሮ አንድ አባባል ነበረው። “ከሰይጣን ጋር ምን መመካከር ያስፈልጋል?”

“አንተ ደሞ ማነኝ ብለህ ነው አንዲህ ያለ ቦታ ጥልቅ ያልከው፤ ራስህን አታውቀውም አንዴ? ሰው ፊት ስትቆም እኮ ያንን ሁሉ ሰው ማታለልህ እኮ ነው” ; ሲልህ “ጌታ ሆይ! ልክ ነው እኔ ልምምዱም ቅድስናውም የለኝም፤ ነገር ግን ይህ ጉድለቴ ነው በበለጠ ባንተ ላይ እንድደገፍ የሚያደርገኝ”

“ይህን ይህን ኃጢአት ስትለማመድበት የነበረው ጊዜ እኮ ሩቅ አልነበረም፤ አሁን ከዚያ ተነስተህ እዚህ ደርሻለሁ ለማለት ነው?” ሲለን “ጌታ ሆይ ይህ ክስ የበለጠ ራሴን እንድመለከት ስለደረገኝ፤ ገና ያልተናዘዝኩበት ኃጢአት አንኳን ቢኖር ይቅር እንድትለኝ ለመጠየቅ በፊትህ እቀርባልሁ፤ እንደ ቃልህ ደግሞ ኃጢአቴን ይቅር ካልከኝ እንደማታስታውሰው አውቃለሁ”

“በደንብ አልተዘጋጀም ” ለሚለን “ጌታ ሆይ እኔ አስከምቶለው ድረስ ተዘጋጅቻለሁ፤ የእኔን ዝግጅት እንድትባርከውና አንተ ደግሞ እንድትጨምርበት አጠይቅሁለሁ።

“የሚገባውን ያህል አልጸለይክም” ሲለን “ይሄም እውነት ነው ጌታ ሆይ፤ ግን መተማመኛዬ የኔ የጸሎት ችሎታ ሳይሆን የአንተ ችርነት ነው።

ሰይጣን ከሱን አያቆምም፤ ተስፋ እንድንቆርጥ በረቀቀና በተሻል መንገድ ተመልሶ ይመጣል። ሰኬት የምናገኘው እንደ የሰራልንን መንገድ በመጠቀም ወይም ሌሎች ያሳዩንን ዘዴ በመለማመድ ብቻ አይደለም። በእርግጥ ይህ ሁኔታ እንዳንደ ሊሠራ ይችላል። የማይሳሳተውና ሁሉ የሚሰራው መንገድ ግን ያለማቋረጥ በጌታ የሱስ ላይ መደገፍ ነው። ሥራውን አርሱ በእኛ ውስጥ እንዲሰራ መፍቀድ ነው።

እግዚአብሔር ዝም ሲል

በዘመናት ሁሉ ያለፉ የበሰሉ ክርስቲያኖች የሚመስክሩት እንደ እውነት አለ። ይኸውም በክርስትና ሕይወት ዘመን እግዚአብሔር ዝም ያለ የሚመስልባቸው ጊዜያቶች አልፎ አልፎ መኖራቸው ነው። በሕይወታችን እግዚአብሔር ዝም ያለ ከመሰልን እንግዲህ ብቻችንን አይደለንም፤ ብዙ ታላላቅ የተባሉ የእግዚአብሔር ሰዎች ሁሉ የሚያልፉበት ወይም ያለፉበት ልምምድ ነው።

እግዚአብሔር ዝም ስላለን ብቻ አኛም እነኚያ መንፈሳዊ ሰዎች የደረሱበት ደርሰናል ማለት ባይሆንም ዝምታው ግን በእነርሱ ዘንድ ያመጣውን ስሜት ነው ወደ አኛም የሚያመጣው። የዝምታው አለማ ወይም ግብ ለኛ ለእድገት ለብሰለትና ለክብር ይሆን ይሆናል፤ የዝምታው ጊዜ ግን የከባድ ፈተና ጊዜ ነው።

ፍሎይድ ማክሊንግ “Finding Friendship with God” በሚለው መጽሐፋቸው ይህንን አሳብ በሚመለከት እንዲህ ብለው ጽፈዋል። “አንድ ቀን ጠዋት ከእንቅልፋችን ሰንነሳ መንፈሳዊነታችን ሁሉ ይጠፋብናል። እንፀልያለን የሚሆን ነገር ግን የለም፤ ሰይጣንን እነገሰጸለን የሚለውጥ ነገር አይኖርም፤ መንፈሳዊ ልምምዳችንን ሁሉ አናከናውናለን... የምናውቃቸውን እንዲፀልዩልን

እንጠይቃለን... በሕይወታችን ያለ የመሰለንን ኃጢአት ሁሉ እንናዘዛለን፤ ያስቀየምናቸው የመሰሉንን ሁሉ ይቅርታ እንጠይቃለን፤ እንጸማለን ግን ምንም ለውጥ አይኖርም። ይህ መንፈሳዊ ጨለማ አስከመኛ ነው የሚቆየው? ለቀናት፤ ለሳምንታት፤ ለወራት፤ ጭራሹ ማብቂያ አይኖረው ይሆን እንዴ? ሽረ ምን ሆነኩ? አያልን የጭንቀት ጩኸት እናስማለን” ምንም የሆኑት ነገር የለም። ይህ ከእግዚአብሔር ጋር ለለን ጓደኝነት የማደግና የመብሰል ደረጃ ነው። እያንዳንዱ ታዳጊ ክርስቲያን አሕይወት ዘመኑ ቢያንስ እንደ ብዙ ጊዜ ግን ከእንደ በላይ የሚያልፍበት የእድገት ደረጃ ነው። ኢዮብ በዚህ ሁኔታ ውስጥ ባለፈበት ጊዜ ነው እንዲህ ያለው

“ዳሩ ግን ወደ ምሥራቅ ብሄድ በዚያ የለም፤ ወደ ምዕራብ ብሄድ አላገኘውም፤ በሰሜን እየሠራ ሳለ አላየውም፤ ወደ ደቡብ በሚዞርበት ጊዜ ደብዛው አይገኝም። ግን እኔ የምሄድበትን መንገድ ያውቃል፤ ከፈተኝም በኋላ እንደ ወርቅ አወጣለሁ።” ኢዮብ 23፡ 8-10።

እንዳንዶች ከምንም በላይ የከበዳቸው ፈተና እንደነበር ይናገራሉ። ምክንያቱም እግዚአብሔር ዝም ባለበት ጊዜ ጠላት ብዙ ያወራል፤ ጮክ ብሎ ይናገራል፤ ቀልባችንንም ይይዛል። የእውቀት ባህሪያችን መረዳት በሚችለው አግባብ መንገድ ሰይጣን ይናገራል። እግዚአብሔርም ዝም ያለበትን ምክንያቶች ይሰጠናል። በጣም ስላሳዘነው ለመጨረሻ ጊዜ ከኛ አንደተለየ ይነግረናል፤ መድረስ የማይገባን ቦታ ስለ ደረሰን፤ ማድረግ የማይገባንን ስለደረግን፤ መሆን የማይገባንን ስለሆንን እግዚአብሔር ሊደርስልን የማይችል ቦታ እንደሆነን ሊያሳምንን ይጥራል። ‘እግዚአብሔር ለአንተ ግድ የለውም፤ ግድ ቢለውማ ኖሮ ጸሎትህን ይመልስ ነበር፤ ከታላቁ የእግዚአብሔር ፕሮግራም እንጻር ሲታይ የአንተ ሕይወት ኢምንት ነው እኮ፤ ... እንዲያው ተሞችተህ ነው እንጂ እግዚአብሔር የሚባል የለም፤ ... እግዚአብሔር ቢኖርም ይህ ፈቃር፤ ሩህሩህ አንተን በግል የሚከታተል የሚለህ ሐተታ ሁሉ ሰው ሰራሽ ነው’ ይለናል። ጥርጥር ይፈጠርብናል፤ ስለራሳችን ጥርጥር፤ ስለ እግዚአብሔር ጥርጥር’ ...ጥፋቱ የኔ ነው፤ ችግሩ የእግዚአብሔር ቸልተኝነት ነው’ አያለ ጠላት ያንሾኪሽካል። ይህ ጊዜ በጣም አስቸጋሪ የሚሆነው፤ ሌሎችም ሰዎች በክስ እና በወቀሳ አይን

ሊያዩን ይጀምራሉ። የቅርብ ቻይኛዎችን እንኳን ሳይቀሩ በኛ ላይ የሚደርሰው ነገር አልገባ ሲላቸው የጥያቄ አመለካከት ነው የሚኖራቸው “ጢስ ባለቤት በዚያ አሳት አለ” እንደሚባለው አይነት ማለት ነው። ሁላችንም ኃጢአት ስላለብን ደግሞ ለሰዎች የሚቀላቸው በኃጢአታችን እየተቀጣን እንደሆነ አድርጎ መገመት ነው። እግዚአብሔር ዝም ያለ ሲመስለን ግን ከራሳችን እንጻር ማድረግ የሚገቡንን አንዳንድ ነጥቦች እንይ፤

- ሀ. መንፈስ ቅዱስን ያሳዘንበት ነገር እንዳለ ለማወቅ ራስን መመርመር፤ ይህ ብዙ ጊዜ የሚወስድ አይደለም። በትህትናና በእውነተኛ መንፈስ ከቀረብን እግዚአብሔር ወዲያው ያሳየናል። ጥፋተኛ ሆነን ራሳችንን ባገኘነው ነገር ላይ ወዲያው ንስሐ መግባት፤ ሐጢአታችንን በክርስቶስ ደም እንዲሸፈንልን ለጌታ መንገር፤ የኃጢአታችን ዋጋ ደግሞ የተከፈለ ስለሆነ ለጌታ ይቅርታ መስጠት ደስ ይለዋል።
- ለ. እግዚአብሔር በሕይወታችን የሚሰራው ማንኛውም ነገር ለመልካም እንደሆነ ማመንና፤ ይህ ዝምታም በራሱ ይዘት የሚመጣውን መልካም ነገር ለማግኘትና ለመቀበል መዘጋጀት።
- ሐ. የዝምታው ጊዜ ቢረዝምም፤ በእግዚአብሔር ቁጥጥር ስር መሆኑን፤ በራሱም ጊዜ ወደ መጨረሻ እንደሚያመጣው ማመን።
- መ. መንፈሳዊ ዲሲፕሊኖችንን ከመለማመድ አለመቆጠብ፤ እነኚህም ጸሎት፤ ቃሉን ማንበብ፤ እግዚአብሔርን መታዘዝ፤ ሀብረት፤ ምስክርነት፤ አለታዊ ዲሲፕሊኖች ናቸው።
- ሠ. ሕይወትን መኖር (ቆሞ መጠበቅ ሳይሆን)

ልብ አድርጎ እነኚህ ስድስት ደረጃዎች በሙሉ የአምነት ደረጃዎች ስለሆኑ ይህንን በምናደርግበት ጊዜ በስሜት የሚሰማን ወይም በእዕምሮ የምንረዳው ነገር ላይኖር ይችላል።

አንድሩ መሪይ (Andrew Murray) “ምስጢሩን አገኙት” (They Found the Secret) በተባለው ጽሁፋቸው ይህንን አሳብ በጥሩ ምሳሌ ገልጸውታል

በመጀመሪያ “እዚህ ያመጣኝ አርሱ ነው፤ እዚህ ምድረ በዳ የደረሰኩት የአርሱ ፈቃድ ስለሆነ ነው፤ በዚህ እውነት አርፋለሁ።

ቀጥሎ “እዚህ አስካለሁ ድረስ በፍቅሩ ይጠብቀኛል፤ እንደ እግዚአብሔር ልጅ እንደመለለስም ጸጋውን ያበዛልኛል።

ከዚያም “ፈተናውን በረከት ያደርግልኛል፤ ልማር የሚገባኝን ትምህርት እንድማርበት ይረዳኛል፤ በውስጤ ሊያበዛ ያሰበውንም ፀጋ እያበዛ ይሰራኛል።

በመጨረሻም “በራሱ ጊዜ ከዚህ ያወጣኛል፤ እንዴትና መቼ እንደ ሆነ አርሱ ብቻ ያውቃል። ስለዚህ እዚህ ቦታ ያለሁት

- 1. በእግዚአብሔር ቀጠሮ ነው
- 2. በአርሱ ጥበቃ ነው
- 3. በአርሱ ሥልጠና ስር ነው
- 4. ጊዜው የራሱ ነው

ይህ ወገኖቼ ሆይ አምነት ነው። ከፈተናና ከክስ ቀጥሎ ሶስተኛው መንፈሳዊ ውጊያ ትንኮሳ ነው።

3. ትንኮሳ (Harrassment)

ይህ ቃል በዚህ እግባቡ ብዙ ነገሮችን ያጠቃልላል። በተለይ ላንድ አገልግሎት ወይም መንፈሳዊ በረከት በምንዘጋጅበት ጊዜ ይህ የመተንተኑ ውጊያ ይፋፋማል። ብዙ ጊዜ ሁኔታው ቀላል ይመስላል። ሰውዬው ሰባኪ ከሆነ ልክ ከቤት ሊወጣ ሲል ማስታወሻ ደብተሩን ያጣዋል ወይ መብራቱ ይጠፋና ሌላ ናት ይዞ ይወጣል።

ከብዙ አመታት በፊት የሆነ እውነተኛ ታሪክ ልንገራችሁ። ለአጭር ጊዜ ጎንደር

ያን ጤና ጥበቃ ኮሌጅ የሚባለው ትምህርት ቤት ገብቼ ነበር። በከተማው የሚኖሩ ጾክተር ሉዊስ የሚባሉ አንድ አንግሊዛዊ ሚሲዮናዊ የአይን ሃኪም ነበሩ። አሁኑ አሁኑ ማታ በቤታቸው ውስጥ በተለይ ለውጪ ዜጋዎች በአንግሊዝኛ ቋንቋ የወንጌል ስብሰባ ያካሂዱ ስለነበር አንዳንድ እኔና አንድ ቻደሮ (ተፈራ ድንቁ) አንሄድ ነበር። ጾክተር ሉዊስ የሰብከቱን ፕሮግራም አንዳንድ ጎንደር ሁለተኛ ደረጃ ለሚያስተምሩ የህንድ ዜጋ አስተማሪዎች ይሰጡ ነበር። አንድ አሁኑ ፕሮግራም የተሰጠው ወጣት የኬሚስትሪ አስተማሪ ነበር። የሰብከት ልምምድ ስላልነበረው ሰብከቱን በወረቀት ጽፎ ለማንበብ ተዘጋጅቶ ነበር የመጣው። ግን የዛን አለት ማታ በከተማው ውስጥ መብራት ጠፍቶ ነበር። ሁለቱንም እንደምንም ተደነባብረን ደረሰን። የሰብከት ሰአት ደርሶ አዲሱ ሰባኪ በፍርሃትና በድንጋጤ ተነስቶ ወረቀቱን ማንበብ ጀመረ። ይዞ የመጣው ግን የኬሚስትሪ ፍቱን ነበር።

To prepare oxygen in the laboratory Potassium Chlorate and Manganisedioxide....." ሰባኪው ከመደናገጡ የተነሳ ምን እንደሚል አንኳን አለሰተዋለም። አክሰጂን የተባለውን ንጥረ ነገር እንዴት በለቦራቶሪ ማዘጋጀት እንደሚቻል አነበበልን። ጾክተር ሉዊስ "I think you are reading the wrong side of the paper" (ወረቀቱን ያዘርከው የመሰለኛል) ከዚያ ሰባኪው ወረቀቱን ገልበጦ ማንበብ ቀጠለ (Oxygen is collected by the downward displacement of water) . ሰባኪው ሊቀጥል ነበር። ጾክተር ሉዊስ አቋረጡትና "ዛሬ እግዚአብሔር ስለ አክሰጂን እንድንማር የፈለገ ይመስለኛል" ብለው አሳቁን። ሰባኪው ግን ለረጅም ጊዜ አፍሮ ከሰብሰባ ቀረ። በጾክተር ሉዊስ ጥረት ነው ወደጎብረቱ የተመለሰው። የመብራት መጥፋት ነው አስተማሪውን የተተናከሰው።

ትንኮሳ ከባድ ላይሆን ይችላል፤ አንዲያው እንዳይመቸን የሚያደርጉ ትንንሽ ነገሮች ይሆናሉ። በድምራቸው ግን እምነታችንን እንድንጠይቅ፣ መንፈሳዊ ዲሲፕሊኖችንን ችላ እንድንል የሚያደርጉ ይሆናሉ። ትልቅ መንፈሳዊ ስብሰባ በተዘጋጀ ቀን ጉንፋን የሚይዛቸው መሪዎች አታውቁም? ወይ ስብሰባው ሊጀመር አስር ደቂቃ ሲቀረው ጎማ ፈነዳብኝ ብሎ የሚደውል ፕሮግራም መሪ አላጋጠማችሁም? ትንኮሳ በትንሽ

ይጀምርና ደረጃ በደረጃ የሚያድግ ይሆናል።

የህመም ምልክቶች

በትንሽ ጀምረው ደረጃ በደረጃ ለሚያድጉ ምሳሌ ብስጥ፣ ጠዋት ስንነሳ ከነበረን እኛ ደግሞ ሳናውቅ አናሳድገዋለን። “ሊያመኝ ነው መሰለኝ” ብለን እንናግራለን። ጠላት ደግሞ ያንን ይሰማል፣ (ልብ አድርጎ ሰይጣን የምናስበውን ሳይሆን የምንናገረውን ብቻ ነው ሊያውቅ የሚችለው)። ሰይጣን ይህንን ሲሰማ ዘር ለመዝራት ይበቃዋል። እሺ ብለን ካስተናገድነው ደግሞ ዘሩ ይበቅላል። በእርግጥም መታመም እንጀምራለን። ዘሩን ገሰጸን ካስወገድነው ግን በሽታው ይጠፋል። ይህንን ነገር ብዙ አገልጋዮች በሕይወታቸው የለመዱት ስለሆነ ሊመሰክሩላችሁ ይችላሉ። በተለይ አንድ ትልቅ የእግዚአብሔርን ሥራ ለመስራት ሲዘጋጁ ይህ ስሜት ይመታቸዋል።

ድብርት (Depression)

አንዳንድ ደግሞ በራስ ደስ ያለመሰኘት ስሜት ይይዘናል። ራሳችንን ዝቅ አድርጎ መመልከት፣ ነገር አልጥም የማለት፣ የመሰለኛት ስሜት ይመጣብናል። ጠላት ደግሞ ያንን ወስዶ ያፋፍመዋል። ምክንያቱን ሳናውቅ ብስጭት ብስጭት፣ ቁጣ ቁጣ ይለናል። ድብርት ፈርጁ ብዙ ነው። የዚህ አይነት አሳቦች ሲመጡ መገሰጽ አለባቸው። ልንረዳቸው መሞከር፣ ምክንያታቸውን መፈለግ በሁኔታው እንድንቆይ ከማድረጉ ሌላ የሚያደርገው የለም። የሚደበር መንፈስ ሁሉ መድኃኒቱ የጌታ የየሱስ ስም ብቻ ነው። ስሙ ሲጠራ የጠላት ኃይል ሁሉ ይፈርሳል። ስትገሰጹም ታዲያ ድምጻችሁን እውጥታችሁ መሆን አለበት፣ ጠላት እንዲሰማ።

ድካም

አንዳንድ ድክም ይለንና የእግዚአብሔር ሥራ የሚከብደን ጊዜ የለም? አንዲት ምዕራፍ የእግዚአብሔር ቃል ማንበብ ያቅተንና ወደ ጋዜጣ ወይ መጽሔት ዞር ስንል ግን እንብብን ጨራርሰን የምናነበው ያልቅብን የለም? ይህም የሰይጣን ትንኮሻ ነው። ለማታው ስብሰባ ለመሄድ ድክምክም ይለናል፤ ቦታውም ይርቅብናል፤ የማታው ግብዣ ግን ቦታው ከዚያም በርቅ ቶሎ አልደርስ ይለናል። ይህ መንፈሳዊ ውጊያ

ነው። ገሰጹት፣ ደጋግማችሁ ገሰጹት።

የቁሳቁስ ውጊያ

“ምግብን ሰርቼ አንዳልበላ ይኸው ሰይጣን ቢለዎውን ደበቀብኝ” ብሎ ተበላጬ አንድ ወንድም፣ ቤቱ ለጸሎት ተሰብስበን ሥጋ ጠብሶ ሊያበላን አየክታተፈ ነበር። ወጣ ብሎ ሲመለስ ግን ሲከትፍበት የነበረውን ቢለዎውን ማግኘት ስላልቻለ ተበላጭቶ ነው አንዲህ ያለው፤ ከተሰበሰብነው አንዱ ታዲያ “ወንድሜ ሰይጣን ቢለዎ በማቀበል አንጂ ቢለዎ በመደበቅ ብዙ ስለማይታማ አስቲ ቀስ ብለን አንፈልገው” አለው። ግን የአስተናጋጃችንም ብስጭት አውነትነት አለው።

ሰይጣን በቁሳቁስ ውጊያም ሰዎችን ይተናኮሳል። የአቃዎች መጥፋት፣ ወይ መሰበር በተለይ የእግዚአብሔርን ጊዜ ጠብቆ አዲስ ነገር አይደለም። ወደ ቤተ ክርስቲያን ለመሄድ ስንነሳ ደህና አቤት ድረስ መጥቶ የቆመው መኪና አልነሳ ይላል። ቀኑን ሙሉ ሲሞከር በደንብ ይሠራ የነበረው ድምጽ ማጥያ መሪው ወጥቶ አምልኮ ሲጀመር ወይ ጨርሶ ይጠፋል፤ ወይ እሪ ብሎ መጮህ ይጀምራል። ቤተ ክርስቲያን ምነው ቀራችሁ ስትሏቸው ቁልፌ ጠፍቶብኝ ነው የሚሉ ብዙዎች አላጋጠማችሁም? አንዳቸውም ግን በቁልፍ መጥፋት ምክንያት ከሥራ የቀሩ አይመስሉም። አነርሱም ምክንያት ማብዛታቸው ብቻ እኮ አይመስሉም፤ ስለደረሱብኝ አውቀዋለሁ። መኪናው እምቢ አልነሳም ብሎ የሚገሰጸውን ሞኝ መስሎኝ ፈዝገፍ ሳየው ሳለ መኪናው ተነስቶለት ሲፈተለክ ሞኝ እኔ መሆኔን አወቅሁ። ይሄ የጌታ ስም ለካ መካኒክነትም ያውቅበታል። ጠላት በቁሳቁስም ላይ መምጣት ይችላል፤ ተቃውሞ ማባረር ደግሞ ሥልጣናችን ነው።

የመግባባት ችግር

ሌላው የሰይጣን ትንኮሻ አለመግባባትን በመፍጠር ነው። “ለትልቅ መንፈሳዊ ዝግጅት ወደ አርጀንቲና ለመሄድ ሁለት ሳምንት ሲቀረን እኔና ባለቤቴ መነጋገር አቃተን” አሉ ማይክ ፍሊን ሲጽፉ፤ “አንድ ቋንቋ መነጋገራችን እንኳን አጠራጣሪ ሆነ። እርሷ በቀጥታ የተናገረችውን እኔ የምሰማው በሌላ ትርጉም ነው፤ እኔ የተናከርኩት ተቃራኒው ነው ለእርሷ የሚገባት። በዚህ ልውውጥ ውስጥ ጥቂት ቀናት

አባለፍን። አንድ ቀን ግን ሁለታችንም የሚሆነው ገባንና ተሳሳቅን። የሰይጣን ትንኮሻ እንደሆነ ገባን፤ ስለዚህ ወዲያው ይቅርታ ተጠያይቅን ሰይጣንን መገሰጽ ጀመርን።

ሥጋ አቅሙን ሲያሳይ

በትንሹ ትበሳጫላችሁ? አስቲ የሚያበሳጫችሁን ነገር ቆም ብላችሁ አሰላስሉት፤ አንዲህ ስታደርጉ አንዳንዴ ከጠላት መሆኑን በግልጽ ታውቃላችሁ። በአንዳንድ ሁኔታ ላይ የሚታያችሁ ሁል ጊዜ አለመሳካቱ ብቻ ነው? ምንም እንኳን የበለጠው ክፍል በስኬት ቢሰራም? ትልቁን ትልቅ ትንሹን ደግሞ ትንሹ (majoring in majors and minoring in minors) አድርገን ማየት እንችልበታለን? “ተጎዳሁ፣ ተሰበርኩ” ማለት እናባዛለን? ሌሎች በተማሩበት ትምህርት እኛ እንሰደብበታለን፤ በተጠገኑበት እንሰበርበታለን? ለአንዲህ አይነቶቹ የሰጋ ትንኮሳዎች መፍትሄዎቹ የመንፈስ ፍሬዎች ናቸው። የመንፈስ ፍሬዎችን በሕይወታችን ስንለማመድ የሥጋ ሥራዎች እየከሰሙ ይሄዳሉ። ምክንያቱም አንዱ በገንነበት ሌላው መቆየት አይችልም።

4. የአውቀት ውጊያ

አራተኛው የሰይጣን የሚንበለበል ፍላጻ ማታለል ነው። ማታለል በአውቀት ላይ ያተኮረ ውጊያ ሲሆን አላማው አማኝን ከመጽሐፍ ቅዱሳዊ መሠረቱ ላይ ለማናጋት ነው። ማታለል ለአውቀትና ለምክንያት ባህሪ አንዲሰማማ ተደርጎ፤ በጥናት ተደግፎ፤ ዝነኛ በሆኑ ሰዎች ተናጋሪነት በቅልጥፍና ሲቀርብ ብዙ ጊዜ አይተናል። “አምላክን ፍለጋ” በተባለው በቅርቡ በሚወጣው ሌላው መጽሐፌ የምሥራቅ አምነቶች ይህንን ዘዴ በመጠቀም እንዴት የምዕራብን የሲኒማና የፋሺን መዲና ሆሊ ዉድን እንደወረሱት ጠቅሻለሁ። ዛሬ በአክቲርነታቸው ልባችንን በሰረቁና በምናደንቃቸው የሰፖርት ሰዎች ደጋፊነትና አስተዋዋቂነት ተደግፎ የወጣ ዘመቻ (campaign) አለ። መጽሐፍ ቅዱሳዊ አቋም ምክንያታዊ አይደለም፤ ያልሰለጠኑ ሰዎች አመለካከት፣ የኋለ ቀሮች ወይም የአክራሪ ሰዎች አቋም ነው ይሉናል፤ እቤት ሳሎናችን ድረስ መጥተው ይህን ይነግሩናል።

የዚህ ውጊያ ዋና ትኩረት እኛ ላይ ሳይሆን መጽሐፍ ቅዱሳዊ አመለካከት ላይ

ነው። በገንት ውስጥ ሰይጣን በአባብ ተመስሎ ለሔዋን ያላት ያንን ነው ዛሬም የሚደግምልን።

“በእርግጥ አግዚአብሔር ... ብሏልን?” ዘፍጥረት 3፡ 1።

የሔዋን መልስ መሆን የነበረበት “አዎን፣ ልክ እንደዚያ ነው አግዚአብሔር ያለው፣ ስለዚህ እኔ ከአንተ ጋር መነጋገር አያስፈልገኝምና ካጠግቤ ሂድ” ነበር።

አግዚአብሔር ያለውን መጠየቅና አጠራጣሪ ማድረግ የጠላት የመጀመሪያ አርምጃዎቹ ናቸው። ምክንያቱም የእምነት መሠረቱ የአግዚአብሔር ቃል ነው

“እንግዲያስ እምነት ከመስማት ነው፣ መስማትም በአግዚአብሔር ቃል ነው” ሮሜ 10፡ 17።

በእርግጥ እኛ ለቃሉ ያለን ትርጉም አንዳንዴ ሰህተት ውስጥ ይከተን ይሆናል። ማስታወስ ያለብን ግን የአግዚአብሔርን ቃል የጻፈው መንፈስ ቅዱስ ስለሆነ፣ የአግዚአብሔርን ቃል ለመግለጽ መንፈስ ቅዱስ ያስፈልገናል። የኛ ውሳኔ ደግሞ የአግዚአብሔርን ቃል በመረዳት ለማደግና ጌታን ለመከተል ከሆነ፣ መንፈስ ቅዱስ በቃሉ ይመራናል፣ ያስተካክላል፣ ያበረታታናል፣ ይፈውሰናል፣ ይባርከናል።

ጠላት ግን በቃሉ ላይ ጥርጣሬ እንዲኖረን ማድረግ ከቻለ ከአግዚአብሔር ጋር የምንገናኝበትን ዋና መንገድ እያበለሸው ነው። አግዚአብሔር ለቃሉ የሚሰጠው ቦታና ጥንቃቄ በጣም ከፍ ያለ ነው። ቃሉ ከእርሱ ጋር ያለውን አንድነት ለመግለጽ ነው ጌታ የሱስ ሥጋ የለበሰው ቃል ተብሎ የተጠቀሰው

“ቃልም ሥጋ ሆነ፣ በመካከላችንም አደረ፣ ፀጋንና አውነትንም ተመልቶ ከአባቱ ዘንድ የመጣውን የአንድያ ልጁን ክብር አየን” ዮሐንስ 1፡ 14።

ለአግዚአብሔር ያለን ክብር የሚለካው ለቃሉ በምንሰጠው ክብደት ነው። የአግዚአብሔርን ቃል መጠራጠር እምነትን ማፍጋት ነው። ለምሳሌ

ጠያቂ፣ “ጌታ የሱስ ከሞት ተነስቷል ብለህ ታምናልህ?”

መለሸ፣ “አዎን”

“እንዴት ሊነሳ ቻለ? አስቲ አስረዳኝ”

“እንዴት ሊነሳ እንደቻለ እኔ አለውቅም፣ መነሳቱን ለማመን ግን እንዴት እንደተነሳ ማወቅ የለብኝም። ቃሉን ማጥናት፣ ማሰላሰልና ማንበቢን አቀጥላለሁ፤ አግዚአብሔር እንደረዳው የሚገልጥልኝን አውነት በመረዳት አድጋልሁ፣ ወደ አለማመን የሚገፋኝን መረዳትም ሆነ አለመረዳት ግን አቃወማልሁ”።

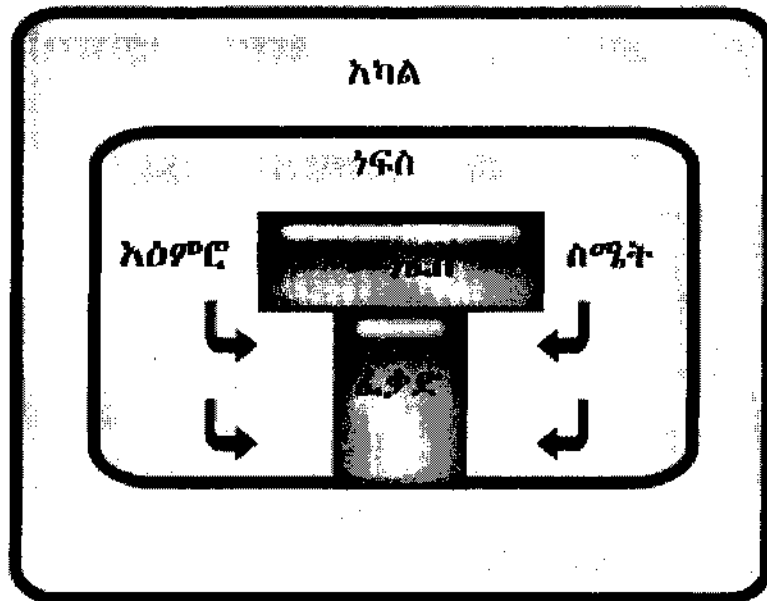
5. የፈቃድ ውጊያ

ፈቃድ የእምነት መሰማሪያ ቦታ ነው። ቀደም ብለን ያየነውን ሰዕል አስቲ ትንሽ እሻሽለን አንየው። በስዕሉ ውስጥ መንፈስና ፈቃድ የተዘጉት ሰይጣን ቀጥተኛ የሆነ ግንኙነት ከአነርሱ ጋር እንደሌለው ለማሳየት ነው። መንፈስ የሰው ልጅ ውስጠኛው ክፍል ነው። መንፈስ በሰይጣን ሊታለል የሚችለው በፈቃድ በኩል ነው። ኃጢአት ለማድረግ የሚወስነው ፈቃድ ነው። ኃጢአት ሳደርግ መንፈሴ ይቃወማል፣ የሕሊና ወቀሳ የምንለው ያንን ነው። የሕሊና ወቀሳ መንፈስ የሚጫወተው ሚና ነው። አግዚአብሔርን ባለመታዘዘ ከእርሱ ጋር ያለኝ ህብረት ሲቋረጥ መታረቅ ያስፈልገኛል። ህሊናዬን አምቢ ብዬ ከሄድኩ የመንፈሴ መታወክ ወደሌለው ክፍሌ እየተሰራጨ ይሄዳል፤ ያ ሲሆን በአካሌ አታመማለሁ፣ በመንፈሴ አረበሻለሁ፣ በአዕምሮዬ አመሰቃቀላለሁ።

ስለዚህ የሰይጣን ዋናው ትኩረት መንፈሳችን ላይ ነው። ኃጢአት አንድንሰራ ማድረግ ከቻለ ከሰማያዊው አባታችን ጋር ያለን ሳብረት ማፍጋት ችሏል ማለት ነው። ራሳችንን በማታለልና በማመጽ በዚያው አንድንቀጥል ካደረገ ከአግዚአብሔር ጋር ባለን ግንኙነት ላይ ከባድ ጥፋት ሊያደርስ ይችላል፤ ያ ከሆነ ደግሞ ለአግዚአብሔር መንግሥት አገልጋይነት ያለን ጥቅም በጣም ያነሰ ይሆናል።

አግዚአብሔር ግን ሲሰራን እንደብልህ ግንቦኛ ነው የገነባን። የመንፈስ ቅዱስ መኖሪያ የሆነው መንፈሳችን ከሰይጣን አርቆ ስለ ሰራው፣ ሰይጣን መንፈሳችን ጋ ሊደርስ የሚችለው በፈቃዳችን በኩል ብቻ ነው። ፈቃዳችን ደግሞ ሊደረስበት የሚችለው

በአዕምሯችንና በሰሜታችን በኩል ነው። ይህ ከሆነ ለሰይጣን ውረድ የአሰራር አላማው ፈቃዳችን ነው። አምስተኛው የሚንበለበል ፍላጻ ታዲያ የሚቀስተው ፈቃዳችንን ለመምታት ነው።

ፈቃድ በቀጥታ ከሚመጣው ቀስት የተከለለ ነው። ከመንፈሳችን ጋር በመገናኘቱ ሊደረስበት ቀላል አይደለም። አሠራሩ እንዲህ ነው። የውሳኔ ችሎታ ያለው በፈቃድ ውስጥ ነው። ፈቃድ ውሳኔ ለማድረግ የሚያስችሉትን አሳቦች ከተለያዩ ቦታዎች ያገኛል። መንፈስ የሚለውን፣ አዕምሮ የሚለውን፣ ሰሜት የሚለውን፣ ሥጋና አለም የሚሉትን ሁሉ ያዳምጣል። የፈቃድ ውሳኔ እግዚአብሔርን የሚያስከብር ከሆነ መነሻው ከመንፈስ ነው። ውሳኔውም የእግዚአብሔር ፈቃድ ነው። ውሳኔው እግዚአብሔር ያለውን የሚቃወም ከሆነ ከእግዚአብሔር ፈቃድ ውጪ የሆነ ውሳኔ ይሆናል አላማውም ጥፋት ነው።

ለዚህ ሚና የምንጠቀመው ቃል አምነት ይባላል። እግዚአብሔር ሲሠራን ያደረገው አምነት ሊሠራ የሚችለው በፈቃድ ውስጥ ብቻ እንዲሆን አድርጎ ነው። አምነት ሰሜት አይደለም፤ አምነት አውቀትም አይደለም። አምነት በፈቃድ የሚደረግ የውሳኔ ጉዳይ ነው። ታላቁ የእግዚአብሔር ሰው ቢሊ ግርሃም እንዲህ ያሉት ለዚህ ነው “ውሳኔ በእንግሊዝኛ ቋንቋ (ለኛ ደግሞ በአማርኛ ቋንቋ) አስፈላጊው ቃል ነው”። ጌታ የሱስ ክርስቶስን ወደ ልብ ለማስገባት የሚደረገው ውሳኔ በጊዜያዊነትም ሆነ በዘላለማዊነት አጠያያቂ የሌለው ዋነኛው ቁም ነገር ነው።

ፈቃድ አንድ ጊዜ ዘላለማዊ የሆነ ውሳኔ ወስኖ ቁጭ ማለት አይችልም። ፈቃድ ሁልጊዜ ከጠላት ግፊት ይደርስባታል ወይም አለበት። ውሳኔውንም እንዲቀይር ብዙ ማግባቢያዎችና መገፋፊያዎች ይቀርብላታል። ውሳኔውን ከቀየረ አምነትን ለወጠ ማለት ነው። ለዚህ ነው ያለማቋረጥ ውሳኔን ማጥበቅ፣ ማረጋገጥ፣ ማደስ፣ ማሳደግ ያለብን።

ሰይጣን ደግሞ ይህንን አሳምሮ ያውቃል። አምነት የሚሠራው በፈቃድ እንደሆነ ይረዳል። ከፈቃድ ጋርም ቀጥተኛ ግንኙነት እንደሌለውም ያውቃል፤ ስለዚህ በቀጥታ ሊደርስባቸው የሚችሉትን ክፍሎቻችንን በመጠቀም ፈቃዳችን ጋ ለመድረስ ይሞክራል። ከእነኚህ አርሱ ሊደርስባቸው ከሚችሉው ክፍሎቻችን (አካል ወይም ሥጋ፣ አዕምሮና ሰሜት) ሰዕሉን ስትመለከቱ ቀስቶቹ ወደ ፈቃድ ተቀስተው ታያላችሁ። የሚንበለበሉት የሰይጣን ፍላጻዎች (ቀስቶች) በየት በኩል አድርገው እንደሚመጡ ለማሳየት ነው። ሰይጣን ሊያደርግ የሚፈልገው ይህንን ነው። አካልን አዕምሮንና ሰሜትን ተጠቅሞ ፈቃድን በማግባባት የራሱ የሆነ ውሳኔ ለማስወሰን ነው። ልብ አድርጉ ውሳኔውን እንድንወስን ሊያደርገን አይችለም፤ ይህንን ነጥብ ማወቅ በጣም አስፈላጊ ነው።

አካላችንን፣ አዕምሯችንን፣ ሰሜታችንን እንዴት መጠበቅ እንዳለብን አስቲ እንይ። አካላችን በመንፈሳዊም ሆነ በተፈጥሯዊ አቋሙ ዲስፐሊን ሊኖረው ይገባል። በመንፈሳዊው ረገድ ቁጭ ብሎ የእግዚአብሔርን ቃል የማንበብና የማድመጥ ዲስፐሊን፣ ጉልበትን በእግዚአብሔር ፊት የማንበርከክ ዲስፐሊን፣ በቃልም ሆነ በሕይወት ክርስቶስን የማንጸባረቅ (ምስክርነት) ዲስፐሊን፣ እግዚአብሔር እንዳለ

አንዳዚያ ለመኖር የመጣር ዲስፕሊን፣ ይህም “አምቢ” ማለት ለሚገባን ነገር አምቢ የማለት ዲስፕሊን፣ ማድረግ የሚገባንን የማድረግ ዲስፕሊን፣ መስጠት የሚገባንን የመስጠት ዲስፕሊን፣ ይህ መንፈሳዊ ዲስፕሊን ነው።

ተፈጥሮአዊ ዲስፕሊን ከመንፈሳዊ ጋር የተያያዘ ነው። ለምንበለውም ሆነ ለምንጠጣው ለምንለብሰውም ሆነ ለምናገኘበት ነገር ተገዢ አለመሆን ማለት ነው። መቼም ምግብን ባለመቆጣጠር የሚመጣው ጦስ ባሁኑ ጊዜ ምግብ በማጣት ከሚመጣው ጦስ አኩል አየሆን ነው።

የጤንነት ጉዳይ ብቻ ሳይሆን ለራሳችን ያለን ክብርም አየቀነሰ ስለሚሄድ፣ ዲፕሪሽን ወስጥ ገብተን መጥለል አንጀምራለን። ወደ ሰውነታችን ውስጥ በምናስገባው ሱስ በሚያሰዙ መጠጦችና አዎች አካላችን ከተገዛ ብዙ ሳይቆይ ነገሮች ከቁጥጥራችን ውጪ ይሆናሉ።

በዚህ ሁሉ የድራግ (አፅ) ጦርነት በሚደረገው ደም መፋሰስ የሰይጣን እጅ የሌለበት ከመሰለን መንፈሳዊ አመለካከታችን ሊስተካከል ይገባል። መልበሳችንና ማግኘትን በአንድ በኩል ራሳችንን ማከበራችን ስለሆነ በዲስፕሊን አስከተደረገ ድረስ ውበት ይጨምርልናል። በተቃራኒው ደግሞ እንዲያው ሆሊዊዶች አድርገውታል፣ ወይም በቲቪ ቀርቧል ብለን ራሱን የወሰደ ሸቀጥ (sexual commodity) የሚያስመስል ልብስና ጌጥ አድርጎ አደባባይ መውጣት ከዲስፕሊን ውጪ መሆን ማለት ነው። የዚህ አይነት አለባበስ ደግሞ በተለይ አሁን አሁን በአግዚአብሔርም ቤት አየተስፋፋ ነው። ሰይጣንም ያንን ሁኔታ ለራሱ የሚጠቀምበት መንገድ አለው።

አዕምሯችን የጠላት ማግባባት ከሚደርስባቸው ክፍሎች ሌላው ነው። አዕምሮ የአውቀት (Information) መከማቻና መገናከቢያ ቦታ ነው። አውቀት ደግሞ በአምስቱ የአውቀት መቅሰሚያ መንገዶች፣ በማየት፣ በመስማት፣ በማሸተት፣ በመቅመስና በመዳሰስ ነው ሊዳብር የሚችለው። በየትኛውም የአውቀት ደረጃ ላይ ያለ ሰው፣ ከፊደል ቆጠራ አስክ ፒ ኤች ዲ አውቀት የሚቀስመው በእነዚህ መንገዶች ነው። አመለካከታችንንም የሚቀርጸው በእነዚህ መንገዶች ባካበትነው አውቀት

ነው። ሰዎች ስለ ኮምፒውተር ሲያውሩ (garbage in garbage out) ይላሉ። የኮምፒውተሩ ችሎታ ባስገባነው ዳታ ጥራት ላይ የተመሰረተ ነው ለማለት ነው።

የአውቀታችንም ጥራት ባካበትነው ኢንፎርሜሽን ጥራት ላይ የተመሰረተ ነው። በሴኩላር ትምህርት በተለይ በምዕራቡ ከፍተኛ የአውቀት ተቋማት ውስጥ አምነትን የመቃወም አድልኦ (bias) ስላለ አውቀታችን አግዚአብሔርን ለማወቅ የሚገፋፋን ሳይሆን ወደተቃራኒው የሚያደላ ነው። ሰይጣንም ያንን አድል በደንብ ይጠቀምበታል። ስለዚህ ነው አምነትን በሚመለከት ሙሉ በሙሉ በሴኩላር አውቀታችን ላይ መመርኮዝ የማንችለው፤ ከፍተኛ የአውቀት ደረጃ ላይ የደረሱ እንኳን አምነትን በሚመለከት አልተማሩም ከሚባሉ ሰዎች መማር የሚችሉትም ለዚህ ነው።

ሰሜት ጠላት ከሚያግባባቸው የእኛነት ክፍላችን ሌላው ነው። የሰሜታችንን ውጤት ልንቆጣጠረው አንችለን፤ ወይም ሰሜታችን ሊቆጣጠረን ይችላል። ካልተቆጣጠርነው ንደት፣ ብስጭት፣ ቁጣ፣ መደበር ይፈራረቁብናል። ሰይጣን ደግሞ እነዚህን ሁኔታዎች እያፈራረቀ ካንዱ ወደ ሌላው እየገፋፋ ያታከተናል። በሰሜታችን ተገፋፍተን የምንወሰዳችው እርምጃዎች በጣም ወሳኞች ናቸው። ሰሜታችንን ሊገራውና ሊያስተካክለው የሚችለው የአግዚአብሔር ቃል ብቻ ነው።

ሐዋርያው ጳውሎስ በገላትያ ውስጥ የአካልን፣ የአዕምሮንና የሰሜትን አሰራር ነው የተገለጸው የሥጋ ሥራ ብሎ የዘረዘረው።

“የሥጋ ሥራ ግልጽ ነው፤ ይኸውም ዝሙት ርኩሰት መዳራት፣ ጣኦትን ማምለክ፣ ሚርት፣ ጥላቻ፣ ጠብ፣ ቅናት፣ ቁጣ፣ ራስ ወዳድነት፣ መለያየት፣ አድመኝነት፣ ምቀኝነት፣ ሰካር፣ ዘፋኝነት፣ እንዲሁም ይኸን የሚመስለው ነው።” ገላትያ 5፡ 19-20

በአንጻሩ ደግሞ የመንፈስ ፍሬዎችን አከታትሎ በዚያው ሰፍራ አስፍሯቸዋል።

የመንፈስ ፍሬ ግን ፍቅር፣ ደስታ፣ ሰላም፣ ትዕግስት፣ ቸርነት፣ በጎነት፣ ታማኝነት፣ ገርነት፣ ራስን መግዛት ነው።” ገላትያ 5፣ 21-22።

እዚህ ቦታ ላይ ሐዋርያው ጳውሎስ ያደረገውን የቃላት ምርጫ ተመልከቱ። “የሥጋ ሥራ”፣ “የመንፈስ ፍሬ”። ሥራ ወዲያው ተወስኖ (impulsively) የሚደረግ ነው። ፍሬ ግን ጊዜ የሚፈጅ፣ ብዙ ዲስፕሊን የሚጠይቅ የመጨረሻ ውጤት ነው።

የበሽታን ምልክቶች በመጠቀም የበሽታን ዘር እንድንቀበል ጠላት እንዴት እንደሚገፋፋን ቀደም ብለን አይተናል። ጥሩ ምሳሌ ነው። ትኩረቱ ፈቃዳችን ላይ ነው። ፈቃዳችን እንዲያን ምልክቶችና አሳቦች ተቀብሎ እንዲሰማሳሳ ካደረገ ሥጋ ለመታመም ዝግጁ ነው። ውጋቱ ይወጥረናል፣ ቁርጠቱ ያጣድፈናል፣ ራስ ምታቱ ይገባቸዋል። ፈቃዳችን ግን ምልክቶቹንና አሳቦቹን አልቀበልም ካለ ላለመታመም ያለን እድል የበለጠ ይሆናል።

ይህ ማለት ግን አካል፣ አዕምሮና ሰሜት ጠላቶች ናቸው ማለት አይደለም። ግሩምና ድንቅ የእግዚአብሔር የእጅ ሥራ የሆነው ሥነ ፍጥረት ክፍል ናቸው። ከሌላው ሥነ ፍጥረታችን ጋር በሥነ ፍጥረት ቀን “እጅግ መልካም” ያላቸው ናቸው ዘፍጥረት 1፣ 31። ነገር ግን የአምነት ባለ አደራዎች አድርጎ አልፈጠራቸውም። ያ የፈቃድ ሙያ ነው። ጠላት አካሉን አዕምሮዬንና ሰሜቴን ተጠቅሞ ወደ ፈቃዴ ለመድረስ ሲሞክር፣ ፈቃዴን ተጠቅሜ እንኚህን ክፍሎቼን አምቢ እንዲሉ ማድረግ ሐላፊነቱ የእኔ ነው።

ምሳሌውን ከዚህ ተማሩ፣ ሁላችንም ልጆቻችንን በጣም እንወዳለን። ልጆቻችን ደግሞ የሚፈልጉትን ነገር እንድናደርግላቸው ሊያግዛቡን፣ ሊያታልሉን ይሞክራሉ። እንዳንደ በመሞላቀቅና በማልቀስ ይሞክሩናል። እንደዚያም ሲሆኑ እንወዳቸዋለን። ነገር ግን ያ ሁኔታቸው ውሳኔያችንን የሚያሰለውጠን ከሆነን ልክ አይደለንም። ውሳኔያችን መሆን የሚገባው በእኛ ግምት ለእነርሱ መልካም የሆነ ከሌላው አላፊነታችን ጋር የሚሰማማ በመሆኑ ነው።

አከላቴን አወደዋለሁ፣ አዕምሮዬን መጠቀም ደስ ይለኛል፣ ሰሜቴን በመጠቀም ራሴን

እገልጻለሁ። እንኚህ ሁሉ ነገሮች ግን በራሳቸው የሕይወቴን አቋም የሚመለከት ውሳኔ እንዳደርግ ገፋፊዎቹ መሆን የለባቸውም። እንኚህ ከፍሎቻቸው ወሳኞች አይደሉም፤ ውሳኔ የፈቃድ ተግባር ነው። ስለዚህ ጠላት አካሉን አዕምሮዬንና ሰሜቴን በመጠቀም ፈቃዴን ሲታገል መቃወም አለብኝ፤ ውሳኔ የፈቃድ ብቻ ነው፣ ስለዚህ አምነት የፈቃድ ተግባር ነው። አምነት ውሳኔ ነው።

በአጭሩ

ሰይጣን በጣም ተንኮለኛ ነው። የሰይጣንን ተንኮል አሳንሰን ካየን ስህተት እናደርጋለን። በሌላ በኩል ደግሞ የሰይጣንን ኃይል በማግኘት ሌላ ስህተት መሥራት ይቻላል። ሰይጣን ኃይለኛ ቢሆንም ኃይሉ ከእግዚአብሔር ጋር ተመጣጣኝ አይደለም። ምናልባት የመለዕክት ላለቃ ያህል ቢሆን ነው ኃይሉ ማወዳደር ካስፈለገ። በእግዚአብሔር ፈቃድ ውስጥና በእግዚአብሔር ኃይል ስር ሆነን ከሆነ የምንሠራው የሰይጣን በሮች ናቸው የእኛን ውጊያ መቋቋም የማይችሉት እንጂ የእኛ አይደሉም። የሚሸሸው አርሱ ነው፤ የአርሱን ውሸት “አህ” አያልን እስካላዳመጥን ድረስ፤ ከሰይጣን ጋር ያለን ግንኙነት ውጊያ ብቻ ነው። ሰላም ወይም የዕርቅ ድርድር፤ ብትለማመጠኝ፣ ብትሰዋልኝ፣ ብታመልከኝ ሁሉ የማታለያ መንገዶቹ ናቸው።